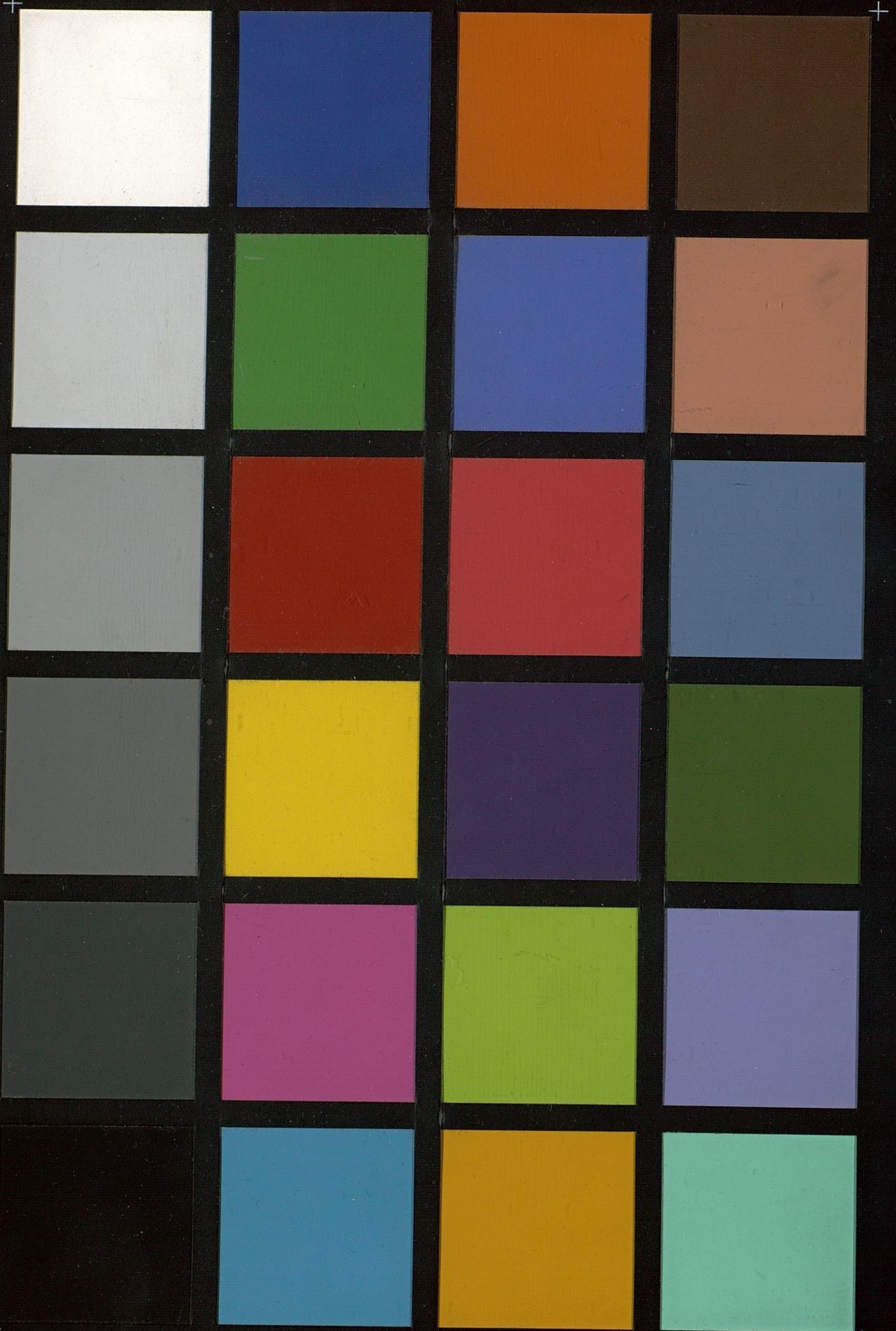

X-rite ColorChecker® Color Rendition Chart

M.C.D. 2022

109

terpretandi facultate & autoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentare. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, etiam in universalibus, & Provincialibus Concilijs editis. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Junij, Pontificatus nostri Anno XIX.

Marcus Antonius Maraldus.

B.

Copia Epistolæ ad sanctissimum D.N.

Beatissime Pater.

Alpedesquæ sanctitatis, imò ad illa mellea miserationis Paternæ viscera, quæ afflictum Orbem solatijs condiunt, adrepimus Filiorum minimi,

Handwritten text, possibly a signature or title, in cursive script.

A
S
C

Small white label with illegible text.

DIOPTRA
CAP. GENEſ
PRÆD. 1642

MS.
1197

The first of the most famous
 and the most beautiful of the
 most famous of the most famous
 of the most famous of the most famous
 of the most famous of the most famous

The first of the most famous
 and the most beautiful of the
 most famous of the most famous
 of the most famous of the most famous

Large, dark, stylized handwritten marks or signatures at the bottom left of the page.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Large, dark, illegible handwriting]

DIOPTRA TRANS ALPINA

duodenis Radiis opticis concircinata

Del P. Francisco de Sta Margarita
Deo prodigiosam catastrophem *Capu^{no}*

CAPITULI GENERALIS

FF. PRÆDICATORVM,

nuper apud Genuam celebrati, mense

Octobri 1642,

Vbi, quid circa { DEPOSITIONEM, *pristini,*
 { ELECTIONEM, *novi.*

MAGISTRI GENERALIS

tentatum, actum, retroactum.

Iis quorum interest, quiq; longius abfuerunt,
certandum, & discernendum

Capuchinos & Mallorca

...tur per
... in Orbiculi de Vitriaco.

A MICIS LECTVRIS

Parergon.

MERITÒ dixerim cum Boethio; *Si semper mentiens imprudentia rerum merita non potest immutare, nec mihi Socratico decreto fas esse arbitror, vel oculuisse veritates, vel concessisse mendacium.* Nostis Amici fratres, at fama dumtaxat internuntia nostis Cataclysmum Generalis Capituli Januensis, cujus prima Sessio (dicam? an latinius feditio?) Reverendissimū Patrem nostrum Nicolaum Rodulfium, fluctu sanè perquam violento excutere de summitate Gubernaculi conata est. Tantum potuere Vires Æoliæ, immisso à feris ventorum exercitu, qui fiduciam aspirarunt undis in Rodulfium pugnaturs, neque enim tempestas hæc domi nostra nata est.

lib. i. Con-
solæ. phil.
prosa 4.

Visa enim est hujuscemodi depositio Magistri Ordinis iniqua multis præsentibus, absentibus vero (ut qui longe positi modum ejus formamq; minime minimè perspectam habere) saltem in iustitiam et civitate peregrina,

insolens, suspecta, nec tale monstrum à fo-
 mosa Italiae Ianua, sed ex intimis Africae pen-
 tralibus afferri domū potuisse crediderunt.
 Quando enim ab ipsis Predicatoriae Religio-
 nis incunabulis, post CCXL. & amplius Ge-
 neralia Capitula in quintum jam usque secu-
 lum celebrata, auditum unquam fuit, quod
 Ordo noster in ordinem redegerit *Magistrum*
 suum Generalem, repente novum sibi Caput
 contra illum erigendo. Jus quidem illum
 exauctorandi in nostris extare Constitutioni-
 bus non nego; Ast factum in Fastis, atq; An-
 naliibus nostris (quos quidem ego viderim)
 non reperiō. Nam quod Perpiniani Anno
 1360. *F. Simon Lingonensis* per Patres conscri-
 ptos Magisterio Ordinis exutus fuisse alicubi
 legitur; ideō solum spectasse conjicio, non ut
 Ordo hunc Magistrum habere desineret, sed
 ut vel tunc habere illum ipsum inciperet, si-
 bique arctius, ac soli vendicaret; nempe dele-
 bant Patres, eundem *Simonem* perpetuo Eu-
 ripo negotiorum, ac legationum Apostolica-
 rum abripi, sibi que eripi, taliter ut Generali-
 bus Capitulis coram interesse, filiorumque ne-
 cessitatibus intendere vix aliquando contuerit.
 Quid autem remedii obtinuerint iidem Capi-
 tulares, dum Generalem student, aut impetra-
 re, aut facere omnino *suum*, non invenio, a-
 bene, quod idem *Simonensis* fere re-
 n-

* Vid. dist. 2.
 cap. 8. text.
 3. & 6. in fine.

5
um adhuc in suo Generalatu perstitit, nimirum ultra Capitulum Generale 1365. *Genuæ* celebratum, ejusque Depositionem (parum feriam, nec enim electus fuit alius ei successor) Innocentius VI. rescidit, fortè ne ullum posteritati exemplum remaneret.

Alios quidem tres invenio Magistros Generales fastigio suo dejectos, videlicet Anno 1290. aut circiter in Ferrariensi Capit. *P. Munnium Zamorrensem*, Añ. 1462. in Capitulo Senensi *P. Martialem Auribellium*, & circa añ. 1586. in Capitulo Romano *P. Sixtum Fabrium Lucensem*. At nullus horum ipsiusmet *Ordinis* manu unquam detractus fuit è Sede gubernaculi; *Munnium* deposuit Nicolaus IV. obtinente, ac suppliciter deprecante Universo Ordinis diffinitorio Ferrariæ tunc congregato. * *Martiali* fasces eripuit Sixtus I. I. altum ingemiscens te Prædicatorum Ordine, ut qui Viri innocentiam noverat, malignè apud Aures summi Pastoris (ut fit) traductam, unde & post obitum Pontificis idem Auribellius Novariæ Anno 1465. denuo suffragiis totius Ordinis Veteri dignitati restitutus fuit, perque Annos complures Religioni ad mortem usque profuit. Denique Sixtum Lucensem Sixtus V. de solo Podagræ crimine accusatum descendere Magistratu præcepit, ne quidquam Catholico Historiarum Regumque Capitulo flebiliter

* Vide Epistolam deprecatoriam apud nostrum Piò par. 2. lib. 1. in 7. Generali.

6
supplicante, ne propter affectos pedes ipsum
met Caput Ordini auferretur.

Et sane quemadmodum tres hi Generales
miserè exauctorati paradigma sunt, fidemque
faciant, nil esse novi, si cui nostrorum *Patrum*
in Romana Curia foris struatur fatalis ruina,
ita adhuc relinquitur, novum omnino fore, si
ipsemet Ordo, seu integrum aliquod Genera-
le Capitulum, proprio motu, ac suis met mani-
bus Magistrum aliquem Generalem velut in-
dignum, & criminofum spoliasset officio intel-
ligeretur.

Quis igitur factum inquires, quod Reveren-
dissimum Senem, quod annosum Ordinis
Magistrum *Rodulfium*, non jam Romana Cu-
ria, sed nuperrimè ipse met Ordo, totumq; Ja-
nuæ collectum Diffinitorium suo folio excu-
serit? quod tam promptis & fragilis aliq; huic
successorem suffecerint? in? & binos? At
hem Amice, non scitè interrogas, dum quæ
interroganda erant, velut Plebis scita suppo-
nis. Quin tu potius quære, num Ordo, num
inquam totum Januense Diffinitorium, imo
num legitimum aliquod Diffinitorium, Re-
verendissimo Seni Coronam detraxerit? suspi-
enim impudens fama mentitur animosius,
quam apud eos, qui à re gesta longissimè ab-
fuerant. Neq; hic illa res est ab ingenio, dum
pro cujuslibet affectu accedat in modum sua

acula Cretica, his persuadens fuisse in illo
 Genuensi confesso prælectum ingentē Pro-
 cessum aduersus absentem P. Rodulfium : a-
 liis, Ordinem totum uno, & concordī passu
 recessisse à Patre Rodulfo: aliis, Hispanos ten-
 tasse frivolum schisma, furtivè instituisse
 Conciliabulum, &c. Denique admodum
 Reverendum P. Magistrum F. Michaelé Ma-
 zarinum Provinciale Romanum ritè secun-
 dum Canones delectum fuisse Rodulfii suc-
 cessorem, applausisse electioni Serenissimas,
 tum Genuensium, tum Lucensium Respp.
 Exauditas demum esse Orationes totius Or-
 dinis, fluxisse omnia ad votum, nunc tandem
 consultum esse paci, & tranquillitati Ordinis,
 & similia spissarum officiarū crepundia, quæ
 partim in typis jam leguntur, quidlibet nimi-
 rum audente procacitate, cui apud remotos
 favet rerum singularium ignorantia & distan-
 tia.

Verum quam procul illa à Veritate stent,
 ego qui Genuæ cominus veritati adstiti, nota-
 vi conspicacius, utinam ita limpide, ac sine fu-
 co videant, qui eminus constiterunt. Heu
 quam facile per distantiam fallitur aliquorum
 mansuetæ credulitas. Etiam, quorum oculus
 sine fascino est, ea quæ procul absunt adnicti-
 tantes, interdum Asinum, avem judicant, e-
 gæque admini quo in rem præsentem

veniant propius. Cum igitur in usum vobis
 Amici in *Dioptram* minimè fallacem, Duc
 libus meræ *Experientiæ* circulis bracteata,
 opus quod alius ex alio transcribere potestis si
 vultis, ne quod cæperam Herculeo labore,
 singulis ego singulas epistolas, imo *Iliadas*
 hujus argumenti debeam, quæ Cordi meo in-
 fandum toties jubeant renovare dolorem.
 Utimini porro, dum aliunde forsân plenius a-
 liquid atque elaboratius cudetur in ejusdem
 Veritatis defensionem.

PRIMUS RADIUS OPTICUS.

*Quale Capitulum, & quare Genuam
 fuerit convocatum.*

* *dist. 2. c. 8.*
tit. 1.

Iuxta legem Constitutionum nostrarum*
 Generalia Ordinis Prædictorum Comitia
 singulis trienniis indicuntur celebranda, sic
 tamen, ut Magistro Ordinis integrum sit, cum
 causæ graves emerferint, anticipare, aut etiam
 (quod sæpius factum) prorogare terminum
 de Consilio discretorum.

Porro ex his Capitulis Duo immèdiate sibi
 succedentia sunt, & appellantur Capitulum Dif-
 finitorium, quodlibet vero tertium est Provin-
 cialium, eo quod in duobus illis soli, è singulis
 Provinciis Diffinitoribus suis Provincialibus
 huiusmodi Capitulis

9
us, in hoc vicissim soli Provinciales jus ha-
bent cum Magistro Ordinis, ad quævis nego-
tia Religionis pertractanda. Isque capitulo-
rum Ordo servatur perpetuo circulo, ac lege
inviolabili, adeo ut luxari non possit etiam,
quando forte intervenerit capitulum ele-
ctivum.*

* dist. & cap.
cit. t. 1. &
10.

Sciendum enim, non quælibet Generalia
Capitula apud nos esse Electiva, (cum Magi-
ster Ordinis sit in officio perpetuus) sed plera-
que tantum diffinitiva esse; donec Provincijs
Ordinis (nunciante hinc Bononiensi inde
Parisiensi Conventu) legitimè constiterit
vacare Magisterium per obitum, vel amo-
tionem Patris Generalis, quatenus ex tunc se
præparent ad Capitulum electivum, qui-
cumque jus habent, citandi porro & convo-
candi per Provinciam in cuius Provincia pro-
ximum Capitulum scitur fore celebrandum.*

Ibid. c. 4. t. 1.

Itaque multum interest discriminis inter
Capitulum Electivum, & alia, quæ apud Nos
jus electionis nullum habent, hæc enim con-
vocantur ab ipso met Ordinis Magistro adhuc
superstitite, illud vero post ejus amotionem, vel
mortem congregatur à Provinciali, in cuius
districto* celebrabitur.

Loco cit.

Illa, aut meris constant Diffinitoribus sin-
gularum Provinciarum, aut prout vices fue-
rint, meris Provincialibus*, istud vero præ-

Cap. 8. t. 1.

ter Provinciales simul admittit & requirit
 binos Electores, quos singulæ Provinciæ n
 ferint.*

Cap. 4. t. 3.

Illis præsidet Magister Ordinis, aut in ejus
 absentia alius ex Definitoribus, non quæ Magi-
 ster Ordinis constituerit, sed quem major Ca-
 pitulipars liberis suffragijs ad hoc assumpserit*
 huic vero donec adsit Novus Magister Or-
 dinis electus à Patribus præest ille Provincia-
 lis, in cujus Provincia Capitulum electivum
 celebratur, vel in ejus defectu is in cuius Provin-
 cia, qualescunque Generale Capitulum proxi-
 me antecedens fuerat celebratum.* Denique
 ut solis illis Correctio, ita soli huic Electio Ma-
 gistri competit.

C. 4. t. 2. & 3.

Sed ne quem turbet, quod infra comme-
 morantur non Provinciales (quorum tamen
 hæ vices erant) sed Definitores Provincia-
 rum Mexicanæ, Peruanæ, Guatimalensis,
 Granatensis novi Regni, & Quitensis, adver-
 tendum in postremo Capitulo Romano 1629.
 celebrato, id Privilegium universim fuisse de-
 cretum Provincijs Indiarum, ut in quolibet
 Generali Capitulo deinceps admittantur earum
 Procuratores legitimè instituti, si qui
 tunc in Europa extiterint) ad exercenda * o-
 mnia singulaque Munera, & actus proprios Defini-
 torum & Electorum. Idque in remedium di-
 stantiæ, quæ fiebat, ut Ordines Co-

* Ordina-
 tione 27.

nitia illis opportuno tempore insinuari, & Vales indidem sat tempestivè destinari nunquam potuerint.

His prælibatis ad rem Reverendissimus P. F. Nicolaus Rodulfus, postquam unanimi Patrum calculo Romæ ex Magistro sacri Palatii Apostolici Generalis Fratrum suorum Magister electus fuit, proximum Generale Capitulum ex more post tertium annum Hispali celebrandum indixerat. Exinde bellis terra, marique incrudescentibus, ac lue passim ferociente dilata fuit ex annis in annos Capitularium convocatio, donec tandem prædictus Magister Ordinis abrupta mora prolixiori datisque ad Fratres Provinciales litteris invitatorijs (quarum exemplar habes infra sub litt. A) 24. Febr. anno 1642. exaratis, generale Capitulum ab Hæmalensi ad Genuensem Conventum transtulit, jure quo poterat*, & licet

* Juxta
dist. 2.
Cap. 8. t. 1.
* Cap. 9. t. 1.

illud non nisi in Pentecoste celebrari soleat* obtento tamen Consensu, ac dispensatione S. D. N. ad diem 26. Octobris eodem Anno solemniter inchoandum indixit.

Con ergo Capitulum istud ex modo, & Ordine nempe post duo Capitula diffinitorum pertineret ad solos Provinciales, & congregantur à Magistro Generali adhuc superstitite accitis, non Electoribus, sed Provincialibus cum socio, fixumque habebatur

tur

tur in Univerſo Ordine illud ne utiquam, for-
 Capitulum Electionis, nec aliud vel per
 ſomnium præſumi potuit, cum nulla jura per-
 mittant noſtris, ut Capitulum præſentium Capi-
 tulum repente ad arbitrium præſentium Capi-
 tularium tranſeat in Electivum.

Attamen P. Mazzarinus, qui jam ſuperiori
 anno ſibi de ſucceſſiva in Provincialatu Ro-
 mano providerat, præteritis votis, juriſque
 Provinciae (ſiquidem per Breve Apoſtoli-
 cum datū 9. Auguſti 1641, obtinuerat P. Jaco-
 bo veri Priori Conventus noſtri ſuper Mi-
 nervam, ut ſibi ſucceſſor designaretur) co-
 gnito hoc rerum eventu aliud corde agitaſſe
 videtur, ut enim inſtanti Capitulo intereſſe
 etiam ipſe poſſet, eodem menſe Februario a-
 liud ſibi Apoſtolicum Breve (cum prius illud
 publicatum nondum eſſet) impetravit, quo
 Provincialatus ſuus in aliud biennium exten-
 debatur, qui alijs 11. Maij ejuſdem Anni expi-
 raturus erat.

Alii interim Capitulares ſuis exciti ſedibus,
 præſertim ij, quibus iter per Romam capeſ-
 ſendum non erat, bona fide ad Genuenſem iter
 ſe comparabant, ſecuri, ſe illic inſurreptos
 ſuum Magiſtrum Generalem, cum quo tan-
 dem, ut binis jam luſtris ferè deſideratum fue-
 rat, commodiſſimè coram tractarent neceſſi-
 tates ſuarum Provinciarum, de qua illarum ſitu

statu informarent limpidius, docerent libe-
rius, ac plurimas difficultates temporum lapsu
concumulatas mutua sinceratione, & pro re
nata familiaribus sincretismis funditus com-
planarent.

Unde facillimè quivis collegerit, quam du-
rum fuerit, ac luctificum Patribus ex novo
Orbe, Hispaniis, Ungaria, Teutonia, Bohe-
mia, &c. tractu longissimo Genuam profici-
scentibus, cum Generali suo Magistro illic
minimè reperto, spem suam in ipso viderunt
limine jugulatam.

S E C U N D U S.

*Quid distinuerit Reverendissimum
Ordinis Magistrum, ne capitulo interesse
potuerit.*

Causam hanc paulo altius repeterem, ac
Cpiget vagari extra oleas, nec instituti
mei est, omnia prosequi, sed nostra. Igitur hi-
toriam accipe, sed tragicam, & luctu dignam.
Comparabat se Reverendissimus Pater cū gau-
dicio illa sole mnia Ordinis Comitia post Pa-
schas & Orias indubiè adeunda: prægestiebat
lætus, quod Fratrum suorum iudicium ipse-
met jam Genuæ ex ritu Ordinis subiturus es-
set in Capitulo*, nil videlicet pavente tam se-

Conscienti

* Testis ipse
in convoca-
toria cit. lit.
De- A. G. festini.

Denique optimus senex ituriebat avidus
videre circumfusam sibi è toto Orbe Coro-
nam Filiorum, *mutuo*, ipsorum *aspectu*, *alloquio*,
amplexu fruiturus.*

Ibidem.

Accidit interea, quod quidam F. *Hyacinthus*
Lupus S. Theologiae Magister in conventu Ro-
mano super Minervam alicui negotio pertra-
ctando plus æquo ingereret, adeo, ut ipsemet
Reverendissimus Magister Ordinis necessarius
duxerit compescere hominem, & vel censuris,
formalique (ut vocamus) præcepto
inquietum adigere, ne pergeret tricare
ea de re, ac præsertim cum seculari-
bus. Factum est ita, sed tamen, ut honori
ejus confuleret P. Generalis, secreto illi in scri-
ptis mandatum, cum annexa Excommunica-
tionis pœna, ni pareret transmittit. Quid por-
ro? vocem Pastoris sui audirent oves, non au-
didit Lupus, ut pote Curia notus, deoque præfi-
dentior: ergo audacter violavit præceptum,
latæ censuræ se implicuit, & ne quid curassè
videretur, ipso Sabbato Sancto Chorū excom-
municatus introivit, Fratribus se immiscuit
rei sacræ adstiturus, nempe illius exem-
plo de quo Job. i. v. 17. ubi Cermellus noster ex Al-
berto Magno sic commentatur; *Dæmon inter*
Angelos, Lupus inter agnos. Cohorruit ad facinus
Magister Ordinis, mox vicum clam admo-

nit, Choro excederet. Renitere ille, ac renitis
 causamque hujus admonitionis audacter ex-
 quirere. Cui Magister Generalis, Discedito,
 ac prius ab Excommunicationis vinculo ab-
 solvitor, quam huc te immittas. Hic tanto viro
 fatale procellarum initium fuit: quippe dela-
 tus apud Curiam, velut qui prætermisso Juris
 ordine Lupum coram alijs declarasset Excom-
 municatum, proinde videbatur impegisse in
 canonē. *Sacro. De sent. Excom. & cū medicinali*
 eod: tit. in 6. insuper incidisse in ipsissimas cen-
 suras contra Lupum adhibitas, inque pœnam
 menstruæ suspensionis ab officio irregularita-
 tis, &c. quæ facile deinde persuadere pote-
 runt quibusdam prælatis, qui Rodulfium ode-
 rant. Sicque in Sabbato Sancto, ubi Christus à
 crucis suspensio quiescere permittitur, Ro-
 dulfius, ad suspensionem, & lōgam, cui etiam-
 num an lavatus est, crucem inopinato præpa-
 ratur. Quid stupes Lector, hic Lupi diem Sab-
 bati sanctificant. At quomodo? inquires, tanta,
 ac talia sub oculis Romanę curię licuerūt unico
 fratri in suum Generalem? Respondeo, non
 fore Marones, ni extarent Mæcenates Lupo
 nostro, non ad impunitatem tantum proter-
 viæ, sed ad victoriam pene sat fuit clientem ef-
 se Magnorum, quibus invisus erat Ro-
 dulfius.

igitur defertur ad sanctissimum, cogitur
 in

* Vide infra
in Breui
Papali sub
litera B.

in jus ambulare Magister Ordinis, constituitur de Palatio Judices, qui non solum hanc causam, sed & alias *emergentes* * contra illam audiant, ac decident. Videbatur hoc cæteris Rodulpho male affectis classicum esse, quoad suas quisque aduersus eundem deponendas querelas invitaretur: itaque Actor non jam unicus lupus, accusatores, quæ data Porta ruunt, censantur criminantium agmina, afferuntur nova disparatarum insimulationum capita, titulo causarum Emergentium, quod nempe Magister Ordinem male administraverit, bona, res, ura, conventum dilapidaverit, conventus Regni Neapolitani torserit iniquis exactionibus, quod ordinis rigorem laxaverit Perusij, ac Neapoli indulgendo Religiosis facultates, ac dispensationes immoderatas, quod alicubi Monasterium in presidium, villamve converterit, &c. Hincitur ad examen variorum testium, quodque aduersarijs illius unice in votis erat, proque instanti capitulo adlibitum torquendo opportunissimum, eheu suspenditur illustris senex ab officio per iudicium summarium, causantibus nempe iudicibus metu authoritatis P. Rodulphus impedit testes illi subiectos, proinde ipsum, aut amovendum esse, ac plane reponendum, aut saltem ab omni, tam spiritualium, quam temporalium administratione suspendendum? quam in

vero? *durante inquisitione, seu accusatione, in-*
quit Breve, quod arripientes Adversarij non
cessarunt novas, novasque multiplicare ac-
cusationes affatim duraturas, ne ante Januen-
se capitulum cessare posset prædicta suspensio,
dum videlicet durabat accusatio.

Videbatur sub hac revolutione occasio frō-
 tem ostendere densissime capillatam, sed pro
 adversarijs Rodulfij. Forte enim circa illa
 tempora vacare cæperat Provinciatus A-
 pulie, itaque neglecto jure illius Provinciæ, op-
 pressaque legitima inibi habita electione, *re-*
curritur ad sedem Apostolicam, informatur oblique
Summus Pontifex, obtinetur Breve, quo F. Magi-
ster Gregorius Cippulus notorius antagonista
Reverendissimi Rodulfij constituitur Provin-
cialis, sic expediebat Patri Mazarino adver-
sus Rodulfium. Ea tamen ratione Provincia Po-
loniæ conflueret ad eum in Capitulum, ut de-
functo veteri novum sibi Provinciale elige-
ret, at prævertit electionem P. M. F. Chryso-
stomus Pollicuicius, qui Romam fortè acces-
serat pugnaturus in P. Rodulfium, porrectif-
que Sanctissimo iniquis precibus falsa narratio
fartis 8. J. 1642. illum sibi Provincialatum
obtinuit validioribus jam lacertis Genuæ mi-
litaturus P. Mazarino. Denique vacabat Præ-
fectura Provinciæ S. Petri Martyris apud Insu-
brios: O quam op-! itaque ad eadem

B

sacra

sacra adyta recurritur, informatur Papa, non
 posse in ea Provincia colligi capitulum Pro-
 vinciale obstantibus bellis (ô DEUS! poterat
 colligi, imo colligebatur tunc capitulum Ge-
 nerale, in eadem Italia, & non poterat Provin-
 ciale) impetratur Breve, instituitur Provincialis
 P. M. F. Jacobus Veri, homo infensissimus
 Patri Rodulfo, qui etiam post Genuense
 Capitulum (videlicet ubi hic titulus jam satis
 illi ad rei gerendæ opportunitatem servierat)
 Provincialatum illum deposuit, ita tamen, ut
 alium assumeret, nempe titularem Anglicum,
 quo Patri Mazarino commodius adhæresceret
 focius, at videns Generalatum Mazarinianum
 nutare, ac rimas ducere, auctoritate qua vo-
 luit, & non valuit, Priorem suum, non suum
 Provincialatum S. Petri Martyris resumpsit,
 denique P. Mazarino ad S. Petri latij Magisterium
 evecto, & sic demum vacante Provincialatu
 Romano, die 30. Julij anno 1643. obtruditur
 illi Provinciæ idem Verus tanquam Provincia-
 lis, falsificato prius Brevi Apostolico, quod in
 eam rem, olim in Anno 1641. die 9. Augusti
 datum fuerat. Cumque adverteretur dolus
 constitutum, denique fuit per S. Congregatio-
 nem die 6. Martij, aliud prædicto Jacobo Breve
 concedendū esse, ut pacificè regat. Tanti nimi-
 rum interest hunc hominem Provinciale em-
 se, cavete) sed ad orbem

Quid jucundius, utilius, pretiosius inquam
 accidere poterat Æmulis Reverendissimi P.
 Rodulfij, ut qui Romæ hactenus ejus *accusato-*
res, nunc vero ad Provincialatum quoque
 modo eluctati, velut ejusdem Judices ituri
 erant Genuam cum P. Mazarino? Quis vero
 inter hæc doloris sensus Patri Rodulfio, qui ad
 rationes actionū suarū reddendas Gener. Ca-
 pitulo, tam hilaris, ac lætus se præpararat, nunc
 tutem suspensus ab officio, extorris ab officij
 sede, omniq; ordinis domicilio exul, eò reda-
 ctus erat, ut jam nec Genuæ comparere ipse
 met, nec Romæ alicui loqui, nec ulli suorum
 scribere permitteretur? Sanè consimilis olim
 afflictio, atque inde contractus mœror Anno
 1338. extinxit, ac è vivis abire jussit Hugonem
 Campanum XVI. Magistrum Ordinis Prædi-
 catorum, nempe cum à Benedicto XII. fe-
 quius informati distineretur invitus, ne cum
 suis Generale Capitulum ex more celebra-
 ret.

Itaq; Reverendissimo Ordinis Magistro, ad
 D. Petri vincula sat firmiter ligato pergunt cū
 secuti triumpho ad Genuense Capitulum,
 eunt, et omnia absente Rodulfio, imo in
 absentem. Jamque propemodum nefas vide-
 batur dubitare, quin Transalpini Provincia-
 les, vel absentia Rodulfij consternati, vel in-
 dignati quod abesset, qui ipsis plurimarum

difficultatum promissa remedia in illum diem distulerat, vel demum atrocissima quæque de causa absentia credituri facile accederent, partibus, quæ Rodulfium optabant brevi compendio exauctoratum. Quo semel obtento nil supererat, nisi ut pro quorundam voto persuaderetur Orbi, Rodulfium nostrum non Romæ; sed ipsomet suo Ordine *judicante*, suis fuisse honoribus spoliatum.

Habes, nisi fallor ego, causam, imo causas, affectricem, ac finalem, cur à Generali Capitulo nostro Genuensi abesse debuerit Reverendissim^o P. Rodulfi^o. Interea vero longinqui Capitulares harum omniū machinarū ignari, immenso terrarū, mariumque tractu à finibus Indiarum, Hispaniarum, Hungariæ, Teutoniarum, Bohemiæ alijsque Genuam confluunt, Mense Octobri, & ne de absentia Magistri Ordinis simplicem luctum caperent, invenerunt ibid. P. Magistrum F. Michaelem Mazarinum, Provinciale Romanum (qui tempestivè illuc accesserat) ovantem inter suos, omniaque jam Capitularis Præsidij munia securissimo supercilio obeuntem. Aberat quoque quem adesse plurimum optabamus P. Pro Angliæ, I. Ignatius Ciantes, universo Ordini propter ejus vitæ integritatem, prudentiam, doctrinam & longam in bene regendo experientiam acceptissim^o sed Romæ detinebatur,

ne Capitulo interesset, & quod iniquius, interdita ei communicatione cum P. P. Vocalibus, per urbem transeuntibus, ne eos alloqueretur, non nisi post eorum, à Janua ad urbem reditum restituta. Aberant etiam P. Protis, inferioris Germaniæ, Lusitaniæ, legitimus Poloniæ, Hiberniæ, Chilensis, Orvvaensis & alij, quib. cum negotia nostra fidentius quam cum æmulis Reverendissimi P. Rodulfij (quorum nullus, quem ego sciam emanfit) conferre cupiebamus.

T E R T I U S.

Quo solido Jure suffartus fuerit titulus Præsidis, quem sibi vendicabat P. Mazarinus.

NE quid deimenti caperet Innocens S. Dominici Religio, durante lugubri suspensione sui Magistri, capeffivit ejus habenas Eminentissimus Protector, ita jubente sanctissimo Papa, qui eidem Copiam fecit substituenti sibi vicarium generalem Ordinis, quanquam ipse hac potestate uti noluerit, cum circa quotidiana dumtaxat aliquam dispositionem P. Procuratori Ordinis permiserit, graviora sibi reservans, ut collationes graduum, &c. Ita ac P. Mazarinus prætenfis

B 3 qui-

quibusdam litteris ab Eminentissimo isto Ordinis Governatore, ut ferebatur impetratis credit, aut saltem credi voluit sese institutum esse Præsidentem, ac Vicarium Generalem instantis Capituli.

Porro quisnam sit ille Mazarinus, quo morum testimonio, qua ætate, ac maturitate præditus, an eximie literatus, in Schola, an in pulpito (utroque an neutro) olim illustris, quis item, quotus, quantus suorum in Ordinem, aut Christianam Remp. meritorum census, quæ, quot, qualia gravitatis, prudentiæ dexteritatis ejus specimina, rogo te otiose, imo odiosè, ne quaerito; unicùm hoc tibi, quod multis alijs sufficere velim, germanus Frater est Eminentissimi Cardinalis Mazarini, illius, qui cum Eminentissimo Armando Richelieu tot annis accuravit, & etiamnum ad præparatas res & incrementa Coronæ Gallicæ, quo lectum, ut Patres Galli mitterentur ad Capitulum populoso numero, ac non sine comite mandato Regio, quo jubebantur ad sistere P. Mazarino, ejusque studijs graviter adhærere. Rem ut erat ex ipsismet Genuæ ingenue nobis facti sunt.

Hic igitur Mazarinus cum arcana hamorum ascarumque suppellectile Genuam advolavit maturrimus, Mugiles egregie piscaturus in illo mari Ligustico, sed incommo- dum ei erat quod montes (qui Civitatem) hel-

cherrimam illultri coronant hemicyclo) nu-
 di sunt, infidijs latebras negant, dumeta, tes-
 quas, lucos, comata, fucorum tegmina, ran-
 cosa fraudium inumbracula non ferunt. Cer-
 te inurbe *liberrima* P. Mazarini intentio, quan-
 tumvis aliquot diebus cautissimo pressa silen-
 tio latere diu non potuit.

Ergo die 7. Octobris mane dum P. M. F.
 Prosper de Florentiola, Provincialis Lom-
 bardix missam in extima Ecclesia celebrabat,
 Mazarinus repente arrepta Occasione signum
 dedit, domesticosque celeriter ad Exedram,
 ubi quotidianum Cœnobij Capitulum cele-
 brari consuevit, campanulæ pulsu accivit.

Illic coram Conventu præsentibus tribus
 dumtaxat Provincialibus sibi devotissimis,
 ut quos cum fortè in usum per Brevia impe-
 trata promoverat, legi fecit Patentes, quibus
 institui se Præsidi ab Eminentissimo Protecto-
 re prætendebat. Exinde locum, nomen, auto-
 ritatem Præsidis Capitularis palam sibi assum-
 psit, titulumque *Reverendissimi* non solum ad-
 mittens, sed & cum jurgio quandoque exi-
 gens præpropere supremo ordinis guberna-
 culo *om. ompa* adsedit.

Offendit meritò solertia ista, minimeque
 candidus agendi modus P. Provincialem
 Lombardix, utpote suo per hoc fraudatum
 loco, qui sibi supra Provincialem Romanum

ubique, at maximè domi suæ debebatur. Itaque ne tacitè consensisse videretur, his machinis, ad propinquum Urbi prædium secessit. Non defuere postea viri graves, qui revocato in præcordia animo, suspicabantur palà, nescio quid lubricum, aut versutum inesse prædictis Patentibus, memores nempe illius, quod Lucius III. tam ingenuè olim admonuit, * dicens: *Tales litteras à Cancellaria nostra nō credimus emanasse, vel prodijisse, vel si forte prodierint, Conscientiā nostram quæ diversis occupationibus impedita, singulis causis examinandis non sufficit, excusa.* Hic suspicandi licentiam dedit, primo, quia, ut fertur, tōtus earum character deprehendebatur esse de manu P. Jacobi Veri, qui Mazarino adhærebat socius, 2. deerat consueta subscriptio Domini Secretarij. 3. Sigillum Eminentissimi Cardinalis adeo obscure, tenuiterque appressum erat, ut agnosci non poterit, eratque non grande illud, sed annulare minutulum, quod instrumentis publicis solemnium Institutionum adhiberi non solet, ac nisi fallor, in calce legebantur, *Data Romæ, &c.* cū tamen illis diebus Romæ abfuerit Eminentissimus. Deique cum diversi Patres Capitulares infestè crebrius, quatenus sibi illæ patentēs videndæ, legendæque exhiberentur constanter, atque interdum etiam cum bile renuit P. Mazarinus, fortè ne fucus aliquis aut morbus deprehenderet.

* Cap. 10. de
rescript.

deretur, nihilominus alii, nec disputare aude-
bant, nec credere. Patrem Mazarinum saltem
in tanto negotio subque tanto nomine lusu-
rum fallacibus chartifoliis, quod foret peri-
culosè plentum opus *alea &c.*

Verum quidquid sit de sinceritate illarum
litterarum, certum est Mazarinum nil solidi
Juris per eas acquirere potuisse in præjudiciũ
nostrarum legum, ut nimirum iis invitis præ-
sideret Generali Capitulo. Primo, quia in illis
allegatis non *Causæ*, ut *Causæ*, nimis apertam
clamabat subreptionem. Siquidem persuasum
fuerat Eminentissimo Capitulo nostrum. Ja-
nuense, per absentiam tam Eminentissimi Pro-
tectoris, quam Reverendissimi P. Generalis
(quod neuter istorum hac vice interesse po-
terat) necessariò acephalum fore, si ei per ex-
traordinariam illam Institutionem Præsidis
non subveniretur. Idq; pro fundamento sup-
ponebant, & velut adæquatum unicumq; Mo-
tivum afferebant prædictæ Patentes. Jam ve-
ro constat apertissime, nullum talis incom-
modi reipsa extitisse periculum, cum jam o-
lim Constitutiones Ordinis legesque summo-
rum Pontificum cum autoritate roboratæ providũ
excogitaverint remediũ, ne absente Magistro,
Ordinis ejuscemodi Capitula sine Capite ma-
nere possint, siquidẽ jus providendi, ac eligendi
Præsidem eo casu devoluitur non ad Prote-

* dist. 2. cap.
& num. 2.

ctores, sed ad ipsos Capitulares. Textus luce sua rediat. * *Si vero Magistrum aliqua occasione abesse contigerit, unus de definitoribus ejusdem Capituli ab ipsis Diffinitoribus, vel majori parte eorum assumatur in Magistri Ordinis Vicarium, qui durante Capitulo, Vices Magistri gerat in omnibus dumtaxat, quæ ad tractatus & acta Capituli pertinebunt.* Fundamentum igitur præcitatæ Institutionis suppositivum fuit, eumque ipsa corrui sponte innixa totius Institutionis fabrica, tanquam veritate narratorum, ac soliditate legitimi motivi destituta.

Secundo; Jus eligendi sibi Præsidem Capituli, (quod per absentiam Magistri Ordinis acquiritur Capitularibus) explicitum est, nec cessat, donec ei explicitè per sedem Apostolicam derogetur, adeo quod ad illud extinguendum Clausulæ Generales ætiquam sufficiant. Jam vero nullum extitit, aut saltem ostendi potuit decretum, quo jus illud expressè ablatum fuerit Capitularibus: Primus enim Papa (qui ex plenitudine Potestatis id solus valisset) non voluit, quin potius, qua est Paterna in omnes humanitate, & Clementia, cum interrogaretur, quid circa Genuense nostrum Capitulum specialiter constitutum vellet, fertur respondisse, *Vtantur fratres jure suo.* Eminentissimus vero Protector idem jus Capitula-

57
rius, nec oppressit, nec unquam opprimere
intendit, potuitve, cum ad hoc tantum nobis
datus sit Gubernator, *n edurante suspensione*
(P. Rodulphi) Ordo fratrum Prædicatorum ali-
qua in spiritualibus aut temporalibus detri-
menta patiatur. *

* ita Breve
cit. sub Litt.
B. B.

Tertiò, Sanctissimus Dominus Noster in
Breui, quo *Regimen, & administrationem* Or-
dinis nostri concedidit Eminentissimo Prote-
ctori, hoc solù autoritatis & Jurisdictionis ei-
dem addidit, quod in nos habere solent Magi-
stri Generales, sic enim habet: *Præter & ultra*
quascumq; alias similes, vel dissimiles facultates
dicto Cardinali Antonio ratione muneris Pro-
tektoris hujusmodi de Jure, Usu & c. & alias quo-
modolibet concessas & competentes, & c. Du-
rante suspensione præfata eidem Antonio, Car-
dinali Proteктору c. mittimus regimen, & ad-
ministrationem præfate Religionis, seu Ordinis
etiam in his, quæ ad Generalem pertinent, exclu-
so & c. Atqui licet quis Magister Ordinis
pro arbitrio possit instituere Vicarium gene-
ralem totius ordinis, non tamen Vicarium
Generalis Capituli, seu Præsidentem in sua absen-
tia, siquidem ejus liberam electionem ad ipsos
Capitulares in eo casu remittit Constitutio.
Cum igitur Institutio Mazarini è sola accesso-
ria illa Eminentissimi Protektoris Jurisdictione
succum

28
succum viresque trahere cōnata sit, restat eam
omni juris vitā penitus caruisse.

Nec obstat, quod in eodem Breui conceditur Eminentissimo Protectori, ut Vicariū cum
volet instituat, *qui durante suspensione possit
exercere omnia, & singula munia, qua ad offi-
ciū ejusmodi Generalis quomodolibet spectant,
aut spectabunt*, consequenter & Præsidentiam
Capituli Generalis. Nō enim hoc sequitur, eō
quod clausula Generalis ad ea tantum extendi
possit, quæ concernunt solitum regimen Or-
dinis, quousque scilicet huic *durante suspensio-
ne* ipsiusmet Magistri, provisum non erat, nec
de jure per ipsummet ordinem provideri de-
bebat, non autem ad reliqua extraordinaria,
quæ longe diversam rationem induunt, ideo-
que seorsim distinctā expressiōnē requirunt.
Talis vero est autoritas præsidentendi Generali
Capitulo, quam proinde Generalis Magister,
aut ejus locum sustinens, nulli unquam Vica-
rio committere potest.

Adderet fortē nonnemo illā Eminentissimi
Protectoris facultatem Apostolica sollicitudi-
ne prudenter fuisse restinctam, ad constituen-
dum, non quemlibet, sed personam vitā, mori-
bus, & doctrina idoneam. * Porro ajunt P. Ma-
zarini doctrinam, Generali Ordinis Magiste-
rio dignam, ac idoneam paucissimis hactenus
innotuisse, ut qui in Generalibus istis Comi-

* Verba sunt
Brevis cit.

tius, interque scholastica certamina (quæ illie pro more & celeberrima feruebant diettim) argumentum plane nullum (nec ferreum, nec adamantinū, nullū, nullum,) è sumis quæ occupabat subselliis eructavit, nec in Confessib^o tria verba latinè balbutire potuit. Verum disputet hoc, qui voluerit, neq; enim mihi propositum est trutinare P. Mazarinum, sed stare pro bilance Justitiæ in causa Ordinis ac Reverendissimi P. Rodulfi.

Sat esto, inanem, nulloque jure suffultum fuisse titulum Præsidis, quem Genuæ sibi tantopere arrogabat Mazarinus, nec inanitas illa in Eminentissimū Protectorē redundare potest, qui leges nostras ad unguem callere minimè tenebatur, nec memoriæ, sed Protectioni suæ noverat Constitutiones fratrum esse commendatas. Quod si vero Mazarinum re ipsa legitimus Præsides non fuit, (ut verè non fuit) utique restat Capitulum sub ejus præsidio celebratum revera fuisse acephalum, proinde invalidum, irritumque per omnia: Quid enim valeant, vel millena membra sine Justo Capite? Hinc vero alii viderint, quo loco ha-

Unde sint ordinationes, omniaq;

Acta Concilii Mazari-
niani.

QUAR-

QUARTUS.

Quam multipliciter, modeste, con-
stanter, prætense ejusdem Præsidis autori-
tati fuerit contradicendum a Patribus,
quorum intererat.

SI creperi adulantium plausus, si præmatura
 contesseratorum Pœana, si deniq; opinio-
 nis propria cataphracta obstinatio sufficerent
 ad stabilendum, omnique dubietatis scrupu-
 lo liberandum, scèptrum, quod quis asserit si-
 bi, utique nil esse poterat stabilius, nil fir-
 mius; auctoritate, ac titulo P. Mazarini, ut qui ideo,
 jam passim; magnaque Patientia perferebat
 appellari se Reverendissimum, perpetuoque
 stipabatur agmine Clientum, Senatu assecla-
 rum, hoc est, eorum, qui vel privatis odiis ar-
 debant in Rodulfum, vel alienæ bilis stipen-
 diarii spe rerum novandarum collaboraturi e-
 rant ad Reverendissimi Senis ruinam; qua quid
 certius sub hoc Præside?

Sed supervenere Diffinitores Hispaniarum,
 & Indiarum pridie Iduum Octobris, proligioso
 maris, ac ventorum favore Genua in delati. ce-
 leritate pene incredibili, spectantibus, non ex-
 pectantibus Mazarinianis. Hic fortuna eorum
 in rugas contraxit vultum. Itur porro à portu
 ad Conventum S. P. N. Dominici, sed prius-

quam

quam Cœnobii limen attingunt hospites, mo-
 nentur à fidei Regis Catholici Ministris, quis
 quantusque in herba lateat anguis; nimirum
 abesse Genua Reverendissimū P. Rodulfum,
 inde vero factionem æmulam potenter se mu-
 niisse infestis præventionibus, atque omnino
 principari velle liberis Comitibus, proclamato
 jam Præside Mazarino Anto-Rodulfiano-
 rum coryphæo &c. proinde consulerent re-
 bus suis, priusquam talis viri suspectis unde-
 quaque fascibus, temere succollarent. Ingressi
 deinde Conventum petierunt ex more deduci
 ad P. Priorem, ut pro ritu Ordinis humi pro-
 strati Benedictionem hospitem ab eo susci-
 perent. At confestim circumfuderunt se com-
 plures ex domesticis ad ista aucupia, forsitan
 instructis, qui contendebant illam obedientie
 tesseram non jam Priori exhibendam esse sed
 Reverendissimo P. Mazarino, ceu summo Co-
 mitiorum Præsidi. Quod cum facere abnue-
 rent novelli hospites, ac non nisi P. Priori pro-
 fuscipienda benedictione se sistere vellent,
 quidam ex bullatis illis Provincialibus Maza-
 rino addictis ferociter Hispanos cum jurgio
 adorti sunt, attamen retulere responsum blan-
 dius, quam meruerant, irrefragabilius, quam
 expectabant. Interim diffinitores prædicti, cū
 inter Cuneos fratrum obsepti incederent, i-
 gnari quo ducerentur, inciderunt in P. Maza-
 rinum,

rinum, cui tunc palam, & constanter, sed modestè sese excusarunt, quod obedientiam ei necdum præstare poterant, donec autoritas illius, ac momenta rerum pensculatiùs excuterentur.

* quem vide
infra lit. N.

* lit. E.

Miror hic enormem lapsum memoriæ, (ne quid dicam gravius) quo Mazariniani Electores in suo ad S. D. N. dato typisque excuso Apologo * scripsere, Præsidi Mazarino unanimiter ab omnibus præstitum fuisse obedientiam, acceptatas Institutionis suæ Patentes &c. etiam à Patribus Hispanis, quodque autoritati ejus sic se submiserint. Quæ quam Creticè vera sint, vidi eominus ego ipse, vide & tu infra in adversis horum Protestationibus, * sed ad rem.

Postera die, quæ Divæ Teresæ sacra erat, terrestri itinere per juga Ligustica penetrarunt Genuam usque Patres Provinciales Teutoniæ, & Bohemiæ, una cum P. Vicario Generali Stirix, & Carinthiæ, nunc Provinciali Hungariæ, qui totius strophæ jam recensitæ penitus ignari, in ipso Conventus limine, accessum flagitarunt rectè ad P. Priorem, petitori ab illo benedictionem sed (dño an factò malo?) ducti sunt ad P. Mazarinum, quem ex vultu minimè noverant, credentesque eum Priorem esse, in media fratrum turba benedictionem ab eo susceperunt. At post paululum

com-

comperto errore factum detestati sunt palam,
ac pluries coram diversis.

Extunc per Emissarios oppidò importunos agi cœptum cum his Provincialibus nunc divisim, nunc junctim, ut simul cum P. Mazarini contribulibus in odia P. Rodulphi descenderent, insinuata luculentæ promissiones, si secum amplecti rerum novandarum studia vellent: hinc plaustra criminationum effusa in absentem P. Rodulfium, velut invisum satrapis, jamque ad incitas redactum apud Curiam &c: inde amplificata Potentia P. Mazarini quilibet Romæ valituri; eo quod in favorum gloria totus natet, perenni fortunæ vectus remigio, de meritis viri intrinsecisque qualitatibus altum silentium. Verum nec illæ pollicitationum illecebræ, nec ista sollicitantium, peneque licitantium crepundia persuferunt Patribus. seu trans-alpinis, seu transmarinis, ut clavis oculis, ad unci tantum rumoris arbitrium, mox agnoscerent, adorarentque Præsidem Mazarinum, quin ajebant, in re tam gravi patentes Institutionis, si quæ adessent, sub omnium, quorum intererat cōspectu explicandas esse, ac ponderandas. E contra negare illi atque obtendere, non fore ex usu, rursus eas ad lucem, & incudem vocare, sat superque promulgatas fuisse coram toto Capitulo Conventuali, mereri fidem eos,

C

qui

qui interfuerant Provinciales &c. Sed repli-
 cuit argutè quidam ex nostris. *Faxo, obediat*
ergo Capitulum Conventuale. Alius ex diffini-
 toribus transmarinis adjecit: Si inter vos, &
 nos de re privata cujusquam penderet Quæ-
 stio, liceret utique pro comitate acquiescere
 fidejussionibus Vestris, remque totâ transige-
 re sub benevola credulitate, nunc vero cum
 non nostra, sed Provinciarum nostrarum pu-
 blica hic nomina sustineamus, iisdemque lu-
 culentam aliquando rationem reddere tene-
 bimur omnium in hoc Capitulo Actorum,
 servatorumque jurium &c. quomodo possu-
 mus donare quidquam Urbanitati, aut studio
 gratificandi? quin potius Vos, si certiora ha-
 betis, non exigitè, non fatigate sollicitam fi-
 dem nostram, tollite scrupulos, proferatur au-
 thentica Præsidis institutio, ut domi nostræ ex-
 cusabiles simus, quod cum admiserimus præ-
 ter Ordinis modum, viamque regiam; sicut e-
 nim omnium jus erat eligere Præsidem; ita o-
 mnium interfuisse putabitur, scire, an & qua
 ratione jus illud diffinitoribus ereptum fuerit.
 Quid his postulatis æquius? At P. Mazarinus
 operose dissimulans, quas jactaverat *Parentes*,
 clausit, nec *patere* unquã fecit Hispanis. Cre-
 vit ergo apud exteros doli suspicio, nec jam
 tutum videbatur, aut etiam coram Principi-
 bus excusabile, si Patres Conscripti (maxime
 Austria-

Aultriacarum ditionum) tam dubio Præsidi se subjecissent, cum quo nimirum secure satis tractari, aut conferri non poterant nationum status, ac negotia Provinciarum in utraque Germania, Bohemia, Moravia, Silesia, Ungaria, Hispaniis, utrisque Indiis &c.

Præsertim cum adessent Mandata Principū sua (ut par est) regna & imperia nunc, si unquam accurate Zelantium, quibus districtè, admonebantur complures è Capitularibus, imo pars major, ne sub tali Capite sibi in Politicis tantopere, suspecto quidquam rationale tractare præsumerent.

Igitur hi Patres ex Mazariniano præsidio dispendia salutis publica, damnaque & pericula inextricabilia intuentes verius quam metuentes, rogare crebrius P. Mazarinum, obtestari nunc per se ipsos, nunc per alios, pro suo ordinisque honore & commodo tantisper ultro cederet periculosa prætensionī, permetteret juri ordinis, sacra Constitutioni, avitisque legibus cursum suum ad evadendas (qua plane imminere ostendebantur) Confusiones, scandala, partiumque perniciosā, divortia, &c. sed furdo idem eadem canebant fabulam.

Denique Patres Provinciales utriusque Lombardiæ, Teutoniæ, Terræ sanctæ, Bohemiæ, Diffinitores Arragoniæ, Beticæ, Mexicana, Peruana, novi Regni, Granatensis & Gua-

timalæ (Hibernus & Quitenis tunc nondum appulerant) coacto Concilio in cella Admodum Reverendorū PP. Lombardiæ, unanimi calculo decreverunt suavem & amicam Legationem ad P. Mazarinum blandè, efficaciterque dehortaturi hominem, ne se tantopere obtinaret in frivola præensione, cum evidenti jurium vulnere, & totius Capituli desolatione. Adlectus in eam missionem, quo nullus aptior, P. Magister F. Sigismundus Ferrarius de Viglevano, tunc Styriæ & Carinthiæ Vicarius, Hungariæque Commissarius Generalis; Eidem adjuncti mitissimæ legationis socii P. M.F. Leonardus Hansen Germanus & P. Magister F. Paulus Merenda Picentis lenes ambo, & jurgiorum imperitissimi.

Sic mansuetè velut cum olea itum ad P. Mazarinum, qui tunc fortè solus erat. Cœpit quâta potuit modestia orare legatus, suadere, rogare, rationes exponere, ea demum loqui quæ jussus erat. Tum vero exardescere Mazarinus, vultu, gestu, clamoribus, ferocire, increpare, ac tantum non crepare, vocibus. Inde conversus ad alterum Sociorū Germanum impetuose interrogavit, quinam illi legationis authores, ubi quid in mandatis dedissent. Hic vero latinam parabat responsionē, quod idioma (nescio quo facto) Mazarini auribus duriusculum est, itaque abrupta quæstione, ac

di-

divisurus iram cum suis Aſſeclis, raptim advo-
 care fecit Provinciales ſibi devotos, qui ple-
 rique tam ſedulo ejus liminibus, quam cona-
 tibus adhæreſcebant. Formatur tumultuariò
 Senatus, confident omnes, jubetur Legatus
 ſtans inſtaurare Propositionem, paulo ante
 factum, quæ tamen tum à P. Mazarino, tum à
 cæteris interrompebatur, ad ſingulas pœnè
 periodos: fremunt omnes, ac ſi audiffent bla-
 ſphemiam, tenent promiſcue vota ſuffragan-
 tia ſine ordine, minis, ſarcaſmis, ſibilis omnia
 perſtrepunt. Denique P. Mazarinus toto ſu-
 percilio, velut in promontorium, attraçto re-
 ſpondit: iret modo legatus referretque ſuis,
 velle ſe, ut poſtridie ſua in ſcriptis propo-
 nant, ſe quidem Provinciales illos omnes, qui
 legationem miſerant abſoluturum ab officiis,
 ab ipſo autem Legato, auſpicaturum initium.
 Item poſt exitum hujus Generalis Capituli ſe
 diſcuſſurum. Quinam ex iis habendi ſint tan-
 quam refractarii & ſchiſmatici. Superi boni!
 tam certa ſpe generalatum, jam tum devora-
 verat, ſicque bonus Pater M. Sigismundus a-
 ſperimis clamoribus confertim ſaburratus,
 probroſe remittitur ad ſuos, quorum nomi-
 ne venerat, quique eum adhuc uniti oppre-
 ribantur.

Vides puto, ſuſpectæ hujus Præſidis auto-
 rati fuiſſe contradicatum fraternè, & amicè,

Vide initiū
lit. D. & E.

at sustinendum sextus & septimus Radius
duxerit, ut Canonicas contra eandem factas
Protestationes pariter intueamus.

QUINTUS.

*Quanto molimine egerit P. Mazari-
nus, ut Patribus sibi contradicentibus obedi-
entiam, & cessionem juris possessi (eligendi
Præsidentem) extorqueret etiam
inuitis.*

DIcam breviter, violento. Quippe jam vi-
derat Transalpinos & ultra marinos tam
advenisse integros ut corrūpi pollicitationi-
bus, tam constantes, ut flecti blanditiis, tam
denique vigiles, ut circumveniri solertia non
facile possent. Igitur à vulpina ad lupinam
eundum fuit, dentesq; palam acuendi in præ-
lia robustiora. Ac primo quidem quæsitus in
scirpo nodus, an P. M. F. Dominicus Marinus
Terræ sanctæ Provincialis, ac socius Reveren-
dissimi P. Rodulphi legitimam in hoc Capitulo
vocem habere censendus esset. Idem voca-
tum in dubium circa P. Diffinitorem Provin-
ciæ S. Antonini de novo Regno. Consi-
uti proinde quatuor iudices suffragiorum æsti-
matores, horum, (ut & reliquorum in aliis
causis deputatorum iudicum) Catalogus ex
more affigitur in loco publico cum ista sub-
scriptione *F. Michael Mazarin^o qui sup. m. p. A.*

hem

hem! *supra* quid? non enim in summitate illius chartæ fulgebat nomen aliquod, five Mazarini, five cujusquam alterius hos judices deputantis, ut plurimi cum risu notavimus. Omiserat hoc Secretarius Mazarini casu dicam an studio, ne scilicet nomen hoc titulo Præfidis phaleratum excitaret Patres ei adversantes, adigeretque in protestationes. Aut forte *supra* tendebat ad judices illic scriptos, quasi dicat hypographa, F.M. Mazarinus, *qui supra* judices, hoc est qui extra Controversiam, qui ultra teli jactum positus est, verum hoc ridiculum erat, cum nulla magis *sub* judice lis esset præ illa, num Mazarinus validè, vereque sit Præses.

Sed ad rhombum, militabat pro legitimo Provincialis Terræ sanctæ suffragio pravis Ordinis vetusta possessio, ac novissimè decretum luculentissimum Urbani VIII. unde argumentis ineluctabilibus undiq; involuti oppugnatores, de numque ad hunc gemebundi conticuerunt. De altero pertinacior controversia in finem usque perduravit, cum tamen solidi nihil quod opponerent haberent, non defuerunt qui diffinitores Indiarum absque discrimine simul omnes expungi, ac diffinitorio à veri debere altissimè intonarent, eo quod in casum tantum electionis novi Magistri Generalis hos ad Capitula generalia mitti, & admitti posse contenderent, ajebantque, *nunc*

*Ordinat. 27.
de qua sup.
Rad. 1. §. sed
ne quem.*

vero sumus extra casum, neque enim hic novum Ordinis Magistrum electuri sumus. At utrumque falsum erat, ac primum quidem liquido refutatur ex clara littera Capituli Romani, * reliquum ex eventu. Denique vel ipsiusmet quoque P. M. Diffinitoris Arragonie votum (adeo nihil reliquere invellicatum) suggerente quodam inquieto F. Marinero, non puduit subjicere Disputationis equuleo, donec suggestorem die quadam in confessu publico pudefacerent amplissimæ Patentes, quas Diffinitor opportunè produxit, ut garulo obtrectori os oblinaret. Ac iste quidem obmutuit, sed erubescere non scivit.

Ah quam erat fatius vocare in examen vota illorum Provincialium Bullatorum, de quibus supra- quam præstabat decidere jus controversum P. Chrysofomi Pollevicii, cui super titulo Provincialatus Poloniae litem ex nomine totius Provinciae jam tunc juridicè indixerat P. Mattheus Borrovicius, tandemque evicit, at serius, & post Capitulum. Verum non fuissent hæc è re P. Mazarini, qui eos iudicii aleam subire fecit, quos nulla in Rodulfum odia armaverat, suos verè Bullatos non iudicandos, sed iudices esse præcepit, autoritate *qua supra*. O Præsidem æquissimum! sed attende quem alium in nostros arietem, priori illo obtrito recussoque impegerint.

Dre

Die postera sub Noctem *P. Mazarinus diem dixit* Patribus Provincialibus Teutoniæ, ac Bohemiæ, ipsosque ad suum conclave descendere, & coram collecto ibidem adversantium pleno senatu ambos, at solos se sistere compulit.

Confedere omnes, ac primus *P. Mazarinus* collecta in frontem omni severitate, num agnoscere ipsum velint instantis Capituli Generalis Præsidem interrogat, simulque præruptam, ac minimè sinuosam responsionem imperat.

Tum *P. Provincialis Teutoniæ*, cujus erant primæ respondendi vices, Latino idiomate, germanaque lenitate in hunc fere sensum exorsus est loqui; Mirari se dudum, tam asperum, ac durum procedendi modum, quo se suumque collateralem hæctenus excipi videbat, ac porro tunc premi videbatur existimare se, cum & ipsemet Provincialis esset, se illic suis æqualibus, & collegis non Dominis assidere, si ad Juris libellam agitur: sin secus agerent porro, quæ minitati fuerant, se exterum, & Cœnobio unde quaque jam sub noctem oppellato in manibus ipsorum esse. Pacem instantis Capituli quam maximè sibi cordi fuisset ac fore, sed secundum Conscientiam, & salvo Jure, &c. Interjecta dein importunior, magisque ionora quæstio, num quid summi

Pontificis (quem esse Regem Regum , & Dominum Dominantium dixerat pridie Mazarinus) auctoritatem (ut patet) revereri velit , nec ne ? Respondit , se , si summi Pastoris auctoritatem , vel nesciret , vel nollet in omnibus , & per omnia revereri , imo ad sanguinem usque tueri , utique Generalis Inquisitionis officium , nec adepturum fuisse olim , nec admissurum . Dedit se ac porro daturum ejus reverentiæ specimina : proinde scirent , se Apostolicæ sedis , non reverendissimum tantum esse , sed & lustris complusculis Ministrum illibatam . Inter hæc & similia ultrò citroque jactata tam fuit commodum Provinciali Teutonico nescire linguam Italicam , quam incommodum P. Mazarino non sat intellexisse Latinam , quare ipso relicto repente se convertit ad Provinciam Bohemiæ , nempe Italum illum , ac ejusdem cum ipso labij , quid vero ipse sentiret interrogans : ille memor hesternæ Legationis cui responsum fuerat , scripto conciperent , qui aliquid auctoritati Præsidis oppositum vellent , respondit , scripto sese declaraturum . Contra urget Mazarinus , courgēt reliqui , ut modo , modo respōdeat , acclamant nonnulli minaciter , hortantes virū , ne graviora experiri velit ; Replicuit ille , da rent tempus , se scripto responsurum , ha-

bere

berationes, quæ perfunctorio brevique responso claudi minime possint.

Hic vero confusus, circumfidentium invaluit fremitus, duplicantur minæ, arrigitur bilis uno eorum palam suggerente, hos *Ferlingottos* (vile nomen) levi impendio compingendos esse in Carcerem, quis enim vel hifcet pro illis? alij eos privandos esse officijs, alij vibrandos anathematismis submurmurabant.

Itaque surgens Mazarinus jam Prætori, quam Præsidi similior, jubet P. Provinciam Bohemiam pronum humi procumbere, quod & factum, siquidem sat videbat se violentis obsessum Judicibus vim declinare jam non posse, sicque jacenti formale præceptum imposuit autoritate Apostolica, insuper addita pœna excommunicationis latæ sent. absolutio- nis ab officio, & ni fallor etiam Carceris, si ulterius detrectaret agnoscere præsidem.

Vide hic mi Lector, quam absurde, ac multipliciter in hoc actu peccatum fuerit à P. Mazarino, miraberis hominem, qui ad totius Ordinis Magistrum presandum se præparabat, in unicum, ac breve prætensæ Jurisdictionis opus tot simul injurias potuisse confarcinare. Primo dum formale Præceptum in ira. Secundo, quod ocetenus dumtaxat. Tertio quod non solum absque scriptura, sed & sine prævio
matu-

maturo Concilio fulminare præsumpsit, re-
 clamante Concil. Trid. Sess. 25. c. 3. nec non
 Constit. nostrarum Prologo * decretis item
 generalium Capitulorum Parisijs 1269. Oxo-
 nij 1280. Ferraria, 1290. Bononia, 1564.
 Quarto dum pœnam absolutionis ab officio
 Juridicè comminari ausus est, cum tamen
 ea sit extra forum, & auctoritatem Præsidis
 Capitularis, quousque nondum electus est
 Magister Generalis, ut expresse mandat Con-
 stitutio *. Quinto dum usurpavit auctoritatem
 Apostolicam, cujstamen, nec micam ha-
 buit, nec in Capitulo vel syllabam Commissio-
 nis ostendit. Quanti vero sit ponderis hic abu-
 sus, tantique nominis usurpatio, alij dijudi-
 cent. 6. Finge Mazarinum verè habuisse au-
 thoritatem Præsidis, attamen illam anticipa-
 re, ac ante solemnem Capituli inchoationem
 præmatura occupatione taliter arripere, seu
 ante legitimum tempus exercere nequaquam
 debuerat, hujuscemodi præsidium uti, & diffi-
 nitorum auctoritas præcisè commensuretur
 durationi ipsius Capituli, adeoque tam ante,
 quam post Capitulum sit omnino nulla, ut
 habet Constitutio *. Qua igitur auctoritate
 Mazarinus tam hunc, quam alios Jurisdictionis
 actus exercere potuit tot diebus, imo heb-
 domadibus, antequam ei per temporis statuti
 accessum panderetur forum suum, quod erat

Tit. 5.

* Dist. 2. c. 4.
 r. 2. se nulla-
 tenus intro-
 mittat.

Dist. 2. c. 8. r.
 4. c. 9. r. 1.

non ordo, sed solum Capitulum? Esto inquam fuerit Mazarini præsidio subiectum generale Capitulum (quod intra decem dies extare poterat)* atantequam ullum extaret Capitulum ei subiectum, quis interea universos ac singulos ei subiecerat Provinciales, ut eorum interim Cervicibus imperitaret? bellè profecto. Comitia in diem 26. Octobris auctorata fuerant* & interim is, qui diffinitorio tantum præesse debuerat (si tamen debuerat) longe ante jus aliud sibi arrogat in Provinciales, minime tunc subditos sibi, scilicet rem dignam gessit. futuro quod sperabat imperio.

* *Neg. enim extendi ultra hoc spatium potest d. s. c. 9. s. 7.*

* *Vide clarè in Convocatoria list. E.*

Veruntamen quisquis unicum hunc P. Mazarini actum tot excessibus prægnum æqua Lance perpenderit, facile conijciat cujus ponderis fuerint reliquæ ejusdem actiones, imo quibus impedimentis canonicis, ac censurarum nodis sese jam tunc implicuerit egregius Præses. Sed ad nostra.

Cesserat jam non juri sed iræ P. Mazarini coactus P. Provincialis Bohemiæ, confidens ita fore ut promittunt Canones*, cum inquit quilibet, *coactis malus exitus habere solet.* Nam die postero de vi & injuria totiusque facti nullitate solemniter fuit protestatus. Vide infra rad. 6. Ergo ab hoc iterum P. Provinciali Teutoniæ se obvertit Mazarinus, obedientiam quoque illi pari dolo pum suavitate extor-

* *Cap. cum locum cum vulgarib. de sponsali.*

extor-

extorsurus. Forte enim credebat hunc ictu
 sui collateralis percussum ultro daturum ma-
 nus. At vero ipse nihilo fractior, Latino i-
 dentidem responso (quod minime peteba-
 tur) sese extricavit quae potuit, replicans in re
 tam gravi, ad minimum sibi loquendi spa-
 tium copiamque deberi, quod si officio se
 suumque collateralem exuere, si in carceres
 & vincula retrudere, si anathematum fulmina
 pleno Jove depluere velint, neutiquam ea no-
 cte se fugituum per oclusas fores, superasse
 forsitan dulciora media ad omnem utrumque
 ambiguitatem tollendam, &c. Sed P. Ma-
 zarinus peregrini idiomatis, & dialecti non
 admodum gnarus interrupit loquentem,
 crebriusque turbavit, donec ex suis met con-
 tesseratis intercederentaliqui, si neret saltem
 Teutoniae Provinciale finire suam perio-
 dum. Acquievit ergo ille, perrexit iste, & sum-
 ma responsionis fuit, Roma sese expectatu-
 rum hujus ambiguitatis decisionem Aposto-
 licam, cum enim (inquit) octiduum adhuc &
 amplius nobis supersit, ante solemnem in-
 choationem cujuscumque tam Praesidiariae
 quam Capitularis, ac Diffinitoriae autoritatis
 litterae hinc, & inde comitari facile pote-
 runt. Interea vero ne solus inter omnes videri
 possit singularis, dissimulaturum sese tantisper
 quoad titulos, quos tam studiosè urgebat P.

Mazarinus, cum ea Compellatio, nil juris ad huc tribuat, vel auferat. Dubitabat adhuc P. Mazarinus, num iste finisset periodum, sed edoctus ab alijs Provincialē Teutoniæ perorasse, confestim vices Latinè, & respondendi commisit P. Provinciali Occitaniæ. Summa erat, scriberent Romam, quæ & quanta velent, se Præsidem esse, suæque autoritati constanter inhæsurum, & sic illo vespere discessum est.

S E X T U S.

Cur & quomodo locum Capitulo destinatum reliquerint Patres Capitulares à factione Mazarinica alieni.

CRescebat indies agmen & animus P. Mazarino, confluentibus ad eum his, qui aut rerum novandarum studio, aut Reverendissimi P. Rodulfij tædio marcebant impatienter. Et quamvis Gallia tota quatuor tantum vocales, cum totidem socijs ad generalia nostra Comitia destinare posset, ac soleat, compescere tamen ex illa Natione circiter octuaginta, qui etiam cum pennato famulatio admissi liberaliter, majorem ferme Cœnobij partem annuente P. Mazarino, sonore popularunt.

Ex

Ex nostra vero parte, nec unicus quidem ille frater conversus tolerari in Conventu potuit, quem Provincialis Teutoniæ, ac Bohemiæ placentia secum adduxerant; pro quotidiano ipsorum ministerio, quin potius ille, ubi innotuit eum his Patribus famulari, confestim à Conventu, & urbe dimissus fuit, simili humanitate negatum fuit P. Provinciali Terræ sanctæ, ne socium amanuensem; quem adduxerat unicum secum, vel primo vespere retineret, nam illa ipsa qua venerat hora lassum, ac permadidum expulerunt.

Nec tamen ita nos nostra terruit Lustrata paucitas, quantum alios animabat conferta suorum multitudo; unicum istud accedebat nobis molestius, quod qui Mazarino non placebamus in diversis, in diversis dormitorijs percellas longinquiores, minusque commodas distributi ægrè aliquando ad conferenda, communicandaque invicem concilia poteramus congregari, sicubi observabamus convenisse, mox aderant, qui non vocati importune se ingererent, ac specie visitationis, aut quovis alio supervacaneo ritu, vel prætextu confessus nostros abrumperent, dividerent, præpedirent, aliter porro munita erant Mazariniana conclavia, ut assidue Fratrum Converterorum excubiæ intimis aliorum con-

ful-

ultationibus imperturbabilem præstabant
securitatem.

Notabamur insuper torvis cæterorum oculis, tanquam propediem egregiè depectendi, adigendique fulmineis censuris ad jugum Mazzarini, vel ingratijs subeundum: siquidem occupaverat omnium penè fidem ampullatus rumor, Reverendissimum Præsidentem Mazarium copiose pharetratum esse, imo undequaque obarmatum varia Panoplia Brevium Apostolicorum, jactabatur arca plena talium armorum, & certe ita esse metuebant etiam cordati, tum quod conjectarent non esse de nihilo tam diffibulatam hominis præsentiam, tum etiam, quia ipsemet semper in ore gestabat minaciter auctoritatem Apostolicam, summæque ruentia fulmina Romæ, quæ sane nec ab Innocentibus unquam sunt temere aspernanda.

Hos inter labores, & pavida credularum suspicionum ludibria exacti dies aliquot, nobis anxie hærentibus ancipiti, utrum porro consultius, & quid hoc rerum statu potius agendum videretur. Cederemus loco? at verendum erat, ne per ignavum Metum Ordini crederemur, defuisse in summo discrimine, præsertim si forte adesset inter arcana Mazariniana decretum aliquod Papale, quo Capi-

D

tula-

tularibus iudicium Reverendissimi Patris Rodulphi, novique Generalis electio extra Communis Juris orbitam permitteretur; hoc enim non minus nostra, quam ipsorum intererat. Maneremus? sed sub tam violento Præsidente, nulla futura erat suffragiorum libertas; quis ei in ullo dissentire ausit, mox ultima dirarum, irarumque tonitrua in se contorquenda expectabit. Quid enim non præsumpturus erat in sua Exedra inchoato semel Capitulo, qui ante tempus suæ potestatis, carceres, anathemata, privationes officiorum obtulerat jam suis Coniudicibus, idque sub arrepto titulo ipsius Apostolicæ autoritatis? num vota? num Provinciarum iura, num Personæ ipsæ sub Manliana hac dictatura sat tutæ forent? tumultuari vero, & inclitum Conventum implere rumoribus, urbem scandalis, non licebat, non libebat, non expediebat, quid igitur arripendum potius inter Saxum & Sacrum?

Denique jam ipsa meridie clarius erat, sive tumultu, ac turbis, & forte, ne sic quidem admissuros Provinciales (quos subreptitijs Brevibus repssisse in hos titulos sciebamur) sese à vocalium numero excludi. Quis vero in tali Diffinitorio rite, ac valide tractari posse speraremus, in quo jam providebamus nullo modo emanuros, qui reversa excludendi erant.

rant, nec admissos iri, qui interesse debebant? Larva Diffinitorij ea esse poterat, legitimus concessus nunquam. Num vero hac facilitate, & iniquissima Conniventia decipiendus nobis erat Ordo.

Tandem die 23. Octobris ultro ad conventum S. Dominici Genuæ concesserunt Ministri Regis Catholici, prolixæque & solide exposuerunt P. Mazarino, quæ in mandatis habebant, inde conversi ad Patres, qui ex Austriacorum Principum ditionibus advenerant, iisdem edixerunt, graviter interesse *Statui*, ne illorum quisquam sub P. Mazarini Præsidio diffinire aliquid, aut Provinciæ Negotia tractare præsumet, sicque ex nomine, tum Augustissimi Imperatoris (cujus plusculæ desuper formatae aderant Litteræ) tum Regis Catholici mandarunt. Secederemus tantisper à loco Capituli ad spatia tutiora.

Ægrè ad hoc secessionis extremum consilium adduci potuere Patres, iterumque res protracta in Novam deliberationem, donec pensatis omnibus judicatum est salubrius, dare locum Iræ, modestoque recessu tumultuosam orationem declinare.

Ergo eadem die post prandium P. P. Hispaniarum, & Indiarum omnes uno agmine adierunt P. Mazarinum, eique in pleno suo-

rum asseclarum sigmate breviter, ac modeste, rationes, ac necessitatem sui abitus explicaverunt, quamque inviti, ac dolentes recederent à loco Capituli, &c. rogantes, ne id ipsis verteretur vitio, vel traheretur in præjudicium, se enim à sola domo, at nondum à Jure suffragiorum, quod in illo Capitulo habituri erant recedere, quin potius hæc expressè sibimet reservatum velle, simulque excipere contra omnia, quæ sine ipsis circa commune Ordinis regimen in illis fortè Comitibus forent attentanda, protestantes coram Notario Apostolico inter eos inibi præsentem detailium omnimoda nullitate.

Hic deniq; mirari lubet, quæ seu frontis seu occipitis vertigine alij ad S. D. N. scribere typisque exprimere ausi fuerint*, hos Patres à Reverendissimo Præsidente Mazarino in illo confessu publico rogasse, *Veniam*, ac *Licentiam* discedendi è Capitulo, Conventu & Civitate Januensi. Nimirum Samnites, quæ vellent somniant, persuasumque cupiebant summo Pontifici, hos Patres publico subjectionis ritu agnovisse autoritatem Mazarini, ac deinde cessisse Juri Votorum suorum! Sed quomodo cohærent ista? si Mazarinum acceptarant, ut Præsidentem, quid opus erat excedere loco, ejusque imperijs sese subducere? quidni potius

*Vide infra
lib. N.

tius cum Patribus Neapolitanis etiam isti contumaciter deinceps adhæsissent Lateri P. Mazarini, velut ægrè in Patriam redituri? certe non expectarunt Hispanià Mazarino *Veniam* abundi, convitijs potius abacti sunt, cum minimè mererentur. Nempe leniter ipsi coram illo senatu proponebant sua, dum quidam ex Collateralibus Mazarini bile, quam Charitate plenior acerbo mox illos convitio perstrinxit, quo post longam nimis patientiam gravius irritati, ne res in disceptationem iretinque tumultum desineret, abruperunt, & sine morà ulteriori egressi sunt, unaque cum ipsis Provinciales Teutonix ac Bohemix nuper haud mitius offensa illa Mazarinianorum urbanitate Cyclopica.

S E P T I M U S.

Quid Patres taliter à Mazarino digressi, deinceps egerint pro sui Juris, ac reservatae vocis assertione.

Hic aliter divulsis, quidni solus cum suis Comitibus celebraret Mazarinus? quidni miser ac indefensus inter infensos jam rueret P. Rodulfus? sed hac vice fefellit alea Mazarini peritiam, neque enim sic ludum

D 3 aut

aut tesseram patiuntur Sancta Sacrorum No-
minum jura, sicut Hirpini *Lupi* apud *hospitem*
Sorani. Reliqueramus Conventum, fateor
ne ulterioribus injurijs subjaceremus, at
substiteramus intra Genuensis Urbis mæ-
nia, ne Juribus nostris cessisse videremur,
si enim in electione Priorum Conventua-
lium Jus retinet vocalis, qui per Diætam
abest, ideoque advocandus est si forte do-
mi imminet electio *. Cur non etiam in
Generali Capitulo salvum maneat jus suffra-
gijs illis, qui vix secundo lapide absunt à
Conventu, locoque Capituli? cur non pari-
ter, & isti advocentur, si forte ingruat novi
Capitis electio, num quid ibi major ab-
sentium distantia non tollit, minor hic
tollet?

Dist. 2. c. 2.
t. 2.

At audiamus Apologum * Mazarinicum,
Narrat ille in suo ad Sanctissimum excuso
schediasmate, Patres digressos *furtivè*, latuisse
in Domibus secularium, à die sui recessus è
Conventu. Proh Punicam fidem! num
Genuæ Domus illa, cui à Cruce candida
publicum nomen est (in qua *hic* simul
commorabamur omnes, donec acceptare-
mus oblatum Excellentissimi Ducis Auricæ
palatium) num inquam ejuscemodi Domus
latibulum esse poterat? non trepidabamus,
quanti-

quamvis Sancta *Cruce* illic nos esse clameret, nec enim ascenderamus per fenestram; Denique non erat is Causæ nostræ vultus, aut fœditas, ut *furim* se abscondere debuerit, nec tanta apud P. Mazarinum pro nobis oppido requirendis sollicitudo, ut nos ipsos alicubi cogitaremus occultare, & Apparitorum silentia dipondijs emere. Sed missas faciamus has nugas.

Nos exinde commune omnium nomine scripsimus S. D. Nostro, exponentes Apostolico throno totius rei seriem, Ordinis, ac Provinciarum nostrarum præsentissima pericula, ac præcipuè ineluctabiles difficultates Præsidij Mazariniani: Epistolæ Copiam habes infra sub litt. Similiter scriptum Eminentiſſimo Cardinali Barberino Patrono, sed istarum Copias recuperare non potui. Denique invocata eodem die per litteras Protectio Eminentiſſimi Cardinalis Antonij Protectoris, harum Copiam invenies infra litt. C.

Quia vero placuerat Patribus insistere illi, quam cœperant Viæ Juris, de concordia omnium sententia electus est cum in usum apprimè idoneus Causarum nostrarum Procurator, P. Magister F. Adrianus Cardinalius de Genua, vir doctus, & rerum

Ordinis, (quas per annos aliquot sociali-
 pera Romæ administraverat) peritissimus.
 Huic igitur coram publico Notario, ac
 testibus solemniter commissæ sunt omnium
 nostrum Vires, ac Vices, ad effectum Ju-
 rídica reclamandi singulis attentatis P. Ma-
 zarini, & contribulium. Ipse vero die
 postero adjit Conventum S. Dominici,
 scripto, ac voce insinuaturus nostrorum
 Capitularium trinas Protestationes, utque
 eorundem Nomine interponeret solemnif-
 simam Appellationem ad S. Sedem Apostoli-
 cam, una cum recursu ad Eminentissimum
 Protectorem, ne quid scilicet rerum no-
 varum molirentur Mazariniani circa com-
 munem Ordinis statum, ac regimen do-
 nec Romæ à nostris jam seriò implorata re-
 sponsum daret, quod propediem expecta-
 batur.

At hem quam erat Procuratori nostro diffi-
 cilè apud P. Mazarinum ejusq; devotum Con-
 sistorium intromissionem impetrare! fingunt
 * *Litt. N.* in Apologo cit. * irruisse illum violentè, viri-
 busque aditum quæsisse, sed falluntur, aut
 saltim fallunt immemores; nisi hanc violen-
 tiam appellitent, intrasse non vocatum, matu-
 ruisse ingressum, quando forsitan per custo-
 dum incuriam patuerat ostium, noluisse foras
 excedere, donec audiretur. Denique non ex-
 pa-

pavisse vultus illos, quos velut è Trophonii
 antro obscurissimos in ipsum distringebant i-
 rati assessores. At norat vir iste Mazarinum, ab
 ovo, ideoque non timuit. Audiere protestan-
 tem, qui Mazarino confederant, sed ita, ut in-
 terstrepenti, obstrigillandi, refutiendi vix fi-
 nis esset, obstetricantibus, videlicet illis, qui-
 bus veritas odium pariebat. Demum porre-
 cti in medium Protestationum libelli, prima
 earum erat Patrum Provincialium Teutoniæ,
 ac Bohemiæ, cujus tenorem vide infra.* *Alte- sub lit. D.*
 ram mittebant Patres, Diffinitores Hispania-
 rum, & Indiarum prolixiorē quidem, at ejus-
 dem ferè argumenti, cum priori (cā invenies
 sub lit. E. Tertia cujus a prographum nobis
 excidit) accedebat privato nomine P. Provin-
 cialis Bohemiæ, contra vim & injuriam nuper-
 rimè sibi illatam à P. Mazarino, quam supra o-
 stendit Radius 5.

Verum ad hoc omnia à parte adversa re-
 sponsum est nihil, vel quia jam assueverant a-
 spernari nostros, quos Ferlingottos compellaverant,
 vel quod circa suas machinas, scopumq; inter-
 tum sensus omnes habebant occupatissimos,
 ac tanto quidem fervidius, quo deeramus ar-
 bitri, adeo sufficiebat P. Mazarino beneficium
 nostræ absentia, quis enim præsentium mutuo
 velle crederetur? sed num id eo probus quis est,
 quia conscius tacet hortulanus?

OCTAVUS.

*Quo modo, forma, jure, & quisnam
illi ab officio Generalis Magisterii deturba-
verint (vel quasi) Reverendissimum
P. nostrum F. Nicolaum
Rodulfum.*

ITaque 25. die Octobris prima Sessio Capi-
tularis solemniter instituta fuit in Con-
ventu S. Dominici sub Præsidio, non Præsidis Ma-
zarini, confedere illic præter Provinciales ut-
riusque Lombardiæ, & Terræ sanctæ duode-
cim alii, plerique notorii Inimici Reverendis-
simi Patris Rodulfii, videlicet Provincialis
Franciæ, Siciliæ, Occitaniæ, S. Dominici Ve-
netiarum, ac prætensi Apuliæ & Poloniæ insi-
gne par pugnacissimorum obtrectatorum in-
nocentis Rodulfii, cum his sentiebant, ac se-
debant alii paulo mitiores, nempe Provincia-
lis Regni Tholosæ, Aprutiæ, Russiæ, Calabriæ
& Aquitanus, seu Provinciæ. Cæteri qui foris
degentes responsum identidem expectabant,
ne moniti fuerunt, nec citati.

Huic ergo qualicumque Diffinitorio, (Tri-
bunali certè non integro, partiali, Variisq; no-
minibus suspecto) ante omnia, proposuit avi-
dissimus Præses nedum præcipuum de depo-
nendo, perque sententiam præsentium judi-
cum à Generalatu dejiendo Reverendissimo
Patre

Patre totius Ordinis Prædicatorum Generali
hactenus Magistro F. Nicolao Rodulfo.

O dulce acroama in auribus malè- affecto-
rum! quis non pedibus in hanc sententiam
desiliendo jerit, si vel Miphibosethi languida
crura trahat alias? attamen stupuere nonnulli
ex mansuetioribus ad crudam hanc Proposi-
tionis formam. Denique P. Provincialis Lom-
bardix modeste respondit Præsidi, rem tan-
tam adeo raptim, ac desultoriè peragi nõ pos-
se, ratione tractandam esse non impetu, Judi-
cii, jurisque Ordinem exigere, quod aliqua
saltim præmittatur causæ cognitio, statuatur
Corpus delicti &c. * nunquid enim Magister
Ordinis quolibet fratre etiam converso erit
conditione deterior. * Verum P. Mazarinus
uni suo intentus scopo, vel minus capiebat i-
sta, vel juris iter longum suisque compendiis
minus opportunum fore, conjecit, pro-
inde non admisit moras, sed propere, ut ad
vota secreta procederetur, urfit, quasi tacitè
respondens, si non esset hic malè factor, non
tradidissemus eum tibi. Præparantur ergo ad
urna cæculi, ac tanto fidentius, quanto jam
securior erat Præses, omnes, aut plerosq; præ-
sentium suffragaturos pro affectu quo in Ro-
dulfium erant amarissimo. Viso hoc novo, &
inaudito judicandi modo surrexit P. Provin-
cialis Terra sanctæ, interpositaque diserta, ac
gravi

* Quid enim
malisecit?

vide dist. 2.
c. 8. t. 6.

* Vide formã
judicii in
ord. nostro
dist. 2. c. 16.

gravi protestatione excepit animosè contra
 qualitatem judicum, dubiamque Præsidis au-
 toritatem. Insuper pro indemnitate indefensi
 Reverendissimi P. Rodulphi oggessit manco
 Tribunali solemne repagulum Canonicæ Ap-
 pellationis ad Eminentissimum Protectorem,
 sanctamque sedem Romanam, quæ & ibidem
 acceptata f. it, & à Secretario distinctè relata in
 judicem. * Hæc tamen extra hanc ceremoniã
 re ipsa, (ut par erat) appellationi, debitæque
 Apostolici culminis reverentiæ detulerunt,
 quin ad ferenda in Caput Rodulphi funesta
 prædamnationis suffragia alacres, prouerent.
 Quod cum cerneret Provincialis utriusque
 Lombardiæ una surgens cum P. Provinciali
 Terræ sanctæ de conclavi abierunt, reliquis
 interim audacter in urnam suffragantibus.
 Quamquam vero non omnium vota prodie-
 rint juxta palatum Mazarini (nonnullis, ut fer-
 tur, depositioni dissentientibus) vicerunt ta-
 men majora, & subinde concepta ferali sen-
 tentia de facto deposuerunt Magistrum suum
 Generalem, ordinemque Prædicatorum ictu
 celerrimo, ac celeberrimo filii piensissimi de-
 capitarunt.

En modum, en formam quàm quærebas, i-
 ta nimirum conticescet in posterum Themis,
 silebit Nemesis, obmutescet scæna, dum mo-
 do constiterit damnatum esse Rodulfium.

mise-

* copiam il-
 lius habes
 infra lit. F.

miseri! Calumniatori nescio, cui olim causam
 facti neminem facile reum fore, si negasse suffi-
 ciat, respondit Imperator, & quis demum in-
 nocens fuerit si accusari sufficiat? Adde quis
 hominum tutus erit, si omissis jam accusantis
 quam negantis partibus, absentem, & inauditum
 prædamnasse sufficiat? Suffecit autem in
 illo Sillanæ severitatis consistorio, ubi nec fi-
 scus, nec Procurator, nec crimen (dicam, nec
 Synteresis, nec Justitia, nec Jurisdictio) ade-
 rant, dum Capitalis sententia cuditur in virum
 apud hæc rostra à nemine adhuc, seu defen-
 sum, seu accusatum, in Patrem grandævum, &
 quod, vel saxis demum extorqueat gemitum,
 in ipsos Canos innoxii Parentis. O tempora!
 sed heus iudices, interrogat vos terrarum Or-
 bis, unde in vos manabit facultas amplissima
 dispensandi in omni jure divino, ac humano,
 ut liceat vobis sine mentione delicti decerne-
 re supplicium? Viderit Bartolus sine legibus.
 Attamen in Apologo suo * ad Papam edito,
 sic se levant. *P. F. Nicolaum Rodulsum Magi-*
strum ordinis, Consulentes bono, & pacitotius
Ordinis, ab officio deposuimus per vota secreta
auto. rat. nobis super hoc à nostris Constitutio-
nibus tradita.) Itane? pro pace ordinis? heu
 quam præclaram ex eâ depositione pacem vi-
 dit ordo, qui hæctenus bella non noverat. Pa-
 cem hic audio, moxque, moxq; recordor ejus,
 quam

* quem ha-
 bes infra
 lit. N.

quam lupi olim pepigere cum grege Melibari;
 ealege, ut tolleretur è medio custos Melam-
 pus, velut qui pacem hæctenus turbarat lãtra-
 tibus. At, *autoritate Constitutionum*, inquit,
 egimus quidquid egimus: O Vertumni fabu-
 lam! dum nobis minabantur, nōminabant
 affatim auctoritatem Apostolicam, ubi San-
 ctissimo Pontifici rationes facti exponunt,
 suppressa Apostolica solam Auctoritatem Con-
 stitutionum allegant, quid ita? quia neutra ad-
 erat.

Dispiciamus tantisper, quid juris circa ab-
 solutionem Magistri Ordinis permittat no-
 stris Diffinitoribus sacra Constitutio: * sic ha-
 bet Primò, Diffinitores *audiant* (Magistrum
 Ordinis) *se se accusantem*: *Secundò, de ejus cor-
 rectione conferant, & disponant*. *Tertiò Quod si
 prevaricator Ordinis fuerit, aut contemptor,
 aut adeo negligens, quod ordinis dissolutionem &
 destructionem inducat. Moneatur à Diffinitori-
 bus, ut Magistratu cedat*. *Quartò, aliquem
 locum sibi ad manendum eligat, ut possit honeste
 conversari*. *Quintò, ALIOQUIN eum amo-
 vendi ab officio Magistratus liberam habeant
 facultatem*. Hæc in illo Capitali iudicio
 observata sunt omnia? an vero ex his punctis
 saltim aliqua? an vel unicū? imo nullū, nullum.
 Audi lector, & congemisce, Reverendissimus
 P. Rodulfus, neq; per se, neq; per Procurato-
 rem

* *dist. 2. cap.
 §. 1. 6.*

rem Genuæ auditus, nec ut altero horum modorum compareret, citatus fuit, sed nec per se, nec per alium coram diffinitorio accusatus est primum. Nulla pro ejusdem correctione instituta ibidem Collatio, neque enim venerant corrigere, sed deponere; non emendare, damnare. in alterum. De prævaricatione, contemptu, Ordinisve destructione (extra quos casus in lege nostra taxatos, & numeratos, nulla diffinitoribus facultas competit deponendi Magistrum Generalem, ut monet Glossa ibid *) nusquam adhuc convictus fuerat, nec convinci poterit, cum notorium sit, cum Regulæ, ac statutorum semper fuisse observantissimum, unicumque per omnia Religionis exemplar, quinimo, vel hoc ipso titulo incurrerat odia quorundam Provincialium huic Tribunali assidentium, quod Cænobio quædam jurisdictioni ipsorum subtraxerat, ut unita congregationibus commodius admitterent rigidam Ordinis disciplinam, prout non nemo ex illis edito de super mordacissimo libello fassus est. Tertium. Quarto, ut ipsemet sponte cederet Magistratu, neutiquam admonitus fuit, sicut; nec quinto, designatus ei locus in quo deinceps privatus honeste valeat conversari. Et adhuc videri volunt hi iudices egisse secundum Constitutiones, adhuc persuadere conantur Pontificii talem sibi auctorita-

* ad textum:
Quod si
prævaricator.

torita-

toritatem ab ipsis fuisse *Constitutionibus traditam*. Absitò absit, nostrum Prædicatorum Ordinem tam iniquas habere Constitutiones, aliter sanè loquuntur eæ quæ verè nostræ sunt, quasque genuinis suis filiis reliquerunt Patres nostri, vide cap. cit. t. 7. quid statuant, cum diffinitoribus auferunt potestatem acceptandi etiam spontaneam cessionem Magistri Ordinis, *Nisi* propter aliquod prædictorum, aut defectum, aut impotentiam, quæ ipsum ab officio Magistratus perpetuò impediret. Et putet quis tam facilè, talique modo, ac forma abdicari potuisse Reverendissimum Rudolfium, pro cuius etiam voluntaria cessione tam sollicitè cavita Ordinis Constitutio? vide quid in eos, qui Ordinis divisionem moliantur, decernant nostræ leges cap. eodem t. 9. An verò Ordinem non dividunt, qui magnam Provinciarum partem ab obedientia unci legitimi Capituli divellere, qui reclinante majori ordinis portione aliud sibi Caput neglecta juris via, legumque norma constituere allaborant? Tales verò Ferrariense Capitulum An. 1290. sic castigat: *ex nunc pro tunc omni voce, præterquam in sui accusatione, omni gradu, Baccalariæ, Doctoratu, aliisque omnibus gratis Ordinis privati sunt, nec eis possint restitui, nisi à Magistro Ordinis, vel à Capituli Generalis diffinitoribus, & nihilominus penam subeant culpa*

debitam graviori; iisdem Romæ 1589. additur pœna excommunicationis latæ sententiæ, quæ & confirmatur Venetiis 1592. Romæ 1601. denique Parisiis 1611. hujus absolutio Censuræ Magistro Ordinis reservatur. Adde quod Castris 1372. declaratur, quod ejusmodi seditiosorum *Provincia, vel Conventus, satisfacere tenebuntur, pro impensis, quæ fiunt ad rescandandas seditiones, malignorum turbationes, & perversorum Fratrum scandala, proque Ordinis tuitione, & justitia, famaque defendenda.* Hæ nimirum, hæ sunt Constitutiones Ordinis, è quibus nûm exsculpere suam illam Absolonicam auctoritatem potuerint, qui Reverendissimum Rodulfium folio excutere conati sunt, aliquando mundus, mundique opifex judicabunt.

Taceo hic alia evidentissimè, nullitatis argumenta, quæ postea strictim in litteris ad Eminentissimos Cardinales Barbarinos, Patronum videlicet, ac Protectorem datis complexi sumus. Legi si vis infra sub lit. G. & H. G. & H.

Unicum hoc coronidis gratia vehementissimè cuperem ab his iudicibus edoceri, quam auctoritate causam Reverendissimi P. Rodulfi Romæ in sublimiori Tribunali pendulâ, & Cancellis supremæ Curie obfignatam ad suum repente forû detraxerint judicandam, & abruptendam? Utiq; hoc saltim auctoritate

E

te no-

te nostrarum constitutionum attentare non potuerunt, sed vel alia, vel nulla. Si nulla miramur impunitatem, si alia fraudem qua nobis illam occulerunt, cum nō minus ad nos quam ad ipsos spectare debuerit si qua fuit.

N O N U S.

*Quam rite, ac providè iidem novam
Magistri Generalis Electionem moliti
fuerint.*

Nihil mirum, si is qui ibi desistere non vult ubi juris via ipsum destituit, ea deserta viam facti protinus ingrediatur. Postquam ergo per summam, ut vidimus, injuriam gradu suo Reverendissimum Ordinis caput detruserant, P. Mazarinus in eodem confessu, ne quid rerum gestarum innotesceret his qui degebant foris, Steropæum silentii pessulum adduxit, præcipiendo nimirum universo collaterali Senatui, sub excommunicationis lato jam fulmine, tacerent usque in commodiora tempora. Itaque latuit Elusinum depositionis arcanum die illo toto usque ad nocturnam horam tertiam, quæ fortè in Ultramontanis regionibus octava circiter vespertina esse poterat, tunc obseratis undiq; cœnobii portis: ne quis videlicet rei nuncius penetrare ad nos

poli

posset) publicavit hilarissimus Præses omnibus domi clausis, Patrem Rodulfum Generalato exutum esse, eademque opera tanquam sede vacante indixit Capitularibus ad posteræ diei diluculum electionem novi Magistri Ordinis instituendam, hora scilicet 15. quæ nobis est forte septima matutina. Solerter profecto, nam & fatalis ille *Caprarum hircus* (quem diviniore Dioptra vidit Daniel) magnus inquam Alexander interrogatus qua potissimum methodo tantum sibi conciliasset *imperium*, respondit, *nil differendo*. Credo equidem nunquam alias P. Mazarino tantum fuisse temporis pretium, & lucrum celeritatis.

Die igitur 16. Octobris (quem theta nigerimo signet Rhadamantus) dum sub ipso crepusculo missarum solemnia persolvuntur à festinis suffragatoribus tempestivè signū datur ad Conclavis ingressum, quod & sine mora adeo promptis completum fuit Electoribus, ut Patres Provinciales utriusque Lombardiæ, & Terræ sanctæ, missis suis nondum finitis eo accedere ante observationem minimè potuerint.

Quis tunc felicior Mazarino, ejusque anhelio contubernio? nempe cum se agnoscerent in illo conclavi solos, jamque sine contradictore perfecturos, quæ designaverant: Nam qui domi supererant Vocales non compare-

E 2 bant,

bant, & qui degebamus foris, recire poterant; quid rerum fiebat intus, ita cavente Mazarino in fraudem cæteris Capitularibus; ut dictum est.

Obpessulantur itaq; cum jubilo portæ con-
clavis electorii, distribuuntur validæ fratrum
Conversorum excubiæ, obstruitur aditus, ne
vel ipsa minerva, aut rimularum viator Mer-
curius ingressum impetrare potuisset.

Nec tamen ea sive indicti illius silentii, fides
sive occlusionis firmitas fuit, ut nō eodem et-
iam diluculo, nos, qui foris pernoctaveramus,
opportune satis moneremur per fidum ami-
cum; quid rerum cæteri molirentur in Con-
ventu. Igitur præfracta omni morosæ delibe-
rationis prolixitate; cito illuc destinavimus
Procuratorem nostrum P. Magistrum Adria-
num; ut interim omnium nomine adversus
clanculariam illam, plurimisq; titulis injurio-
sam Electionem protestare.

Venit ille, sed jam intraverant, ingressum
flagitavit, sed abnuerunt, inquit multoties, re-
jicitur toties, adeo ut semel conata occasione
irreperere conantem festina valuarum attra-
ctione cruentarint. Accesserant quoque interea
supradicti Provinciales Lombardiæ, &
Terræ sanctæ, ut saltim ipsi aditus obtinerēt,
sed casso conatu; nisi quod cum his etiam ludi-
videbatur. Siquidem ab iis qui intus erant, sæ-

pius ut intrarent invitabantur, & tamen quoties ad limen perventum est, valvas sibi repente viderunt. Quare tandem velut iniquè delusi & iniquius exclusi retro cesserunt, protestando coram a vitis testibus de sua quam insignem sustinuerant injuria & Electionis nullitate. Copiam hujus protestationis, quere infra sub litt. I. cui testimonium præstant ea quæ leges ibid. sub lit. L.

I.

L.

Excusant insolens factum Pontifici in citato Apologo, * quod metuebant, ne una in fili- *Sub lit. N.*
ret cum his Provincialibus P. Magister Adrianus. O lepidum! At hem quis excusabit, quod illum ipsum velut Procuratorem nostrum (jam enim id officii illi demandatum fuisse sciverant experti pridie) neutiquam intromittere voluerint? quod vi abegerint audiri tantum ex nomine nostro postulantem? *Ad illum* (inquiunt ibid.) *electio nullo modo pertinebat.* At qui non veniebat P. Adrianus nomine suo, ut elector, sed nostro, ut constabat omnibus. Num igitur *nullo modo*, vel ad nos quoque spectabat illa *Electio*? num ubi de re totius Ordinis graviter agitur, Provinciæ nostræ vocem non habent, quam vel apponant, vel interponant? Dica mego candidius quod res est: Nec ad ipsos, nec ad nos spectabat illegitima, quæ tunc ferebatur electio, & ne hanc vocem audire cogerentur Mazariniani, Vocales quotquot

supererant, ipsumque Vocalium Procuratoriam excluderunt.

Porro quod ibidem inficere assuunt, Procuratorem nostrum *die præcedenti per vim se in dissiutorium introduxisse*, hoc vero die comparuisse multis, *ut multi dicunt armatis stipatum*. Rursus Samnitica sunt somnia, de Mercurii bacillo eburneo, non de Veridica Apollinis tripode educta. Tantum dolendum est, ejusmodi Cretica Oracula (quibus ille Apologus scatet) impunè, ac sine rubore obtrudi posse Christi in Terris Vicario, sed erravi, non illi, *sed spiritui Sancto*.

Dum hæc ante conclave circumsonant Protestationum certamina (quippe etiam Procurator noster rem suam agebat strenuè) post semihorariam consultationem foris habitam, ne videremur ulla ex parte defuisse juribus nostris, ac Provinciarum nostrarum, diviso agmine, ac sine strepitu, ad Conventum accessimus, visuri num quod remedium periclitanti justitiæ adferre possent, nostra presentia. Substitimus vero tantisper in domo S. Officii percepturi quale responsum, nisi bis referret Procurator, at videntes denique hunc tam enormi repulsa fuisse ab actum, & vel ipsomet quoque binos Provinciales, qui domi, cum reliquis permanferant, quique nominatim ad actum citati fuerant adeo turpiter exclusi,

minis

minùs de nostra intromissione sperare potui-
mus, ad Eminentissimos Cardinales Barberi-
nos, Patronum & Protectorem, utriusq; Co-
pias indicabit lit. G. & H.

DECIMUS.

*Quot, quantisq; morbis lethali-
bus laborarit illa portentosa
Electio.*

SI qua fortè Electoribus istis indulta fuerat
Sautoritas Apostolica de plenitudine pote-
statis, supplens, habilitans, excusans, rectifi-
cans in eventum &c. quod tunc metueba-
mus, dicerem unicum tantùm huic Electioni,
nocuisse morbum *Comitiam*, quod scilicet
eam facultatem à Sanctissimo concessam oc-
coluerint nobis surripuerintque, vendicando
hanc sibi solis cum communis esset omnium
(si qua fuisset) ad totum Capitulum, non par-
tem concernere: nam haud minus nostra
quam ipforum intererat ea frui, nec tot insi-
gnes Provincie meruerant, ut æquali cum re-
liquis fortuna electionem indultam concu-
rere vetarentur.

Si verò (quod ferò nimis credidimus) nul-
la talis facultatis concessio Apostolica perun-
xit debiles istos, & communi jure malè pastos

E 4 Ele-

Electores, heu quanta angina horum vocalium! quot morborum titulis, quam amplum in Nosocomio Sancti Spiritus sibi vindicat locum illa ulcerosa Electio!

Nam imprimis abortivit præ festinatione, cum instituta fuerit sede officii re ipsa nondum vacante. Quis enim deposuerat Reverendissimum P. Rodulfum? legitimum Tribunal nullum, diffinitorium mancum, conflatum ex iudicibus suspectis, imo notoriis hostibus, quorum alii nullam, alii subreptitiam, alii dubiam habebant auctoritatem. Puerilis depositio, sine processu, sine delicto, nedum probato, sed ne allegato quidem, insuper frivolè tentata, in absentem, inauditum, indefensum, ex odio manifesto, seposita omnilegum nostrarum, ino & Ecclesiasticorum Canonum, ipsiusque naturalis juris reverentia, nulla habita ratione interjectarum appellationum ad S. Sedem Petri, & Eminentissimum Protectorem. Quod si talis deponendi modus sufficit, ut sedes Prælatorum vacent, verèque devacuentur, væ cæteris Præsulibus, quoties placuerit subditis calcetras.

Secunda hujus Electionis scabies castosæ Elephantiasis similima fuit, quando per eam Capitulum purè diffinitivum repente exaudit in Electivum, contra naturam, & Ordinem nostrorum Capitulorum, quem vidimus
supra

Insuper radio i. Et quidni eodem modo: quis
 transfiguret Capitulum culparum in Capitu-
 lum electivum? certe constitutio nostra ^{*Dist. 2. c. 4.}
 Circæas ejusmodi metamorphoses, uniusve ^{t. 1. in fine.}
 Capituli pro alio substitutionem nemini per-
 mittit, quin magis cavet, quod si Magistrum
 Ordinis mori, vel amoveri post festum S. Mi-
 chæelis contigerit, *superfedeatur illo Anno à Ca-
 pitulo generali.* Nimirum, ut convocari, ut
 recedere, ut interesse possint terni singula-
 rum Provinciarum vocales, quorum ea vice
 interfuerit. Unde fit ut alio convocationis
 Tenore, alia ad plures directa Conscriptio-
 nem semper opus sit, cum Electio imminet, quam
 ubi sola diffinitio indicitur. Unde vero hi
 Patres Conscripti hauserunt spiritum electi-
 vum, qui ad diffiniendum duntaxat acceperant
 veniendi Potestatem? ubi legitima illorum
 Convocatio, ubi electionis prærequisita
 authentica dictio! nusquam sane: vide,
 revide, pervide. Etiam Reverendissimi P. Ro-
 dulfij Convocatoriæ ^{*Intra sub}
 (quæ sola istum Capitularium conventum auctoraverat) nec hi-
 tum invenies, quo Capitulum electivum si-
 gnificetur, & tamen hi dum vocantur, ut diffi-
 nitores, comparant vultu alio, tanquam Ele-
 ctiores, confident ad urnam motu proprio,
 sed qui istud nihil valet, audiendus erat ma-

*Ephes. 4.

gis Apostolus *, unusquisque qua vocatione vocati estis, &c.

Tertius morbus in defectu Capitis fuit, Electio caruit Præfide. Quid enim si præfuit illi P. Mazarinus, num idcirco legitimum Caput adfuit? nihil minus. Nam demus (quod supra in radio 3. comperimus Falsum) cum habuisse solidam veramque Præsidendi auctoritatem, quodque illam, nec præmatura usurpatione abruperit, nec multiplici abusu corruperit, &c. Ea ipsa tamen pridie, cum Reverendissimum P. Rodulfum exauctorabant una pariter animam, si habuerat exhalarat. Sanctissimus enim D. N. administrationem totius Ordinis, ipsissimamque Generalis Magistri auctoritatem transtulerat in Eminentissimum Cardiualem Antonium Barberinum, restringendo tamen eam expressè ac sæpius* ad tempus quo duratura erat suspensio Reverendissimi Patris Rodulfij. hæc verò pridie cessavit, cum deponeretur Rodulfus (si valuit depositio) neque enim qui depositus est, adhuc suspensus hæret. Ergo non ante jam amplius ea suspensione expiravit et ipso auctoritas Eminentissimo Cardinali noviter a tenus collata à Sanctissimo. At qui potestas concessa P. Mazarino si quid erat Vicaria erat illius, quam habuerat Eminentissimus Cardinalis velut interstitialis Magister Ordinis (si-

qui

* Vt videre est in Brevis lit. B. ubi pluries repetitur clausula.

quidem quo ad autoritatē Protectoris, non P. Mazarinum, sed Eminentissimum Verospium sibi vicarium adlegerat) Vicarij autem expirant cum Magistro Ordinis* devolviturque ipso facto Vicaria Ordinis præfectura ad Provinciale, in cujus Provincia proximè Capitulum generale est celebrandum* is vero nunc erat Provincialis Lombardiæ (non Romanus) quem nedum præsidere, sed ne quidem interesse Electioni permiserunt, igitur restat jus præsidendi, si unquam in Mazarino vixerat, pridie fuisse emortuum, quo ergo novo titulo præfedit Electioni? & quid valere potest Electio sub tali, id est nullo Capite attentata?

Quarto: cum Electioni Canonica præmitti solet, debeatque seria, & expressa Protestatio de non excludendis quos admitti, nec admittendis quos ab ea excludi æquum est in utroque integritatem simul, ac staturam, formamque perdidit infelix, & monstrifica electio, manca videlicet, ac mutila, qua parte non admisit membra, omnia qua admittenda fuerant, gignit vero, ac enormiter strumosa, qua parte admisit quos admittere plurimos nulla ratio debuisset. Primum facile ostendero, nam exclusos vidimus Provinciales Lombardiæ, & Terræ Sanctæ, quos ipsi met invenerant ad Electionis Consortium. Ex-

clusi

* Vid. expressè in prologo Constit.

t. 9.
* Ut habetur diff. 2. c. 4.

t. 7.

clusi Provinciales Teutonæ, ac Bohemici
 cum 6. diversarum Provinciarum diffinitori-
 bus, vocati quidem ad Capitulum, sed ad ele-
 ctionis actum, ne citati, nec admissi, cum præ-
 sentes in urbe, in Cœnobio adessent, nec mi-
 nus ipsorum quam cæterorum interesset, quis
 universæ Religioni præfigeretur novus An-
 tistes. Denique exclusi sunt præter istos, bi-
 ni singularum Provinciarum Electores, hoc
 est (etiamsi demas Provincias desolatas) mi-
 nimum 75. Vocales, qui è singulis reliquarum
 advocari debuissent, ut mandat Constitutio *
 adeo ut subducto calculo in universum, admin^o
 86. Capitulares sub ista electione iniquè præ-
 teriti fuerint, ac defuerint: pars, quia non citati,
 pars, quia citati sed non admissi, pars denique
 per clanculari jactus fraudulentâ acceleratione
 præventi, ac supplantati: quib. si cõferas nume-
 rum eorum, qui in Electione P. Mazarini suf-
 fragati sunt (pauculi supra viginti) sique ab
 his separeturbam sociorum, qui Vocales non
 erant, & nihilominus eligere conati sunt,
 comperies vix octavam partem legitimorum
 Electorum, qui secundum Ordinis Statuta re-
 quirebantur, interfuisse electioni, & talem,
 quis dicat Canonicam, sanam, & catholicam? schis-
 maticam appellabit Posteritas. Vah pudor
 centum, & tres vocales in electionibus Magi-
 stri Ordinis numerat amplissima Prædicatorum
 rum

Dist. c. 4. tit. 3.

rum Religio; & si Provincias desolatas postliminio recuperaverit, Saxoniam, Scotiam, &c. non pauciores centum viginti tribus, & ecce soli duodecim Capitulares, ijque non omnes indisputabiles Electionem moliri audent, raptim, clanculam, & contra Reverendissimum Ordinis Magistrum Rodulfum eligere alium: num quid violento schismati similis vidit Orbis?

Quinto, quò ad admissionem excludendorum res clarior est, quam ut dioptra indigeat; vidè ipsorummet suscriptiones in Apologo suo ad sanctissimum prætinato * ubi post Provinciales longa serie Catalogum Electorum continuant decem Provincialium socij; assumpto inani & vacuo diffinitorum nomine. Porro quid decem hi socij ad electionem Magistri Ordinis? unde illis in suorummet Provincialium præsentia titulus, & auctoritas diffinitorum? Certè si ita numerum vocalium augere collibuit, si licuit, poterant eodem titulo advocari Nephritij, imo ad manum erant Conversi, qui magno Numero observabant Conclave se sufficiebant morbidæ Electioni illi decem, si ipsa nimio etiam calculo gravis suam Pontifici probaret Nephritidem. Nunquam enim socius Provincialis legitimum apponit Calculum Electioni Magistri Generalis, nunquam ipse fit elector *, sed nec unquam

* Vide dist. 2.
c. 4. r. 2.

♦ *Cap. 8. tit.
11. in fine.*

quam in Præsentia sui Provincialis adire
potest, ut diffinitor, prout expresse cavit
Constitutio*. Et tamen hi tales Electores, sunt
& diffinitores inopi Capitulo Mazariniano,
nimirum in tanta juris inopia quid libet liceat,
dummodo Magisterium Ordinis obtineat P.
Mazarinus.

Agnovit hanc sui tituli, vocisque infirmi-
tatem nonnemo ex illis diffinitoribus confi-
ctis, ideoque meliora suadente synteresi
proripere se voluit de conclavi, sed retractus,
clamoribus obrutus, & verbis parum hone-
stis objurgatus violente ibidem detinebatur.
Hem viri quibus leges jam obediunt ad nu-
tum, an & mare, ventique obedient vobis? fru-
stra omnis obluctatio, socius ille manere co-
gebatur, mansit, de violentia sibi illata, deque
nullitate electionis palam protestatus est,
cumque ad ferendum suffragium citaretur ex
Ordine, votum nullum, sed inanem schedu-
lam inani Electioni adjecit, & abiit, evasit. Co-
piam præactæ suæ Protestationis dabit infra
littera L. Quid porro sibi vult, quod
nihilominus etiam iste in *cap. 11. Apologo*
Urbanum VIII. excuso subscribitur ut
Electo?

Denique dum iste Electioni geritur, ut
socius Provincialis Poloniae, simul in eadem
natus P. Chrysothom. Pollevicuis tituli instituti

Pro-

Provincialis Poloniæ, igitur unum ex trib. nimirum, vel ille admittebatur, ut socius P. Chrysoſtomi, vel reipſa, ne utiquam erat socius Veri Provincialis Poloniæ, vel è conſerſo Chryſoſtomus non fuit verus Provincialis. Primum nemo crediderit neuter amborum aſſeruerit, cum ſocius ille in hoc unicum à Provincia ſua fuerint auctoratus, ut reſiſteret, non ut aſſiſteret prænominato Chryſoſtomo, velut illegitimo Prætenſi Provincialatus uſurpatori. Si ergo ſecundum verum eſt, cur ad electionem eum admiferunt, ut ſocium? ſi tertium, cur non excluſerunt Chryſoſtomum, tanquam non Provinciale? Denique ſi utriuſque titulus adhuc dubius erat, quid egerunt ante Electionem conſcripti votorum Iudices, *qui ſupra?* Taceo hic cæteros Provinciales Bullatos, qui excluſi meruerunt: ſi alios à ſe iudices habuiſſent, ſed horum bilis placuerat P.

Mazarino, ut ſiſſerentur pertinere, ad in-
 fauſtæ Electionis fonticum
 proximum.

UNDE-

Post hæc quid Consilij cæperint Patres Capitulares exclusi.

Mazara religens apud Casarem l. i. belli gallici.

DUrum telum Necessitas, qua nos ad abstrusissima quoque Consilia, & in resolutiones antea incogitabiles adigebat * Mazara Mazariniana, nimirum in casu tam extraordinario ad remedia æquè extraordinaria fuerat confugiendum. Res erat, videbatur multis nostrum (idem iuvante fama populari) altius aliquid, ampliusque laterè sub histani ferocibus ausis Mazarini: nunquam videlicet illum præsumpturum fuisse, tam fidenter, tanta, ac talia, nisi aliunde substractus, pro formando, dirigendoque Capitulo arbitrario facultatem attulisset plusquam eximiam, nostrisque legibus, ac toto Constitutionum valore superiorem: Nectamen ulli videtur credibile, talia si quæ aderant amplissima diplomata, ex legem istam eligendi licentiam restrinxisse ad unicum dumtaxat P. Mazarinum suosque assessores exclusis cæteris Capitularibus, neque eam aut rationem aliquam scierimus, aut Crimen, cur isti, qui ad comitia publicum reliquis jure accesserant impari potestatis cum ijs congerentur confidere. Ergo tandem ad hos quantum ad illos pertinebit, quid forsitan

tan

tan P. Mazarinus pro formando , transfor-
 mandove Capitulo Romæ secum attulerit,
 five quo ad indulgentiam extra judicialiter
 deponendi Reverendissimum P. Rodulfum,
 five quoad valorem novæ electionis præter
 normam constitutionum instituendæ. Quid-
 niigitur etiam nos (inquietabant ex nostris non
 infimi) eodem quo ipsi communi privilegio
 fruamur, ac porro utamur , conantes similia,
 præsertim postquam adversa pars in sua Ele-
 ctione tam turpiter abortivit, adeoque totum
 Jus extraordinariè eligendi (quod nobis for-
 tasse dolo malo occuluerunt) censeatur secun-
 dum Canones devolutum ad reliquam Capi-
 tuli partem, velut sanioem?

Accedebat in medium Consilij præsentia-
 nea necessitas exlegi, nunc si unquam similli-
 ma, ac Patres undequaque sat perplexos pene
 strangulabat ineluctabili isthoc dilemmate:
 Cum P. Mazarinum tam vitiosè electum, tam-
 que evidenter inhoneum, salva Conscientia
 nequeatis admittre Generalem, igitur vel
 differetis remedium, expectantes dum post
 aliquot annos quod Generale Capitulum ali-
 bi ad necesse tantarum difficultatum con-
 gregatur, vel in hoc præsentijam congregato,
 priusquam adversæ factionis violentia, latius
 serpat & invalescat, clavus clavo trudendus
 erit, opponendo Electioni tam perniciosæ
 F aliam

aliam salubriorem ac sobriam, quæ Juris
 omnium contra Invasores tueatur. Primum
 horum, nec probabiliter sperari poterat, nec
 sine extremo Religionis damno expectari:
 quando enim unquam tale Capitulum futu-
 rum esset superstiti Mazarino, quod ad illegi-
 timam ejus electionem corrigendam foret,
 sat liberum, sat robustum, sat tempestivum?
 si enim hic homo ante suum illum Pseudoge-
 neralatum, tam robustus Genuæ Venator
 comparuit: Si tantus Jurium, legumque ma-
 styx: Si suffragatores varijs sibi favoribus sti-
 pendiatos, si bullatos Provinciales obtinuit,
 &c. quid facturum deinceps putas in quovis
 alio Generali Capitulo per ipsum congregan-
 do? Denique data etiam quali-quali spe inte-
 grioris Capituli aliquando sequuturi, num
 iuterea cæteræ Ordinis Provinciæ (minimum
 viginti duæ) absque ingenti damno, ita balare
 poterunt, sicut oves sine Pastore? Quin potius
 pellatur Cuneus cuneo, ac tempestivè facto
 ipso ostendatur Mazarino (non verba, prote-
 stationes, appellationes rideantur) cum nostris
 Provincijs nunquam imperaturum, majorem,
 ac meliorem Ordinis portionem curis, meritis
 quam illi parituram, abruptam esse Mazarino
 spem perveniendi ad totius Ordinis Præfe-
 cturam calcato Reverendissimo K. dulcio, &c.

Fateor multas hominum actiones videri
 viti

vitiosas, si seorsum ad examen veniant, quæ
 tamen eadem absolvuntur à Culpa, si alia præ-
 cedat vitiosior, quam interimant, sicut apud
 Dialecticos omnis *negatio malignantis nature*
 damnatur crimine: si prima, aut sola veniat:
 secus si aliam ante se habeat, quam corrigat,
 secumque in *affirmationem* transformet. Opti-
 mè in hunc sensum queritur Hilarius*, dum
 violentis aliorum præjudicijs compellebatur
inconcessa præsumere, tanquam in vitium vitio
coarctatus alieno quod nempe vitium præces-
 sisset alienum, sicut & perimere hominem fla-
 gitium est, nisi necessitatem occisori imposue-
 rit flagitium invasoris. Ita ergo dolebant hi Pa-
 tres eo angustiari se redigi, ut electionem
 moliri etiam ipsi cogerentur, quam alias nun-
 quam in hoc Capitulo præsumpsissent, videli-
 cet non ignari Legum, quas paulò ante oppo-
 fuerant temerariæ, ac toties vitiosæ electioni
 P. Mazarini, quæ utique militassent pariter
 adversus alteram, nisi hæc excusasset impor-
 tuna necessitas, hæc est, si quod aliud præsens
 ac certum remedium ad manum fuisset peri-
 litanti Ordini, quo se tueretur ab injusta in-
 vasionè Magisterij, & Fascium, evaderetque
 imminentem violento ambitu oppressio-
 nem. Certè præter hoc unicum non super-
 fuisse aliud eventus postea docuit, quando
 per nostram Electionem inter alia hoc pri-

*Lib. 2. de
 Trinit.*

num obtinuimus , ne illegitimum aliquod
 Caput reliquas Ordinis Provincias moue-
 ras, secum abducere possit in schisma, & defe-
 ctionem à legitimo Capite Reverendissimo
 Rodulfo.

At quæres: quomodo non etiam hi Patres,
 dum novum Generalem studebant eligere,
 deficiebant à veteri? certè , decedere jubet
 Rodulfum , quisquis illi præparat successo-
 rem. Verum iste cavillus mox ab initio re-
 tortus fuit in sollicito nostrorum Concilio,
 Vocalibus concorditer in hoc consonantibus,
 Electionem quam meditabantur ad solum in-
 culpatæ tutelæ moderamen sobriè conqua-
 drari, ideoque talibus Clausulis reservationum
 temperandam iri, ut juri, dignitati, ac officio
 Reverendissimi P. Rodulfi incommodare
 nunquam possit, aut debeat.

Ergo repetita non perfunctoria totius ne-
 gotij deliberatione Patres exclusi adiere di-
 gnissimum P. Magistrum Provinciale Lom-
 bardia, ut pote cui præ quo alio presentium
 competebat autoritas præcedendi, saniori
 Capitulo, juxta statuta Ordinis. * Eumque
 rogarunt, ut pro suo indubitato Jure convo-
 caret vocales ad medicinalem Equam conce-
 perant Electionem. At ille minosam tanti
 operis molestiam modestè declinans, quod
 nollet in re summè ardua quidquam aggredi,

* Dist. 2. c. 4.
 t. 2.

præter nutum Eminentissimi sui Avunculi, lubens Juri suo renunciavit in scriptis.

Unde tandem juxta orbitam à sacra Constitutione præscriptam * alius quæsitus est Præses & Electorum idoneus Convocator, nempe retrocedendo fursum per seriem Provinciarum, quæ vicinius olim generale Capitulum in suo gremio viderant. Cumque harum Provinciales, vel abessent Genua, vel illic contrariæ factionis studio impediti, vitiosæque Electionis abusu jam inhabilitati haberentur merito, velut absentes, propinquior cui hæc autoritas addici potuit inventus est P. Provincialis Teutoniæ.

Qui demum eadem die (nempe 29. Octobris) re maturè cum cæteris collata, de communi discretorum concilio Vocales ad æquiorum Electionem postridie instituendam scripto publico evocavit, commodiorem locum Electoribus designans nimirum Conventum nostrum S. Jacobi de Corneliano in maritimis suburbanis Genuensium, neque enim res tanta sinè tumultu & publico infirmorum scandalo in Conventu S. Dominici intra urbem tutò, liberè & securè que transigi posse putabatur.

Exinde in more delecti Vocum, & Causarum Judices (non tamen eo modo *qui supra*) nempe R. P. P. Magistri Provincialis Bohemiæ,

Diffinitor Arragoniæ, & Diffinitor Bethicæ: quisque hæctenus Conciliorum fuerat Secretari^o P. Magister F. Leonardus Hansen, constitutus ac declaratus fuit Secretarius ejusdem Generalis Capituli apud Cornelianum inchoandi. Vide hæc omnia distinctius in apographo
M. Consilij de super habiti infra lit. M.

D U O D E C I M U S .

Quid deinceps actum in Corneliano.

Postera die, quæ erat trigesima Octobris, præstò fuere Patres Vocales in loco sibi designato, ubi præeunte solemni Missa, de Spiritu Sancto, ac cæteris ex ritu, ac more necessario præmittendis, cuncti divinissima synaxi refecti locum Capituli intraverunt, constitutisque ad fores idoneis custodibus (ut
* C. 4. cit. t. 4. mandat Constitutio *) in eodem simul conclusi usque ad finem Electionis constituerunt.

Ante omnia verò Præses omnium nomine protestatus fuit, in junctumque P. Secretario, ut hanc Protestationem cum secuturis in scripta referat, quod PP. nullam hic intendebant Electionem struere, quæ cederet in detrimentum Jurium Reverendissimi nostri Patris Rodulphi, sed tantum
in

in præsentissimo illo invasi Generalatus discrimine sese provisuros meliori modo, quasi pupillæ Religioni de idoneo Capite, cum expressa, expressiori, & expressissima reservatione indemnitate, æqui, & recti, quidquid ad Jus dicti Reverendissimi P. Rodulfij (auditis æqualiter partibus) spectare deprehenderetur in legitimo Tribunali: Neque enim horum Electorum scopum esse cum Chamo exhonore Patrem suum, aut cum Absolone (ad Quercum postea suspenso) ejusdem diadema prædari, sed tantum periclitanti Ordini succurrere, cujus alias major, floridiorque pars, nempe 22. Provinciæ inevitabili, ac porro insanabili exitio, devovenda timebatur. Quare apertius, ac scorsim

Secundò protestati sunt, se per hunc actum neutiquam velle Ordinem scindere, unitatem schismate dividere, aut monstruosam summorum Capitum multiplicationem invenire, sed in remedium schismatis, quod factio Mazariniana jam coxerat ea se acturos, & conaturos quæ oporteret, ne tantus Ordo, centum omnia Jura, vel illegitimo Capiti per vim, & fraudem subijciatur in gravem sui perniciem, vel post tragicam Reverendissimi P. Rodulfij depositionem audaci fiducia majoris potentia subnixam, acephalus, jam unicusque Orbi videretur, ac rideretur;

dum hinc suspenso ab ejus administratione Reverendissimo Rodulfo , inde fauces captante P. Mazarino horror , & confusio miseram S. P. N. Dominici hæreditatem obsidebant, actumque erat de vera unitate, nisi aliud interim exigeretur vexillum recursus, ac solatij, ad quod Justitia, Ordinisque leges amphoram figere, & velut ad fidam stationem pro fideliori tutela in tantis tempestatibus possent confugere.

Itaque præmissis quas oportuit reliquis protestationibus, facta dein cautelari absolute à Censuris invocato iterum Spiritus Sancti Numine, & c. itum est ad secreta suffragia, primoque congressu in Generalem totius Ordinis Prædicatorum Magistrum concordibus reliquorum votis electus est P. F. Thomas de Roccamora diffinitor Aragoniæ. Inde Vocales cum cæteris qui foris erant progressi ad Ecclesiam , sedenti eidem Magistro electo capitaliter ac per Ordinem civitatis, suo totiusque Ordinis, ac Provinciarum suarum nomine religiosam obedientiam humiliter prostrati obtulerunt in publico Illustrum virorum confluxu , plaudentibus , quibus, conspectabant universis , talem denique virum omni exceptione majorem fuisse evectum ad Ordinis gubernaculo , & velut auctoratum ad Nobilem pugnam pro legibus Patrum nostrorum.

contra violentos earum temeratores masculè
sustinendam. Quis verò deinceps apud om-
nes summæ, infimæq; fortis homines intra &
extra Genuam jucundissimus fuerit promi-
scuæ lætitiæ sensus, quæ approbantium volu-
ptas, quis extraneorum plausus, & gratulan-
tium, qua Fratrum, qua Nobilium Ligurum
quotidianus accursus, ac numerus, qui deniq;
honores & festivæ salutationes exhibitæ Re-
verendissimo Electo, vel potius evidenti justiti-
æ fortiter vindicatæ, ac Ordini in spem me-
liorem respiranti (Ducibus, Marchionibus,
aliisque fulgentioris notæ intervenientibus)
vix stilo assequar, - nec post tanta fastidia pos-
sum absque tenerrimo exultantium lacryma-
rum certamine sat constanter meminisse.

Porro eadem die Patres Capitulares apud
Cornelianum datis Romam litteris totius rei
gestæ seriem, idæam, successum, ac scopum,
humiliter, candidè, perspicuè, reverenter, E-
minentissimis Cardinalibus Barberinis, Fran-
cisco Patrono, & Antonio Protectori signifi-
carunt. Alterarum Epistolarum Copiam
quare inferius ab lit. O.

Interim primò more, ac officio Capitulorum
generalium processerunt diffinitores, cum
novo Magistro electo ad solemnes, & quoti-
dianos concessus diffinitoriales, in quibus quid
pro communi Ordinis ac Provinciarum bono

decreverint, Acta ipsorum Capitularia eor-
 sim typis excusa articulatiùs edocent. Au-
 diens hoc P. Mazarinus turbatus est, sed non
 tota Hierosolyma cum illo; permulti enim,
 qui illius Capitulo huc usque adhæserant in-
 dies à Conventu S. Dominici properabant ad
 nos effusissimè gratulabundi, quod supra
 mortalium spem videbant Ordinem domi sue
 oppressum, rursus in Corneliano Caput attol-
 lere. Inter eos partibus nostris accessit P. Dif-
 finitor Hybernæ.

Interim perplexus inopsque Consilii P. Ma-
 zarinus ad sacrum Inquisitionis tribunal stupi-
 dè confugit, multùm obtestans, ut ex illo Sa-
 crofancto fidei propugnaculo confestim in
 nòs exploderentur, tonitruosa dirarum fulmi-
 na, O Nabaliticam ecstasim! num Violatæ Ca-
 tholicæ Fidei posthac rei erunt, quicumque à
 Generalatu P. Mazarini dissentire auferint? i-
 ta ne omnem dubitandi licentiam, telique ja-
 ctum transcederat hæc deus scænica Præfe-
 ctura, ut jam de fide esset? quod si ita est, pari-
 ter acatholicum dices eum, qui Lucretiam
 Ferrariensem fuisse asseruerit, non Romanam,
 Tarquinium Vesentem, non de Quiritibus. I-
 taque res cum risu accepta ab Electis S. Officii
 Consultoribus. Quin, (inquam) ipsemet
 potius Mazarinus, si ferò credebatur Genera-
 lem nostrum esse, expedivisset de proprio
 Po-

væ Potestatis armamentario trifulca censurarum fulmina, quorum nuper tam prodigus erat, nec aliunde ea commodatim accersenda fuerat. At vidimus Jovem suam et Confessione inermem, cui proinde tam indecorum fuit aliena implorasse fulmina, quam nollet vir probus apud se deprehendi alienum fœminæ capillitium. Nos vero tunc primum receptæ inter nos suspicioni, pondus & larvam detrahere cœpimus. Utique tam imbellem Junonium nihil unquam extraordinariæ Apostolicæ auctoritatis (quantum semper jactaverat) ad Capitulum attulisse.

Tandem tamen ne omnino nihil ad terrorem egisse videretur, collectis in præcordia viribus sub finem scripsit in nostrepidum anathema, sed quod præ inanitate ambulare ultra valuas illius Cœnobii nesciebat. Adjecit postea citationem indicto comparitionis termino (mirere tam per hunc agendi Ordinem Lector, primò communicat, deinde citat) verum pridie antequam terminus ille compleretur, obijt nec expectatis, nec expectantibus. Spente tacitè que de Conventu & urbe miser evanuit, clanculum se subducens, non sine stomachi, ac fremitu suorum, quos minimè cogitantes Genuæ ex improvise reliquerat; cum necessitate sequelæ.

Romam denique accedens, cum illic videret

ret

ret nō omnia sibi ex voto, ut speraverat affluere, (ubi videlicet Deus Terminus, ne ipsi quidem Capitolino Jovi novas sedes quarenti dicit loco-cedere) ad alias artes, arasque confugit, Christianissimi Regis Oratori multis persuadens, impediri se ab Ordinis Præfectura, in odium solius Coronæ Gallicæ. Grande nomen! Unde deinceps factum est, quod summa Controversiæ, quæ hæctenus merè Ecclesiastica fuerat, Politica esse cæperit, ejusque longè sperata decisio præter opinionem dilata sit, quando quidem accedentibus hinc & inde summorum Principum studiis forsitan agrè deinceps satisfieri potuit uni partium sine gravi, ac periculoso alterius offendiculo: Præsertim cum idem P. Mazarinus post perpetratas Romæ audacissimas insolentias (de quibus aliquando seorsim in Epitome vitæ ipsius tanguntur compluscula) ad Gallorum solatium in Apostolici Palatii Magistrum evectus, renuit valefacere suis prætensionibus ad Generalatum, etiam postquam vidit suos effleas paulatim ab ejus clientela diffluere, non in Provinciales Regni, Calabria, Aprutii, Apulie (seu pœnitudine erroris, seu fastidio majoris exilii quod sustinent proscripti à morege Neapolitano) libellum supplicem porrexerunt Sanctissimo pro cita, quam suspiramus omnes,

Restitutione Reverendissimi Patris nostri

NICOLAI RODULFIL.

Facet Deus totius Consolationis, & pacis,
 ut tandem annuente suo in Terris Vicario pri-
 stinus ille Ordinis Prædicatorii Magistri Ge-
 neralis respiret à persecutionibus, ac nobis,
 suoque Gubernaculo propediem evincula-
 tus præsidere permittatur. Ita demum nobis
 Mœstæque Religioni

Esto redux Virgo, redeant Saturni aegna.

EPILOGVS.

EN Fratres rem planè ut gesta est fideliter
 adradiatam: quam eò fidentius aperui vo-
 bis tanquam Domesticis; quantò securior sum
 illam inter vos sub privati laris fido silentio
 premendam, * si tamen hic arcanum aliquid
 est, quod nondum Urbi, Orbiq; innotuerit, &
 quidem in publicis novellantium relationibus
 (vah pudor) ab omnib⁹ promiscuè lectū non
 sit, utinã vel sic om̄ū intelligant, qui Reverē-
 dissimo Patri nostro Rodulfo grave excidium
 struxerunt, ac sustulerunt, illū per Viã Domīnica-
 ni Ordinis (quæ frustra jam tentata est) à gra-
 du suo deprimi minimè posse, nec enim nos
 lege haberi debemus, secundum quam ille debeat,
 aut meruerit crucifigi: Altioris hoc solii nego-
 tium est, quia saltim in Ordinem Rodulfus
 non deliquit, ut ordo ipsum absolueret, aut ve-
 lit,

*Iuxta man-
 dat. Constit.
 dist. 2. c. 8.
 n. 9.*

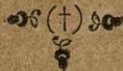
lit, aut possit. Utinam inquam, Filii non
 quotquot nostrum in has procellas conjece-
 runt, attentius consulissent, ac porro consu-
 lerent nomini suo in Fastis, & Annalibus con-
 spicue olim perennaturo, ut cognoscat gene-
 ratio altera. Nec enim dubius sum, quin Tra-
 gœdiam hanc immortalis memorix consecra-
 bit stylus impavidus familiarium historico-
 rum, & inmanis ista quam patimur tempestas reli-
 quis illis Dominicanæ familiæ Tribulationi-
 bus, * forsitan accensebitur nona, velut flu-
 ctus propemodum Decumanus.

* quas vide
 apud nostrum
 Pio. lib. 2. de
 viris illust.
 sub finem.

Nos interim diurnis nocturnis gemitibus
 Cœlum pulsemus, orantes pro persequentibus,
 & affligentibus nos, ut propitium numen
 radiis porro efficacioribus eorum corda illu-
 stret, molliat, flectat.

Tu vero filiorum tuorum singultibus pu-
 pillorum planctu tuique desolati Ordinis a-
 cerba confusione demum expurgans,

*Pie Pater Domini
 Tuorum memoriam
 STA coram summo iudice
 Pro tuo cœtu Pauperum*

A.

IN DEI FILIO SIBI DILE-
lectis RR. Ad. PP. Prioribus Provinciali-
bus Provinciarum Ordinis Prædicato-
rum per universum Orbem
diffusis,

FR. Nicolaus Rodulfus Sacræ
Theologiæ Professor, ac totius ejus-
dem Ordinis Generalis Magister,
& seruus.

Salutem & optatum adventum.

 Capitulo Generali Romæ
sub Anno 1629. celebrato, in
quo ad onus Magisterii Or-
dinis (viribus & meritis licet
imparibus) assumpti fuimus, in dictum
fuerat sequens Capitulum Provincia-
lium Hispaniæ in Conventu S. Pauli Pro-
vinciæ Bethlicæ: Varia tamen, & multi-
plicia, cum pestis, tum bellorū incom-
moda, quibus Christiana Respublica
hisce annis fuit afflicta, nec tempus, nec

G locum

locum opportunū, ad propria tractanda negocia concessere. Cæterum quia dum sustinemus pacem, & non venit, verendum est ne communia damna lugentes, eadem nostris negligentis, & defectibus foveamus, ac de medio sublata à nostris Majoribus, Capitulorum Generalium stabilita medicina, plura, quæ correctione, & emendatione indigent, in pravam consuetudinem convertantur. Ea propter Capitulum quam celerius celebrandum, cum dispensatione Sanctissimi Domini nostri decretum est.

Congregato igitur in Conventu nostro Romano Sanctæ Mariæ super Minervam 24. Februarii hujus Anni, discretorum Patrum consilio, communi omnium suffragio, consultum est, ut vobis universis R. R. Ad. P. Prioribus Provincialibus significarem, Capitulum Generale translatum à Conventu Hispalensi S. Pauli Provinciae Bethicæ, celebrandum fore in Conventu S. Dominici de janua (clarissima Italiæ urbe, & om-

& omnibus nationibus hac tempestate magis accommodata) prout harum ferie significamus, ibique celebrandum vobis indicimus Dominica decima Octava post Octavam Sanctissimæ Trinitatis, quæ incidit 26. Octobris hujus Anni 1642. sicque ante octiduum, juxta præscriptum nostrarum Constitutionum dist. 2. c. 8. locum Capituli ingredi debebitis. Rogamus ergo, & in virtute Spiritus Sancti, & Sæctæ obedientiæ sub formali præcepto vobis injungimus, ut præfixo tempore eo vos cõferatis cum his, qui ad Capitulum generale ex vicarundem nostrarum Constitutionum proficisci tenentur. Nec non sub eodem formali præcepto mandamus, ut nullus alius ad præfatum Capitulum accedat absque nostra licentiâ, vel Patris Provincialis utriusq; Lombardiæ, cum in eius Provincia Capitulum celebretur. Interim in omnibus Conventibus fieri jubebitis publicas supplicationes pro felicitate ejusdem Capituli directione, ac incolumitate Patrum ad illud con-

fluentium, monebitisq; omnes vestros
 subditos, ut vobis, vel sociis ea omnia,
 quæ judicaverint, tam pro bono Ordini
 in communi, quam pro suis Provinciis
 in Capitulo proponenda in scriptis
 exhibeant, exactamq; relationem status
 Provinciarum, earumque Conventuum
 afferatis.

Festini igitur accurrite, fratres charissimi,
 cum jam senuerim, & ignorem diem
 mortis meæ, ac post quatuordecim
 Annos, quibus in hoc ministerio
 inservio, dum recogito me de animab⁹
 omnium rationem esse redditurum,
 hæc unica spes affulget, quod à vobis
 correptus & emendatus, bis non judi-
 cabor in idipsum: quod si Apostolo pro
 minimo erat, mihi pro maximo est, ut à
 vobis judicer, nihilque opportunius ac-
 cidere poterit, quem quod velitis ante
 tempus me judicare, antequam veniat,
 qui illuminet abscondita tenebrarum,
 & manifestet consilia cordium.

Faxit Deus ut incolume mutuo aspectu,
 & colloquio frui possimus. Datum

tum Romæ in Conventu nostro Sanctæ
Mariæ super Minervam. Die 24. mensis
Februarii 1642.

Fr. Nicolaus qui supra.

(Locus
Sigilli.)

BB.

Copia Brevis Apostolici, quo ab
administratione Ordinis Prædicatorum
suspenditur Reverendissimus P. F. Nico-
laus Rodulfus, & interim regimen Ordi-
nis committitur Eminentissimo Car-
dinali Antonio Barbe-
rino.

VRBA NVS PAPA VIII.

AD futuram rei memoriam. Nos ac-
cepto quod Dilectus filius Nico-
laus Rodulfus Magister Generalis Or-
dinis Prædicatorum, die Sabbathi San-
cti proxime præteriti publicè in Choro
Ecclesiæ super Minervam de urbe e-
iusdem Ordinis è Choro eiecerit dile-

G 3 Etum

ctum filium Hyacinthum Lupum Ordinis præfati Professore, ac dilecti etiam filii Magistri S. Palatii Apostolici focium, & ut ipse asserit familiarem nostrum, tanquam ab eo excommunicatum sine scriptis, & absque causa, ac sine citatione, & alias non servatis solennitatibus, ac terminis, aut Sacris Canonibus, præsertim à Concilio generali Lugdunensi requisitis. Et propterea idem Hyacinthus prætendebat se etiam uti focium dicti Magistri Sacri Palatii Apostolici, suumque honorem, & famam graviter læsam fuisse, præfatumque Nicolaum Magistrum Generalem in Censuras contra ipsum de facto fulminatas, aliasque pœnas ab ipsis Canonibus infictas, contra quoscumque temerè procedentes incidisse. Eundemque Magistrum Generalem, quia postea divina celebravit, etiam irregulari utem contraxisse, aliaque fecisse in eisdem Hyacinthi damnum, & scandalum aliorum.

Hos excessus, & delicta huiusmodi, ut par est ne quaquam impunitos, & impuni-

punita remanere volentes commisi-
 mus, & mandavimus dilecto filio nostro
 Antonio Sanctæ Agathæ Diacono Car-
 dinali, Antonio Barberino nuncupato,
 S. R. E. Camerario nostro, secundum
 carnem ex fratre Germano nepoti, di-
 ctique Ordinis apud Nos, & Apostoli-
 cam sedem Protectori, ut una cum dile-
 cto pariter filio nostro tit. S. Agnetis in
 Agone Presbytero Cardinali Verospio
 nuncupato, & venerabilibus Fratribus
 Lælio Archiepiscopo Thebarum, & Jo-
 anne Baptistæ olim Episcopo Cameri-
 nensi dilecti similiter filii Vicarii in urbe
 præfata in spiritualibus Electi Vicege-
 rente, ac dilectis etiam filiis Magistris
 M. Antonio Maraldo, & Francisco Pau-
 luccio, in utriusque signatura nostra re-
 ferendariis, ac Francisco Gallusiono
 Procuratore Generali dicti Ordinis, &
 Priore Domus regularis S. Sabinæ de
 urbe ejusdem Ordinis conjunctim, vel
 saltim major illorum pars, ita quod præ-
 fatus Antonius Cardinalis, cum & pro-
 ut sibi videretur, & ad sui libitum dum-

taxat interveniret, causam & causas
 præfatas cum omnibus & singulis illa-
 rum dependentibus, emergentibus,
 connexis, & annexis, totoque negotio
 principali cognoscerent, & prout juris
 fores terminarent, & deciderent cum
 ampla facultate eidem Antonio Cardi-
 nali etiam soli assignandi eidem Nico-
 lao Magistro Generali, & Hyacintho
 domum, vel domus regulares ejusdem
 Ordinis, vel mansiones Magni Palatii
 præfati in Palatio Apostolico, aut alibi
 loco Carcerum, ac deputandi, tam præ-
 fatum Joannem Baptistam Vicegeren-
 tem, quam dilectum filium Nicolaum
 Claudium Clericum conjugatum dicti
 Vicarii urbis locum-tenentem Crimi-
 nalem, & quemlibet eorum in solidum
 ac unum ex Notariis dicti Tribunalis, &
 depositiones Nicolai Magistri Genera-
 lis, & Hyacinthi præfatorum toties quo-
 ties opus fuerit reciperent. Testes ad
 Crimina probanda hinc inde, ac etiam
 pro faciendis per eos defensionibus, ac
 alias etiam pro parte fisci inducendos
 exami-

examinarent, aliaque omnia, & singula opportuna, ac necessaria, pro fabricando processu hujusmodi facerent, etiam cum alijs facultatibus quomodolibet necessarijs & opportunis : ac singulis diebus & horis præterquam in honorem DEI feriatis in processu hujusmodi compilando procedendi, & subinde, quia ut nobis pariter innotuerat processu in rem præfatæ Commissionis incepto pro parte Promotoris fiscalis prætendebatur testes examinandos contra præfatum Magistrum Generalem esse perterritos à Jurisdictione, & potestate præfati Generalis, à præfato officio, quod etiam hodie exercet, amoveretur, & deponeretur, vel saltem durante Inquisitione officij Generalatus præfati suspenderetur.

Præsertim, quæ etiam prætendebatur, male administrasse, & male administrare, nec non bona, res & jura Conventuum præfati Ordinis dilapidasse, & dilapidare multa que fecisse tam inexorquendis insolitis, & indebitis exa-

tionibus à Conventibus Provinciarum
Regni, quam in concedendis facultati-
bus, & dispensationibus Religionis præ-
fati Ordinis, tam Neapoli, quam Perusij
& alibi existentibus, etiam contra con-
stitutionum præfati Ordinis authorita-
te Apostolica confirmatarum tenores,
ac etiam in reducendo aliquo Monaste-
rio præfati Ordinis ad statum hospitij
sine factoris artis Agriculturæ in præju-
diciũ cultus divini, & fraudem illo-
rum, qui bona sua pro illius fundatione
dederant, ut missæ, & alia divina officia
in eo celebrarentur & alias contra pro-
hibitiones & Ordinationes sacrorũ ca-
nonum, & constitutionum Apostolica-
rum multa ordinasse, & fecisse, alios-
que excessus & delicta a se perpetrasse.

Nos pariter ne impunita remane-
rent dicta gravamina, excessus, & deli-
cta (licet præmissorum Cognitione, & de-
cisio ad præfatum Cardinalem Anto-
nium Protectorem vigore suarum fa-
cultatum spectaret) nihilominus ad
abundantiorẽ Cautelam commisi-
mus

mus, & mandavimus eisdem Cardinali-
 bus, ac Prælatiſ, cæteriſque Judicibus
 per nos, ut præfertur deputatiſ, ut juxta
 prioris Commiſſionis noſtræ Tenorem,
 & formam procedentes, præfatorum
 exceſſuum, & delictorum Capita etiam
 cum primis accumulantes, & ſuper illiſ,
 & quibuſcunq; alijs, quæ eidem Ni-
 colao Generali obijcerentur, inquire-
 rent, illoſque, & illa cognoſcerent, &
 prout Juris fuerit terminarent, & deci-
 derent, cæteraque omnia, & ſingula fa-
 cerent, quæ forent quomodolibet ne-
 ceſſaria, & opportuna cum facultati-
 bus in prima noſtra Commiſſione præ-
 fata, conceſſiſ, ac etiam facultate pri-
 vandi, & deponendi eundem Nico-
 laum à præfato Generalatus officio, vel
 illum ab adminiſtratione, & exercitio
 ejuſdem officij ſuspendendi prout Ju-
 riſ foret, cæteriſque facultatibus quo-
 modolibet neceſſarijs, & opportunis,
 & alijs prout in noſtris de ſuper die 23.
 Aprilis & 20. Maij proximè præterito-
 rum in ſimili forma Brevis expeditiſ lit-
 teriſ

teris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, continetur.

Cum autem, sicut nuper accessimus Cardinales & alij Judices in præmissis per nos deputati instante etiam dilecto Filio Faustino Gallutio fisci nostri Procuratore Generali, in causa & causis hujusmodi post maturam discussionem decreverint, locum esse suspensioni dicti Magistri Generali ab exercitio regiminis, & administrationis officij Magistri hujusmodi, tam quo ad spiritualia, quam quo ad temporalia, donec causæ hujusmodi fuerint per sententiam, & rem judicatam terminatæ, vel iisdem Cardinalibus, alijsque Judicibus deputatis, aliter visum fuerit, hinc est quod Nos, ne interim durante suspensione, & Causarum terminatione hujusmodi Ordo fratrum Prædicatorum præfatus aliqua in spiritualibus, & temporalibus detrimenta patiat, pro Pastoralis nostræ sollicitudine providere volentes, motu proprio & ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolica

lica

lica plenitudine potestatis præter &
 ultra, quascumque alias similes, vel dis-
 similes facultates Antonio Cardinali
 Protectori ratione muneris Protectoris
 huiusmodi de Jure, Usu, consuetudine,
 aut ex indultis Apostolicis, & alias quo-
 modolibet concessas, & competentes,
 quibus per præsentis, nec præsentibus
 per illas aliquomodo præjudicatum fore,
 sed omnes simul valere, & etundem
 Antonium Cardinalem Protectorem
 illis etiam cumulatissime uti posse de-
 cernimus, Durante suspensione præfa-
 ta eidem Antonio Cardinali Protecto-
 ri committimus regimen, & administra-
 tionem præfatæ Religionis, seu Ordinis,
 etiam in his, quæ ad Generalem
 pertinent, excluso quocumque alio,
 qui in locum ejusdem Generalis succe-
 deret vigore Constitutionum ejusdem
 Ordinis auctoritate Apostolica Con-
 firmatorum, ac consuetudinis Genera-
 lis, vel particularis, vel etiam quomodo-
 libet, ac etiam cum facultate eidem
 Cardinali Antonio Protectori depu-
 tandi durante suspensione præfata, &

ad tempus sibi bene visum, & alias vitæ,
 & moribus, & doctrina idoneum, cum
 facultatibus eidem Cardinali Protecto-
 ri bene visis, etiam Vicarij Generalis, ut
 durante suspensione præfata possit ex-
 exercere omnia & singula munia, quæ ad
 officium ejusdem Generalis quomodo-
 libet spectant, & spectabant, & cum om-
 nibus ad hujusmodi Generalatus of-
 ficiū pertinentibus, præfatūque
 tempus semel, ac pluries prorogandi.

Decernentes ex nunc prout ex tunc,
 & è contra, validum, firmum, & efficax
 fore, quidquid idem Antonius Cardi-
 nalis, & ejusdem deputati, & deputandi
 in præmissis vigore præsentium fece-
 rint, gesserint, ordinaverint, executi
 fuerint, & exequi mandaverint, sicque
 per quoscumque Judices ordinarios, &
 delegatos, etiam Palatij Apostolici Au-
 ditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de
 Latere Legatos, & quosvis alios quavis
 autoritate fungentes nunc & pro tem-
 pore existentes, sublata eis & eorum
 cuilibet, quavis aliter judicandi, seu in-
 ter-

terpretandi facultate & autoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentare. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, etiam in universalibus, & Provincialibus Concilijs editis. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Junij, Pontificatus nostri Anno XIX.

Marcus Antonius Maraldus.

B.

Copia Epistolæ ad sanctissimum D. N.

Beatissime Pater.

Ad pedes tuæ sanctitatis, imò ad illa mellea miserationis Paternæ viscera, quæ afflictum Orbem solatijs condunt, adrepimus Filiorum minimi,

mi,

mi, anxie supplicantes, humilem nostrum Prædicatorum Ordinem, tot hætenus, seu favis, seu favoribus per te, tuosque locupletatum, hac demum vice potenter eripi à lethifero divisionis ictu, quem heu imminere (nô subveniat) plurimi sentimus. Res est: de mandato sanctitatis tuæ Generalis Ordinis Magister nos ad universale Capitulum convocavit. Paruimus, comparuimus per spaciosa prolixorum itinerum pericula, vix tantum salva vita eluctati, venimus tamen & extra omnem spem nostram invenimus Comprovincialem nimirum P. F. Michaelem Mazzarini jam fruentem Præsidis Generalis loco, ac titulo, quem aliàs in hujusmodi congregationib. nostris cõferre solet Electorum calculus, nisi præveniat altior autoritas. Nos verò huc Præfidei (ô sit verbulo venia Pater Beatissime) sic tantum acceptare possumus, ut interim, vel Principum nostrorum gravi indignatione oneremur, ac pro-

propter illum proſcribamur, vel divel-
lamur miſeri ab Ordinis Compagne, uni-
cique Capituli unione, ſiquidem Augu-
ſtiſſimo Imperatori, Regi Catholico, a-
lijsque Principibus non paucis Pater il-
le citra omnem culpam noſtram (forſi-
tan & ſuam :) adeo ſuſpectus, inviſus, &
excluſus eſt, ut nobis minus cogitantibus
ſeverè, ac ſeriò, cominus, eminus, verbo,
ſcriptoque injunxerint, caveremus, ne
qua viro huic in univerſum Ordinem
conſtaret autoritas, ſecus non admit-
tenda fore in Regnis ac Territorijs i-
pſorum, quæcumque vel ab ipſo, vel
ſub ipſo à Diſtinctioribus pro Comuni
Ordinis gubernatione decernentur.
Qua in re facile præluceſcit ingens & ine-
vitabile magni hiatus, ac ſeſſionis in
Ordine noſtro periculum, ſi præme-
morati Principes (qui in ditionibus ſuis
majorem Ordinis portionem, videlicet
Provincias 2.2. cum aliquot florentiſſi-
mis Congregationibus fovent) decreta
hujus Generalis Capituli, quod ejus
præſes graviter diſpliceat, aliaque dein-

H ceps

ceps illius mandata suis inferri Territorijs vetuerint, ut minantur. Vnde fiet, ut vel in partibus illis sumus absque Patre, sicut Oves sine Pastore, vel (quod absit) aliud Caput constituendum erit, quod illic nobis præsideat. Neutrum voles, Pater Beatissime, quamdiu Ordinem nostrum incolumem esse voles, quia si tali divortio scindimur inviti: ad interitum Religio ruat, necessum est.

Itaque in anfractu perplexi gemimus, nec scimus quorsum pro solamine confugiendum Nobis sit, nisi ad te, hoc est, ad Patrem nostrum non minus humanitate, quam potestate in terris; Optimum, Maximum, certi, quod nec ratum Voles id, cui extrema Ordinis nostri perniciēs tam prope agnata est, nec Paternus animus tuus ad consolationem omnium pientissime semper excubans sufferet, ut ex Italia revertamur in Patrias nostras desolati, ac mœsti, seu vivæ tabulæ naufragi Ordinis inque Partes jam comminuti.

Audi Pater Beatissime & compatere
anxijs

anxijs. Provincia nostra in Hungaria olim florida, at furijs hæresum excisa stirpitus, nunc repullulat inter medios sectariorum fremitus, sub clypeo tamen unici Clementissimi Cæsaris: at continuo hæc emarcescet, magno fidei illic propagandæ detrimento, ubi constiterit Hungaris, Imperatorem offensum esse Ordini, qui Mazzarino paret, aut parere conatur. In Germania complures nostri Conventus in hæreticorum urbibus degunt, ut Catholicorum, qui in liberis civitatibus pauculi supersunt, fidem, ac devotionem, erga S. Sedē sustentent. Fremunt ad hoc Hæretici pluriesque tentarunt, ac tentant eijcere nostros, sed sola hætenus propitij Imperatoris autoritas, ut cumque continet eorum sævitiem, quid porro facturi sunt, si Cæsarem ab hoc Ordine aversum esse intelligent? intelligent verò, quæcumprimò Mazzarinum ejus Vicarium Generalem legerint. In Palatinatu Rhēni Rex Catholicus per indulgentiam S. Sedis aliquot opulenta

H 2 Ordi-

Ordinis nostri monasteria obtinet, de quibus ad incrementum fidei & Religionis propediem Ordini redhibendis spes ampla admicuit, at emoritura, si Regi Ordo à Capite displicere inceperit.

Similia narrari possent de vasto Bohemiæ, Moraviæque Regno in quo nec ad horam fere subsistere poterit ordo, si eum Imperator protegere cessaverit de Hispanijs, de utrisque Indijs, de Belgio, Rætia, alijsque statibus longum foret quod offerri posset, sed nolumus ire per singula, utinam tantum hæc nostra Comitia Romæ indicta fuissent, ut locus esset, hæc, aliaque ore tenus ad pedes tuæ Sanctitatis copiosius exponere. Sed ne nunc quidem diffidimus, imò in spem securissimam fidenter exporrigimus Animos, sola tum tuâ, tum causæ nostræ æquitate nixi. Nimirum satius judicabit summus Pastor, tantisque Christianitatis Principibus, & eorum placitis condescendere, ne integer Ordo patiatur, quam permittere quod
pro

pro unius Fratris brevi ornamento & titulo major pars nostrarum Provinciarum subiratis Principibus contristetur.

Conati fuimus in simplici candore placidæ Charitatis (priusquam ad tuos pedes recurreremus) dicto Patri Mazzarino repræsentare dulciter hæc nostras difficultates, ideoque missa legatione modestissimè eum informavimus, dein rogavimus, ut saltem nostri misertus, & Ordinis tantisper ultro cederet dignitate Præsidis, sed surdo fabulam cecinimus, quin amarulentè cumque acerbissima bile excepta, clamoribus intercepta, demum & fastidiosè spreta minaciterque cum sonoro jurgio repulsa fuit mitis nostra Legatio, imo & nobis non semel cum ingenti vociferatione occulcati Carceres, Exauertorations officiorum, Excommunicationum fulmina, dira convitia, & quidquid asperum suggerere commoto potuit, non impetus, at constanter ardens iracundia. At-

H 3 ta

tamen sustinuiamus adhuc per dies aliquot si commodè tum liniret , at ipse jam obduruerat , hoc solum prætendens, se quidem libenter cessurum præfidentis officio , verum aliquos ex præsentibus Provincialibus minimè in id consensuros. Ij verò sunt Provinciales Siciliae, Apuliae, Calabriae, Pedemontis, cum paucis alijs, & Polonus, qui cum Provincialatus suos modis omnino inusitatis, utque veremur planè obreptitijs acquisiverint : fortè metuunt , nisi Mazzarinus Ordini præfederit sese omnes Causa , partaque dignitate caufuros.

Viso igitur hoc rerum nostrarum statu, quodque pro admittendis, vel excludendis vocalibus, ij constituerentur nobis Iudices, qui non tantum præconceptis affectibus, parti studerent, sed & ipsimet, dubium votum habeant, dum interea alius indubiæ authoritatis Provincialis, clarum Legum nostrarum litteram pro se habens , Ordinisque præxim, & insuper tuæ Sanctitatis diploma,
de

de rejectione à consortio suffragandi periclitatur. Viso inquam hoc turbulento procedendi modo, desperatoque remedio, tranquillè & absque omni tumultu, licet non sine gemitu, secessimus à loco Capituli: nempe hinc urgente nos Principum severo mandato, inde Personarum nostrarum in talibus circumstantijs periculo. Nam sicuti in posterum liberis suffragijs, ut par est, sententiam nostram dicturi eramus in Diffinitorio, aliter quam cuperet Mazzarinus in promptu futuræ erant minæ Carcerum, Interminationes censurarum, clamorosi insultus, aliaque discrimina. Ita enim nobiscum agi jam ceptum est, nec mitiora sperare licuit. Itaque omnem tumultum præventuri, & ad portum tranquillitatis, hoc est, ad tuam benignitatem confugituri, cessimus & iocum iræ dedimus jubente Apostolo: quidquid verò sanctitas tua in hoc negotio decreverit, humillimè expectamus, securi, quod saltem dicemus tutius, & audiemur mansuetius apud.

Patrem, & quidem Urbanissimum.

Ergo Pater Beatissime ad te demum
 gembundi, perplexi, desolati fidenter
 recurrimus per eum cuius vicem unicus in
 in terris sustines, efflictim obsecrantes,
 miserere, tuisq; filiis in Italia peregrinis,
 domi verò suæ (ni succurreris) propediem
 quoque exulaturis, indequaq; pericli-
 tantibus, dulce illud gremium Paternæ
 teneritudinis ne claudito. Expugnent
 mitissimum cor Patris angustiarum filio-
 rum, ut pro tua eximia pietate consulas
 indemnitati Ordinis nostri in partibus
 illis miserè periclitaturi, & imminenti
 ejus divisioni repagulum opponas.
 Quod feceris si vel ipsemet huic nostro
 Capitulo Caput aliud præposueris, vel
 Capitularib. de benignitate Apostolica
 clementer indulseris, ut ex more & ritu
 Ordinis, præsidem Comitiorum sibi
 eligant, quemcumque tandem, dum-
 modò alium à P. Mazzarino.

Quod si neutrum horum placuerit,
 obedienter ad æquanimem toleran-
 tiam nos componemus, parati ad præ-

ceptum tuum non hæc tantum subire
 damna & pericula, quæ ut cumque nar-
 ravimus (quod tamen tu nolles, scimus)
 sed & ultro in exilia, in persecutiones, in
 mortem ire, cum pluris intersit tua pla-
 cita observari, quam nos esse. Hoc so-
 lum restat, ut (dum hic magno sumptu
 congregati subsistimus) mentem tuam
 clementissimè nobis aperire, nec de-
 digneris, nec differas rogamus in genua
 procubiti, & prostrati. Vale Pater San-
 ctissime, ut vel sic quoque valeamus. Vi-
 ve diu Beatissime Pastor, & refugium
 nostrum, nec nos vivere pigeat, & si gra-
 tiam in oculis tuis, imò & compassio-
 nem in visceribus paternis invenimus,
 brevi nos consolare. Interim te tuos-
 que, ad omnem constantissimæ felici-
 tatis cumulum propitiò numini inde-
 fessè commendabimus, ut mundi jam
 furentis fluctibus prevalere pergas. Da-
 bantur Genuæ 23. Octobris 1642.

*Sanctitatis tuæ pedibus advoluti hu-
 millimi filii,*

H 5

Pri-

Prima Series.

- Fr. Ioannes Philippus Fridt, Theologiae Magister Germaniae, Thuringiae, & Saxoniae Provincialis, Ordinis Praedicatorum.*
- Fr. Dominicus Laurus, Magister, ac Provincialis Bohemiae, & Moraviae Ordinis Praedicatorum.*
- Fr. Ioannes de Castillo, Magister & Diffinitor Mexicanus.*
- Fr. Paulus de Velasco Praedicator Generalis, Diffinitor de Guatimala.*
- Fr. Hieronymus Vincentius Maymo Lector & Diffinitor de novo regno.*

Secunda Series.

- Fr. Dominicus Marinus Magister & Provincialis Terrae Sanctae.*
- Fr. Thomas de Roccamora, Magister & Diffinitor Aragoniae.*
- Fr. Ioannes de Cocar, Magister, Prior, & Diffinitor Bethicae.*
- Fr. Cyprianus de Medina, Magister & Diffinitor de Peru.*

Copia Primæ Epistolæ ad Eminentissimum Cardinalem Antonium Protectorem.

Eminentissime Princeps, Clementissime Protector.

UTinam eo loco res nostrę consistere-
rent, ut importunâ nostra fiducia
graviore vastissime Prudētiæ tuę Curas
interpellare neutiquam hac vice cogere-
mur, sed dum aliud jubet suprema
nostra ordinis que necessitas, audemus,
q̄ ob tuâ Barbarinę indolis dulcedinem
securè audendum est, nec enim te novit
quisquis in te austeritatem timet, aut
rugas pavet.

Scito igitur Protector Eminentissime,
quòd ad Generale Ordinis nostrī
Capitulum ex Variis, ac remotissimis
orbis partibus confluentes, ubi maximè
potum nos tenere opinabamur, inter
scopulos, ac discrimina periclitari nos
deprehendimus.

Siquidem ex una parte validissimè
strin-

stringimur, severis, ac seriis mandatis eorum Principum, in quorum Regnis, ac ditionibus potentissima Dominicane Religionis portio (nimirum Provincie duæ supra viginti, nec non congregationes aliquot affatim numerosæ, ac floridæ) confederunt, constringimur inquam eorum imperiis, ne Capitulotaliter, ut nunc videmus constituto ullatenus interveniamus.

Ex alia verò parte gravissimè Nos angit Admodum R.P. Fr. Michaëlis Mazzarini Provincialis Romani iracunda vehementia, & inexpectatus procedendi modus, quem certò scimus Eminentie tuæ, ad solum Ordinis emolumentum, pacem, atque indemnitate respicienti minimè placiturum. Scit bonº ille Pater Nos (uti tenemur) Eminentissimi Protectoris nostri Sacrosantam auctoritatem in omnibus, ac per omnia obedientissimè revereri, nec ab ejus prudentissimis præceptis (dummodo verè tua præcepta fuerint, tuæque menti consentanea, ac nullatenus ob-

repti-

reptitia) vel latum unguem discessuros. Hoc enim nos decere agnoscim⁹, cum certò sciamus tuæ pientissimæ Intentionis Candorem & sinceræ benevolentiaë scopum, quò bonum Commune præ quovis privato promovere, & complecti soles, unde, & evidenter colligimus te nunquam, ea aut voluisse, aut velle, quæ cum extrema Ordinis Prædicatorum ruina, ac pernicie conjuncta esse, vel postliminiò quoque intellexeris.

Priusquam igitur ad tuæ Protectionis Anchoram confugeremus, adivimus per placidam, & mansuetam legationem Admodum R. P. Mazzarinum præfatum, apertissimè illi repræsentantes ineluctabile Ordinis damnum, quod contra tuam, utpote Protectoris Sanctissimam voluntatem sequuturū esset. Si ipse titulo Generalis Vicarii universo hoc Capitulo præfederit, proinde rogavimus, quatenus ipsemet pro sua comitate, ac prudentia periclitante totius Religionis bono suavius provideret de remedio opportuno. Ve-

Ve-

Verùm ista legatio tam amarulento apud ipsum animo excepta fuit; tantisque clamoribus; jurgiis; convitiis, ac minis interrupta, rejecta ac repulsa, ut vel inde conjectare potuerimus qualis deinceps futura esset ejus in hoc Capitulum Præsidentia, imò quàm dissidentia ac disformis à spe & intentione tuæ Eminentissimæ Celsitudinis, præsertim ubi idem ipse rationibus nostris acerbè spretis minari cœpit nobis Comprovincialibus, ac Conjudicibus suis Carceres, imponere excommunicationis pœnas, interminare absolutiões ab officiis, idq; cum tanto vociferationum tonitruo, clamorum tempestate & asseclarum ejus fremitu, ut merito non tantum vortorum nostrorum in posterum libertati metuendum duxerimus, ubi adeo violentè, ac tumultuosè agitur pro studiis partium, verum etiam Personas nostras, eo in loco minimè securas, ac tutas legere posse animadverterimus.

Itaq; & his rationibus adacti, & Principum nostrorum mandato impulsii, ut
 juxta

Juxta Apostoli Pauli monitum daremus
 locum iræ alienæ, secessionis consilium
 unanimiter cœpimus absque omni tu-
 multu, Confugientes interim ad tuæ
 Protectionis Eminentissimum tribu-
 nal, ac demississimè rogantes, ne inno-
 centem S. P. N. Dominici hæreditatem
 de tua hactenus Protectione tantopere
 gloriantem patiaris sub prænominate
 Præsidi in tanta compelli dispendia,
 quanta imminent, si sub tali Præsidi dif-
 finiendo irritauerimus Zelotypiã Prin-
 cipum quorundam ac præsertim Augu-
 stissimi Imperatoris, Regisque Catholi-
 ci interpositam læserimus auctoritatem.
 Faveat obsecramus Eminentissima Cle-
 mentia tua Ordini Dominicano inter
 hos scopulos periculorum agonizanti,
 omniq; meliori modo nos à Præsidentia
 tam periculosa, & ardua liberare satage,
 ut salvo communi Ordinis emolumen-
 to, in eo pro illo Generalia nostra Comi-
 tia fiducialiter, securè, & fructuosè secū-
 dum ritum, & leges nostras celebrare
 valeamus, semper salva auctoritate, &
 altif-

altissimo jure Protectionis tuæ, cui nec derogare unquam tentabimus, nec derogari patiemur.

Vale Valor noster Ordinisq; Dominicani valetudo, neq; permittas, ut qui in Italia peregrini, soloque communioris boni studio impulsi ad Thronū blandæ tuæ suavitatis geniculamur, absque solatio, gustuque dulcedinis Barbarinæ in te justa iterum ad propria remittamur, itidem vale, ut valemus. Dabantur Januæ die 23. Octobris 1642.

*Tua Eminentia tutelares
filii, ac servi,*

Fr. Ioannes Philippus Fridt, Theologiae Magister, Germaniæ, Thuring. & Saxonie Provincialis, Ordinis Prædicatorum.

Fr. Dominicus Laurus, Magister ac Provincialis Bohemiæ, & Moraviæ, Ordinis Prædicatorum.

Fr. Ioannes de Castillo Magister & Diffinitor Mexicanus.

Fr. Paulus de Velasco Prædicator generalis, Diffinitor de Guatimala.

Fr. H.

*Fr. Hieronymus Vincentius Maymo Lector
& Diffinitor de novo regno.*

*Fr. Dominicus Marinus Magister & Pro-
vincialis Terræ Sanctæ.*

*Fr. Thomas de Roccamora, Magister & Dif-
finitor Aragoniæ.*

*Fr. Ioannes de Cocar, Magister, Prior, &
Diffinitor Bethicæ.*

*Fr. Cyprianus de Medina, Magister & Dif-
finitor de Peru.*

D.

Copia Protestationis PP. Pro-
vincialium Teutoniæ, ac Bo-
hemæ.

In nomine Sacrosanctæ Trinitatis.

NOs infrascripti vigore Præsentium
protestamur, salva religiosa mode-
stia & Vinculo Charitatis, quod hester-
na die, mature consideratis rei Circum-
stantiis à loco conscripti Generalis Ca-
pituli secessimus, non discordiæ, schif-
matis, aut rixarum studio, ut immeritò
nonnulli ex vobis cum asperitate cen-
suerunt,

I

suerunt,

fuerunt, multominus autē animo subducendi nos mandatis Eminentissimi Cardinalis Protectoris, aut refragandi Dispositionibus S. Sedis Apostolicę (cui supremum in terris, respectum, reverentiam, obsequium, & obedientiam ab omnibus deberi agnoscimus) nec denique ea mente, quasi votis, ac juribus nostris in hac similive congregatione cederemus.

Sed primò, quia Augustissimi Imperatoris nostri expressum mandatum habemus, conformandi nos Consiliis, & actionibus Patrum Hispanorum, in his, quę ad præsens Capitulum spectare videbuntur. Vult enim Clementissimus Cæsar, ut dum Causa Principum eadem est Vasallorum Consilia & media neutiquam separentur: Nos vero hac in re mandatum Principis negligere tantumdem est, ac Ordinem (pro cuius emolumento venimus) in illis partibus cetermæ pernicię exponere, neq; enim inter hæreticos cōservare nos poterimus, nisi quousq; benevoli Imperatoris au-

tori

foritas, & Protectio singularis Conven-
tus nostros protegere, ac vallare per-
rexerit. Accedit quod Teutoniæ Pro-
vinciæ Cœnobia sub Regis Catholici
immediata tutela degunt, ut proinde
nihil ferme in Regionibus illis possideat
Religio Prædicatorum, quod citra pa-
trocinium speciale Serenissimæ Domus
Austriacæ conservari possit.

Secundo experientia nos terruit, quâ
vidimus aliquorū Comprovincialium
animos a superiori in nos affectu præoc-
cupatos id agere. Ut ubi loquendum
nobis est in Consessu, clamoribus nos
obruant, convitiis pungant, fremitibus
compescant, imò non sine ingenti Cor-
dis dolore sustinuimus interminari No-
bis in publico Consilio Excommunica-
tionum fulmina, Minas Carcerum, Ex-
autorationes ab officiis, & quidquid si-
milium incommodorum arripere po-
tuit. Immotus iracundiæ fervor. Porro
talis nobiscum procedendi modus mul-
tam sapere videtur violentiam, nec satis
coherere poterit cū libertate nostrorū

suffragiorum, & si ante inchoatam Præfidentia ac Diffinitorii solemnem auctoritatem ita tractari debuimus, aut potuimus quid sperandū, ubi ad rem propius deveniretur?

Tertiò videmus in præsentī Patrum Capitularium congregatione quosdam intervenire Provinciales, quorum auctoritas adhuc sat dubia est, eò quòd inusitata via, & præter consuetum Ordinis modum, prætenfa institutione Apostolica (quam subreptitiè impetratam fuisse veremus) dignitates suas obtinuerant. E contra verò alius indubitata auctoritatis Provincialis, cui non tantum expressa littera nostrarum legum, & praxis Ordinis, sed & Apostolicum diploma favet, à suffragandi, ac definiendi consortio excludendus esse perhibetur, eò forsitan aliquorum timore, ne p̄ tutelā, & defensione Reverendissimi Magistri Ordinis suo calculo stet, ac laboret. Quæ res permagno nobis argumento est in isthoc Capitulo ingens aliquod, magniq; momenti negotium.

per industrias, artesque taliter dirigi, ut
 quacumque demum via aliqui prævale-
 re possint, per majora ad inducendum
 regimini Ordinis grandē mutationem.
 Maxime cum ex delectis votorum exa-
 minatoribus duo partibus studere vi-
 deantur contra Reverendissimū P. Ge-
 neralem, ut exinde mirū non sit, si qua
 forte in admittendis, excludendisque
 vocalibus intervenerit passio, vel affe-
 ctus. Similia autem nobis verenda es-
 sent in collectione suffragiorum incho-
 ante Diffinitorio, præsertim si Secreta-
 rii mun^o obiverit is, qui ad hoc jam fue-
 rat deputatus. Jam enim non semel ex-
 perti fuimus, quantis qualibusque ipse
 moveatur affectibus ad clamandum, &
 declamandum contra nos.

Supersunt & aliæ discessus nostri cau-
 sæ, quæ ex parte communes habemus
 cum Reverendis Patribus Hispanis, ad
 quorum Protestationem eatenus nos
 remittimus. Rogantes Admodum Re-
 verendas Paternitates vestras, ne, dum
 a deo candidè, ac sincere mentem eis

exponimus, quidlibet aliud de nostra
secessione suspicentur. Fecimus quod
in tali rerum statu duximus necessariò
faciendum. Quod superest remedii, ac
solatii pro Causa nostra, speramus id
nos brevi à S. Sede Apostolica mediis
per optimis obtenturos.

*VV. rarum RR. marum PP. tum Confratres
ac servi in Domino:*

Fr. Joannes Philippus Fridt, Magi-
ster Provincialis Teutoniæ.

Fr. Dominicus Laurus, Magister
Provincialis Bohemiæ.

Copia.

*In Dei filio sibi dilectis Admodum Reverendis
Patribus Fratribus, ac Sororibus Ordinis
Predicatorum universum per
orbem diffusis*

F. Michael Mazarinus, S. Theologiæ
Professor, ac totius ejusdem Ordinis Gene-
ralis Magister & servus.

*salutem & regularis observantia
augmentum.*

Supremo totius Ordinis nostri Regi-
mine mihi, vestrum omnium mini-
mo,

mo, meritorumque novissimo deman-
 dato, præcipua cura fuit quantocius ve-
 niendi ad vos, ut aliquem fructum in vo-
 bis, & per vos in memetipso haberem:
 sed prohibitus sum, quia bono semine
 feminato, inimicus domo in medio
 tritici superfeminavit Zizania, unde ea
 primum colligere fuit necesse, ut vobis
 triticum incorruptum servaretur, & ma-
 nipulos illos asportare fas esset, pro qui-
 bus longo tempore flentes semina misi-
 stis lacrymarum. Sed jam Patres, & fra-
 tres charissimi repleatur vos vestrum lau-
 de, & agite gratias Deo bonorum om-
 nium largitori, quoniam exaudita est o-
 ratio vestra, & mea.

Sacris Sanctiss. D. N. Urbani divina
 providentia Papæ VIII. feliciter Domi-
 nicum gregem regentis pedibus provo-
 lutus ea omnia humiliter exposui, quæ
 ab ordine toto in unum congregato de-
 creta fuerunt: & in Conventu nostro
 Sanctæ Mariæ super Minervam solita
 Magistrorum Ordinis sede omnia ea
 peregi, quæ in eorum assumptione fieri

consuetum est, sed quia nostri Capituli
 generalis acta adhuc sub prælo sunt,
 hanc vobis transmittendam esse episto-
 lam, congruum esse judicavi, ut ante-
 quam præcepta ad vos perveniant ab il-
 lorum sine alliciamini qui Charitas est.
 Istam ductricem suscipite, ne sine ipsa
 etiam iteratis præceptis, & ordinatio-
 nibus officiamini, velut aera sonantia
 & cymbala tinnientia. Inquirete pacem,
 & persequimini eam, quia sic oculi Do-
 mini super vos erunt, & aures ejus in
 preces vestras, quibus me commenda-
 tum haberi cupio, ut aliquando prospere
 iter habeam in voluntate DEI ve-
 niendi ad vos, quos in Christo JESU
 summopere diligo. Valet. Dat. Romæ
 in Conventu nostro S. Mariæ super Mi-
 nervam die 15. Novembris 1642.

Fr. Michael Mazzarinus,

Assumptionis nostræ Anno
 Primo.

*Fr. Jacobus Verus, Provincialis
 Angliæ, Magister, & Socius.*

Co-

Copia Protestationis Patrum
Diffinitorum ex Hispanijs &
Indijs.

In nomine SS. Trinitatis.

INfra scripti videlicet Magister F. Tho-
mas de Roccamora Rector Collegij
Oriolensis, illius universitatis Cancellari-
us, Causarum fidei in supremo sanctæ
Inquisitionis Hispaniarum senatu cen-
sor, & Provinciæ Aragoniæ, Diffinitor.
Magister F. Franciscus de Cozar Prior
Ilerdensis, causarum fidei censor, &
Diffinitor Bethicæ: Magister Fr. Jo.
del Castillo Diffinitor Mexicanus: F.
Cyprianus de Medina Causarum fidei
Censor, universitatis Limensis prima-
rius Cathedraticus, & Diffinitor Perua-
nus. Prædicator Generalis F. Petrus de
Velasco diffinitor Guatimalensis: Le-
ctor Frater Hieronymus Vincentius
Maymo Procurator Generalis, & Diffi-
nitor

nitor de novo regno : Præsentatus Fr.
 Ludovicus de Alberola Socius Arago-
 niæ : Præsentatus F. Ferdinandus de
 Barrionuevo Socius Beticæ : Præsentatus
 F. Ludovicus de Ordunna Prædi-
 cator Generalis, & Socius Mexicanus :
 Præsentatus F. Hieronymus de Vera
 Socius Peruanus, Regens F. Antonius
 de Guevara Socius Guatimalensis, Le-
 ctor F. Vincentius Calbes Socius de no-
 vo regno : Præsentatus F. Vincentius
 Saborit : F. Jo. de Santiago Prædicator
 Generalis : F. Michael de sancto Jacyn-
 tho, & F. Franciscus Marzillo Prædica-
 tor generalis, nomine nostrarum Pro-
 vinciarum, ad quos attinet. Reliqui
 vero unusquisque pro suo Jure, omni
 livore, jurgio, rixandive studio peni-
 tus remoto, placidè, ac religiosè tenore
 præsentium insinuamus AA. RR.
 PP. VV. quod cum die 23. hujus mensis
 Octobris proposito nobis Regis nostri
 Catholici mandato, vobis magna ex
 parte simul congregatis exponeremus
 necessitatem nostræ discessionis à Ca-

pitu

pitulo, eaque nostra propositio in publico vestro confesso, asperrimè taxata fuerit, verbis contumeliosis, ut proinde velut malè tractati, nec mitiora speraturi debuerimus accelerare nostrum recessum. Ideo ad nostram tutelam, vestramq; Cautelam necessarium duximus, protestatione interposita, potiores nostræ discessionis Causas scripto (quod aliàs non terebamus nec volebamus) vobis uniuersis, ac singulis candidè, & sincerè aperire.

Primò itaque locum Capituli deseruimus, constricti mandato Regis nostri Catholici, quod quidem nos examinare, cribrare, aut disputare, vel diiudicare neutiquã (multo min^o negligere) debuim^o, sed reuerenter potius præsumere cum Rex noster tantus sit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Propugnator, Apostolicæ sedis adeo feruidus defensor, & inter alias Religiones præcipuè nostræ benignissimus Patronus, ac fautor, nihil eum nobis mandaturum, quam quod sapientissimo Consilio visum fuerit cedere

dere

dere in commodum fidei, in obsequium sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & in commune bonum nostræ sacratæ Religionis. Quare nobis conveniebat regio mandato obsequi.

Secundo, cum patria & publica huius Capituli Convocatio facta fuerit per Reverendissimum nostrum totius Ordinis Generalem Magistrū P. F. Nicolaum Rodulfum sub die 24. Februarij, labentis anni, adeoque non aliunde ipsa, quam ex auctoritate Reverendissimi P. N. Generalis, vim ac robur suum participet, censemus quod prædicta auctoritate per suspensionem (ut hic, & non antea intelleximus) interim impedita, simul ex consequenti, valor huius convocationis impeditus sit, ac suspensus. Cumque vel nulla extet, vel saltem Ordini universo nulla intromissa sit illius convocationis per superiorem potestatem facta renovatio, aut ejus loco substituta nova, & solemnis convocatio, colligimus præsentem congressum defectu sufficientis convocationis non

non fore Capitularem, nec Provincijs
totius Ordinis ratum.

Tertiò auctoritas præsentis Præsidis
in hoc capitulo nobis sufficienter inti-
mata non est, qualiter oportebat, ut sci-
remus, an in se firma, ac valida sit, cum
nobis toties instantibus ac rogantibus
nunquam exhibita fuerint patentes sua
substitutionis, quæ tamen de jure omni-
bus, & singulis, quorum interest, ac non
uni vel alteri tantum ad partem, aut et-
iam uni Capitulo conventuali, no-
bis adhuc absentibus absque omni ter-
giversatione, & ante omnia, vel ultrò
proponi, ac monstrari debuissent, cum
unusquisque nostrum (loquendo de
Diffinitoribus) ad suam rediens Provin-
ciam teneatur rationem reddere di-
stinctam, & claram de gestis & auctori-
tate Capituli suiq; legitimi Capituli: maxi-
mè vero, quia sacra nostra constitutio,
tot Romanorum Pontificum Sanctio-
nibus, roborata, & favoribus approba-
ta, nec non perpetuæ praxis auctoritate
solidata provide, ac sapienter disponit
dist. 2. cap. 3. n. 2. ut quoties à generali

Capitulo Magister Ordinis abfuerit, ipfimet PP. Capitulares per Canonica fuffragia Præfidem fibi eligant, qui Capitulum interim fuma potefitate gubernet. Quanquam vero Sanctiffimus D N. curam & adminiftrationem Ordinis noftri totam commiferit Eminentiffimo nofthro Protectori, cum potefitate, etiam (ut fertur) fubdelegandi fibi Vicarium Generalem, &c. quia tamen non nifi ea auctoritas ipfi collata dicitur, quam habet Magifter Ordinis. Hic vero in fua abfentia Præfidem Capitulo præftituere non poffit, Conftanter conijcimus Eminentiffimum noftrum Protectorem nemini id muneris unquam conferre voluiffe, quod fi contulit (ut dicitur) ne Capitulum effet fine capite, id totum ex finiftra informatione, & Jurium, legumque noftrarum coram eo occultatione proceffiffe.

Quartò res viginti duarum Provinciarum in ditionibus Auguftiffimæ, domus Auftriacæ pofitarum, quæ certè major funt portio religionis S. P. N. Do-

mi-

minici sub præfide designato; commo-
dè, fiducialiter, ac securè posse existi-
marur. Cum enim Principes Austriaci
præfati Præfidis Eminentissimum D.
fratrem velut manifestum suæ Domus,
ac statuum adversarium palam habe-
ant, quidquid sub ipso in causis nostris
decisum fuerit, ipsi in regnis suis ad ef-
fectum, imò ad notitiam quoque Pro-
vinciarum devenire forsan nunquam
permittent: adeoque non tantum ne-
cessitates nostrarum Provinciarum,
quas in hoc Capitulo proponere de-
buissimus remanebunt absque efficaci
remedio, verum etiam grave pericu-
lum scissuræ in Ordine imminebit.

Quintò suspecta quoque ac dubia
est quorundam AA. RR. PP. Provincia-
lium authoritas, quanquam illi suis In-
stitutionibus Brèvia Apostolica præ-
tendant, si quidem vel omnià, vel sal-
tem aliqua ex his Brevis laborare
obreptionis, aut subreptionis morbo
conijcimus, salva semper agnitione su-
premæ Pontificiæ auctoritatis. Ne-
que

que videmus quomodo hujusmodi Provinciales in Capitulo quidquam agere possint nomine, ac titulo suarum Provinciarum, cum ea partim jam reclamant, partim reclamare præsumantur auctoritati, consequenter & actionibus talium Provincialium, qui etiam fortè ad suas Provincias regredi non permittentur, in quibus adhuc non sunt admissi.

Sexto, cum frequens nimium experientia nos, aliosque docuerit, quod si quid in Concessu Provincialium hætenus propositum fuit, quod aliquorum palato non saperet, mox excipiamur a speris Convitijs, obruamur clamoribus, percellamur minis, irrite mur opprobrijs, indignatione, fremitu, jurgijs, &c. Cumque præterea videamus hunc procedendi modum usurpari, antequam solemnitas Capituli, ejusque auctoritas inceperit, non potuimus deinceps sperare mitiora, sed magis pejora, unde non licebit nobis in Diffinitorio libere nostram sententiam dicere, quin statim

in

in promptu adsint minæ Carcerum, ex-
communicationum, &c. Quorsum
igitur tali Diffinitorio nos interfueri-
mus, ubi suffragijs nostris libertas nega-
bitur? Et qui debebamus assidere, ut
conjudices, tractabimur ut subditi, im-
mò velut adversarij.

Septimò, præcipua Ordinis Causa
sub talibus judicibus rectè agitari in
diffinitorio minimæ posse videtur; Ea
enim est modernus status Reverendissi-
mi P.N. Generalis cujus Culpæ (si quæ
extant ad sedis Apostolicæ tribunal
nondum delatæ) coram Diffinitorio
audiri, ac dijudicari deberent, quod ju-
diciū in absentem, & à nobis inaudi-
tum exerceri non posse, clarum est, sed
heque sub talibus Judicibus institui
posse constat, cum notorium sit, aliquos
eorum præcipuas contra Reverendissi-
mum P.N. Generalem sustinuisse acto-
rum artes, & palam ei inimicos repu-
tari, & forte id unum satagere, ut Reve-
rendissimus noster suo Generalatu exu-
ur.

Octavo non possumus consentire in Personam pro functione Secretarij in præsentì Capitulo deputatam, ut potè nationis Gallicæ, meritò nobis suspectam.

Noñò, meritò Nos Hispanos paucos vigilare facit tanta PP. Gallorum in hoc Capitulo confluentium multitudo, ne forte illa vincant, quod ratione evincere minus poterunt. Quid enim sibi vult, quod occasione quatuor tantum vocalium ex Regno Christianissimi Regis, ferè octuaginta, aut plures Gallicæ nationis adventarint, maximè cum constet eos Regijs litteris instructos venire cum mandato, ut Regis intentionem percipiant à præfato Præfide Capituli.

His itaque alijsque rationibus opportuno loco, & tempore forsitan explicandis permoti, à loco Capituli ultimò discessimus, tenore præsentium, omnique meliori modo placidè, ac modestissimè protestantes, primo nos neque isto discessionis actu, neque

neque hoc scripto quidquam intendere: quod vel debito sedis Apostolicæ respectui, vel reverentiæ; atque obedientiæ Eminentissimi Cardinalis Protectoris, vel reputationi, paci, bonoque communi Ordinis derogat, aut ullo modo adversetur vestræ omnium, aut singulorum famæ, legitimæve authoritati Ordinis. 2. Protestamur contra hesterna, aliaque in nos contorta Convitia injuriosa, quibus injustè ab aliquibus Vestrûm taxabamur, quas Contumelias modestè condonamus authoribus, certi quod de nobis nunquã talia apud legitimos Judices sint probaturi. 3. Protestamur ob rationes suprapositas nobis locum hujus Capituli minimè tutum, liberum, ac securum esse.

Proinde protestamur ultimò de nullitate omnium in hoc Capitulo solemniter circa nos, nostrasque Provincias, inò, & circa quælibet ordinis negotia decernendorum, excipiendo omnino meliori, & efficaciori modo, & forma contra universa, ac singula, quæ ab

K 2 hoc

hoc vel sub hac Capituli dispositione attentantur, vel attentantur tanquã à Capitulo non integro, nec sufficienter integrabili emanãtia. Similiter excipim⁹ cõtra omnes actiones factas, aut futuras, contraq; omnia quomodolibet eis connexa vel cognata, sperantes nos ab Eminentissimo Ordinis Protectore & Sanctissimo D. N. opportunum & efficacax remedium habituros. Interim nolumus hisce præjudicari quidquam Juribus nostris, quæ nobis integra, ac salva permanere volumus, & protestamur. In quorum fidem his singuli in unum congregati manibus proprijs subscripsimus. Actum Januæ die 24.

Mensis Octobris, anno 1642:

Copia

Copia Protestationis Adm. Re-
verendi P. Magistri Provincia-
lis Terræ S.

Reverendissimi PP. Diffinitores.

CVM per urbem hanc Genuensem
Capud omnes cujuscumque Ordini-
nis viros fama percrebuerit, cui testi-
monium accessit maximorum Princi-
pum (ut omnibus hic degentibus patet)
nec non sententia PP. Hispanorum
Germanorum, & aliorum, qui ab hoc
præsenti Capitulo discesserunt, (hac
inter alios permoti ratione) fratres ple-
rosque ad hoc Capitulum convenisse,
ut nonnulla contra Personam absen-
tem, & dignitatem attentent Reveren-
dissimi P. nostri Magistri Fratris Nico-
lai Rodulfi, cum id verisimile ea ex
parte reddatur, quod qui eidem Capitulo
præest (auctoritate adhuc plenè omni-
bus non constante, imo acriter oppu-
K 3 gna-

gnata, est Admodum R. P. Magister
 Frater Michael Mazzarinus, Provincia-
 lis Romanus hostis antiquus declaratus
 contra eundem Reverendissimum P.
 Magistrum Generalem, sicut ejusdem
 Reverendissimi P. nostri Generalis ho-
 stes declarati ipsius sunt PP. Provincia-
 les (vel nequaquam à Religione vel do-
 losè instituti) scilicet S. Thomæ, S. Petri
 Martyris prætensus Poloniæ, & alij ei-
 dem Patri Mazzarino adhærentes;
 Cumque potior & gravior Capituli
 pars gravibus de Causis, & potissimum
 hoc modo recensita ab eodem Capitu-
 lo discellerit, ex quorum discessu pars
 hostium ejusdem Reverendissimi Patris
 Generalis facta est validior. Ego Frater
 Dominicus Marinus S. Theologiæ Ma-
 gister, Provincialis Terræ sanctæ, ac e-
 jusdem Reverendissimi Patris Socius
 honori, & existimationi ejusdem Reve-
 rendissimi Patris prospiciens, ne a ho-
 stibus irreparabile damnum ejus digni-
 tati, & honestati inferatur, tenore præ-
 sentium appello ad Eminentissimū Car-
 dina-

dinalem Antonium Barbarinum nostri Ordinis Protectorem, & subsequenter ad Sanctissimum D. N. Urbanum Papam VIII. de omnibus, & singulis, quæ contra Personam & dignitatem ejusdem Reverendissimi Generalis, quomodolibet attentaueritis in hoc Capitulo, & ab omni gravamine eidem Reverendissimo Generali inferendo, protestans debere nos ab omnibus, & singulis contra eundem Reverendissimum Patrem abstinere, cum præsertim ejus Causa, seu Causæ, jam apud Sanctissimum eundem D. N. Papam, & apud ab eodem deputatos Romæ tractentur, & irrita fore, ac nulla, quæcumque vos contra, vel circa eundem Reverendissimum P. Generalem decreveritis, & ita Protestor, & appello hoc & omni alio meliori modo. Datum Januæ in Conventu S. Dominici die 25 Mensis Octobris 1642.

Ego Frater Dominicus Marinus Sac. Theolog. Magister, Provincialis Terre sanctæ præfatus.

K 4

Copia

Copia secundæ Epistolæ.

*Eminentissime Princeps, Clementif-
sime Patrone,*

Filialis erga S. Sedem observantia, in te supplex fiducia, & in Ordinem nostrum justissimus amor, nos adigunt, ut denique in Paternum sinum Sanctissimi D. N. & in manus magnæ benignitatis tuæ, cum supremo gemitu seponamus ardua ista, & vel ipsis saxis insupportabilia gravamina, quib. in hoc capitulari congressu premimur contra Jus & æquitatem.

Die 25. hujus mensis, quando per magna Patrum Vocalium pars interposito (graves ab Causas) protestationis remedio, reservatisque sibi Juri- bus secesserat à loco Capituli, Ræses cum ijs, qui ei adhæserant, tempus opportunum se nactum putans, solemnem suis confessum indixit, omnique mora

præ-

præcisa absoluit à Generalatus officio, ac deposuit Reverendissimum Patrem nostrum F. Nicolaum Rodulfium nulla præmonitione (fortè ne defensionis pateret spatium) nulla Causæ cognitione, nulla vel minimi Criminis narratione præmissa.

Deinde, ut id quod postera die agere idem Præses constituerat secretum remaneret, injunxit Collateralibus suis in virtute Spiritus Sancti per Sanctam obedientiam, & sub Excommunicationis pœna, ne ulli hominū id aperirent. Eodem igitur die sub Vesperum post tertiam noctis horam repente intimata est Electio novi Magistri Generalis postero die celebranda, quæ etiam valde mane, & quanta fieri potuit acceleratione peracta fuit, nobis Vocalibus penitus exclusis. Porro quam multiplicibus in hoc novo, inaudito & improvise procedendi modo gravemur præjudiciis audi & compatere Patrone Justitiæ.

i. Quoad depositionem Magistri

K 5

Gene-

Generalis lamentamur nos, & nobiscum plorant universi Canones circa omnia divina, & humana, quod ab istis iudicibus non auditus, imo coram isto Confessu Capitulari, ne quidem accusatus, adeoque omni defensionis indulgentia privatus absque processu, & juris ordine per dictos Ordinis iudices fuerit sua dignitate spoliatus, quod si semel hic modus procedendi licere in humano convictu cœperit, quis hominum tandem securus erit?

2. Leges Dominicani Ordinis quibus hi iudices alligabantur expressè designant certa quædam crimina propter quæ Generalis Magister Ordinis per Diffinitores Capitulariter ab officio suo deponi possit, præmissis præmittendis. At verò illorum criminum ne Mentio quidem facta fuit in hoc iudicio, vel ante, quod sciamus, multo minus Inquisitio aliqua vel Processus.

3. Eædem nostri Ordinis Constitutiones, ut suaviter disponant omnia, decernunt Generalem istorum Crimini-
retum

reum à Diffinitoribus (antequam absol-
vatur) monendum esse, ut ultro cedat
officio, locumque sibi eligat ubi hone-
stè valeat conversari. Nihil horum ju-
dices isti præstiterunt.

4. Idem non fuerunt iudices com-
petentes, siquidem contra iudicii Præ-
sidem diversi diversa solemniter exce-
perant cum Protestatione publica, &
multiplici de nullitate omnium ab ipso,
vel sub ipso agendorum, interposita et-
iam appellatione ad S. Sedem Aposto-
licam, & Eminentissimum Protectorem
de non attentando quidquam contra
Reverendissimum P. Generalem, quæ
Protestatio & appellatio facta per Pro-
vincialem Terræ Sanctæ acceptata fuit,
ac registrata, cujus copiam his acclusi-
mus. Complures etiam ex his iudici-
bus unà cum Præsidente merito suspecti
habebantur, & exceptione digni, quod
populariter constat eos Reverendissi-
mo P. Nostro inimicissimos esse, contra
quem etiam in lite adhuc Romæ pen-
dente deposuerant ut testes, fortè et-
iam,

iam,

iam, aut actores. Denique istud Ordinis Tribunal non fuit integrum multique Coniudicum de jure adhibendorum defuerunt. Nam ex vocalibus, qui secesserant nemo adhuc actum vocatus fuit, cum tamen suum jus suffragandi per expressum sibi reservassent, tunc quando Protestantes contra qualitatem Præsidis recedebant. Vnde liquet hunc absolutionis actum meritò habendum esse, ut clancularium, & ipso jure elumbem, ac nullum.

5. Confederunt in hoc iudicio qui non fuerant admittendi, videlicet Prætendens Provincialis Poloniæ, cujus institutio & auctoritas tanquam obreptitia sub actuali adhuc lite, Actore ad sedem Apostolicam juridicè appellante, exclusi autem fuere non excludendi quandoquidem legitimus Poloniæ Difinitor (quem postera die ipsemet ultro admiserunt) ad hunc actum vocatus non fuit.

6. Denique si qua iudices isti prædicti erant Potestate nostris Constitutionibus

nibus superiore ad procedendum præter Ordinis leges in depositione Magistri Ordinis, ea certe his quibus ex equo conveniebat, seu quorum pariter intererat nullo unquam vel nutu intimata fuit, cum tamen præsumi utique debuisset, eos qui in suo recessu tam sollicitè, & expressè sua jura sibi reservaverant, indubiè tali actui (sive ad remediũ, sive ad consensum) voluisse intervenire si scivissent aliquam pro tanto actu adesse potestatem constitutionibus superiorem. Nunc verò ad manum existente tanta vocalium frequentia soli quatuordecim congregantur ad opus in toto ordine gravissimum, & supremum, & quidem ex his ipsis quinque (ut fama fert) depositioni Magistri Ordinis constanter dissenserunt habentes Deum & liquidam justitiam præ oculis, suisque Conscientiis intrepidè consulentes, & patietur universus Prædicatorum ordo toto orbe diffusus, per solos novem fratres suum sibi auferri Caput? Suum exauctorari legitimum Patrem, ac Generalem

ralem

ralem Magistrum præteritis tot Provin-
ciarum votis? cheu vastissima S. P. N.
Dominici Religio, in quas demum an-
gustias te redegerunt, qui hoc numero
le sufficientes arbitrati sunt, ut vel i-
psum tibi Generalem eriperent.

1. Circa electionem verò post hæc
institutam minora innocenti Religio-
ni, & juribus nostris inflicta sunt vulne-
ra: Primò enim Capitulum istud ex vi
suæ Convocationis (si ritum legesque
Ordinis attenderimus, uti nos debe-
mus) non potuit esse electivum, sed tan-
tùm diffinitivum. Nam si electio Magi-
stri Ordinis hic celebranda erat præmo-
niendæ fuissent de jure omnes Ordinis
Provinciae, ut huc non solum suos Pro-
vinciales mitterent, sed & singulae duos
alios ipsis adjungerent Electores de suo
gremio, videlicet Diffinitorem, & So-
cium Diffinitoris (non Provincialis) quæ
cum hic penitus ommissum sit, clarè patet
omnes totius Ordinis Provincias, per
hanc repentinam Secretissime Electio-
nis usurpationem gravi injuria affectas
esse,

esse, dum singularum bina vota præterita, ac suppressa fuerunt. Vnde etiam accidit, quod cum ad Electionem Magistri Generalis apud nos de jure concurrere debeant 126. Vocales, hic numerati fuerint soli 25. Vocales, imò magna ex parte iidem ipsi minime Vocales secundum jura. Nam

2. Intervenere huic Electioni cum pleno suffragio singuli Socii singulorum Provincialium, qui elegerunt, cum tamen illi juxta statuta Ordinis dist. 2. c. 5. n. 3. nil vocis habeant ad talem actum.

3. Nec tantum admissi fuere non admittendi, sed & qui indubie intromitti debuerant, observato ostio contra jus, fasque exclusi foris consistere debuerunt, ii sunt Provinciales Lombardiæ, & terræ Sanctæ; non fuerunt convocati reliqui, qui de jure advocari debuerant, poterantque, videlicet Provinciales Teuoniæ, & Bohemiæ cum aliquot Diffinitoribus, Indiarum, Hispaniæ, qui utique jus suum in tanto actu pessumdare, aut negligere nequaquam voluissent,

hec

nec debuissent, erantque ad manum tunc intra portas Cœnobii ubi fiebat Electio.

Cum iidem isti exclusi, præteritique Vocales fraude maturius intellecta misissent suum jam antea legitime institutum Procuratorem, ut actum impediret, contraque hujusmodi attentata, velut ipso jure irrita, inania, ac nulla ex nomine Provinciarum protestaretur, etiam non tantum auditus non fuit, sed & reali impedimento violentè exclusus, ne intrare posset, hoc est ne juribus nostris ullus superesset remedii locus. Proinde opus fuit Protestationem foris ante ostium, coram Religiosis inibi præsentibus omni meliori, possibiliq; modo deponere, ac eandem postea coram aliis honoratis viris ad majores facti evidentiam, ac robur identidem renovare.

6. Adfuit tamen Deo cœlestis providente alius, qui intra eligentium conclave qualitercumque admissus ibidem Zelo Justitiæ, & legum Patriarum accensus, apertissimè contra talem ex-

ctio-

tionem protestatus fuit, forma qua potuit solemniori.

Deniq; dato, sed nunquam concesso, quod isti qualescumque Electores sufficientem forsitan auctoritatem habuissent ab Eminentissimo Protectore ad eligendum Generalem Ordinis Vicarium (de qua nobis nil constat) tamen hac Eminentissimi Protectoris auctoritate abuti non debuerunt usq; ad ipsius Generalis Magistri depositionem, novique electionem. Cum enim Eminentissimo Protectori gubernatio Ordinis à Sanctissimo eò usque demandata sit, quamdiu duraret nostri domestici Capitis, seu Magistri suspensio, colligere debuerant, quod Generali nostro semel penitus absoluto, & consequenter expirante dicta suspensione, nullã ipsi ulteriorem auctoritatem accipere poterant ex auctoritate Eminentissimi Protectoris, utpote cujus Præsidentiam expirare fecerant absolvendo Generalem.

En Patrone Eminentissime quantæ

L

nos

nos Causæ adigunt, ut ad tuum Patrocini-
 num saucio cum ejulatu confugiamus,
 oppressi, gravati, circumventi: eja igitur
 felicitatis nostræ, imò Christianæ
 Reipublicæ arbiter, miserere Justitiæ
 tam evidenter laboranti, & vel ex no-
 bili officio medicam adhibe manum
 juri, & æquitat, itot iniquis, & atrocibus
 injuriis per vim & nefas jugulata.

Justitiam à Sanctissimo implora-
 mus, & per tuam imploramus, per-
 mitte nunc, ut exinde tibi in æternum
 debeat Religio nostra quod salva sit,
 naufragiumque præ omnibus à sæculo
 perniciosissimum evaserit, ita demum
 vale eminentissimum jubar, & oppres-
 sis apud Sanctissimū D.N. validissimè pa-
 trocinari pro Jesu non dedigneris. Da-
 bantur Januæ in Conventu nostro S.
 Mariæ de Castello die 26. Octobris
 1642.

*Tua Eminentia humiliter adgenitum
 supplices filii;*

Fr.

*Fr. Ioannes Philippus Fridt, Sac. Theologiae
Magister, Germania, Austria & Saxonia
Provincialis, Ordinis Prædicato-
rum.*

*Fr. Dominicus Laurus, Magister ac Pro-
vincialis Bohemia, & Moravia, Ordini-
nis Prædicatorum.*

*Fr. Ioannes de Castillo Magister & Diffini-
tor Mexicanus.*

*Fr. Paulus de Velasco Prædicator generalis,
Diffinitor de Guatimala.*

*Fr. Hieronymus Vincentius Maymo Lector
& Diffinitor de novo regno.*

*Fr. Dominicus Marinus Magister & Pro-
vincialis Terræ Sanctæ.*

*Fr. Thomas de Roccamora, Magister & Dif-
finitor Aragoniæ.*

*Fr. Ioannes de Cocar, Magister, Prior, &
Diffinitor Bethicæ.*

*Fr. Cyprianus de Medina, Magister & Dif-
finitor de Peru.*

Secunda Epistola ad Eminen-
tissimum Protectorem.

*Eminentissime Princeps, Clementissime
Protector.*

Cum certi simus nihil ab heroico a-
nimo tuo alienius esse quàm quòd
Ordinis nostri leges ac sacerrima jura
mereantur funditus cõculcari, idcirco
fidenter accedimus, tuam Eminen-
tiam pro solius justitiæ incolumitate
humiliter, ac filialiter interpellaturi.

Inprimis novit Eminentia Tua, hu-
mitem Prædicatorum Ordinem, auri-
gante tenera ac Paterna S. D. N. Solici-
tudine sub alis dexterrimæ tuæ Provi-
dentia felicitè confedisse, quando il-
lius plenissimum tibi gubernaculum
commissum fuit pro toto illo tempore
quo duratura erat domestici capitis no-
stri à functionibus suis suspensio.

Interea Præses nostri Generalis Ca-
pituli, cum aliquot suis Collateralibus
die 25. hujus repente, modoque peni-
tus

tus inaudito, & absq; legitima (quæ toti Capitulo constiterit) autoritate de facto, & absque criminis ullius juridica mentione Generalem Ordinis nostri Magistrum, hætenus, ut præfertur, tantum suspensum omnino absoluit, sicq; eadem opera Tuam illam immediatam nostræ Religionis Gubernationẽ (qua tanto tempore gloriabamur) abruptit, dum suspensionẽ nostri Generalis tandem omnimoda depositione (qualicumque illa) expirare fecit. Quod quã nobis crudum, & acerbum acciderit, satisdum exprimere, nec possumus, nec debemus. Si Generalis nostri Ordinis Magister diutius in hac suspensione detinendus erat, benè nobis erat sub tua umbra Cardinalis Eminentissime: si relaxandus erat, bene nobis fuisset sub illo, vel si minus benè, ad fuissent Ordini juridica remedia quib⁹ sub illo, vel certè sub alio bene habere potuisset. Nunc verò id egerunt nonnulli, Capitulares nostri, quantum quidem in ipsis erat, ut neutrum haberemus, ut nullo habito

nostrarum legum, juriumque respectu
 utroque isto Capite per ictum unicum
 subito ac inopinato privaremur. Quod
 an non, & auctoritati, & Sanctissimæ In-
 tentioni tuæ è diametro adversum inju-
 riumque, dubitent, qui pectus tuum Ju-
 stitiæ & æquitatis amantissimum minus
 noverunt. Nos certè usque modò cre-
 dere neutiquam possumus te, aut man-
 dasse unquam, aut impostero quoque
 approbaturum, quòd inauditum, imò
 in Ordinis Tribunali, ne quidem accu-
 satum absq; omni juris ordine, proces-
 su, causæ cognitione, legumque nostra-
 rum apertissimè reclamantiù reveren-
 tia condemnent judices Religiosi, ex-
 clusa Conjudicum non parva manu, ad-
 eoque per Confessum juridicè non in-
 tegrum contra interpositas tot solidissi-
 mas protestationes, imò & solemnes ap-
 pellationes ad Eminentissimum Prote-
 ctorem & ad ipsam S. Sedem Aposto-
 licam, quæ ipsis juridicè intimatæ, acce-
 ptatæ, ac registratæ fuerunt. Non credi-
 mus inquam tuo candido & justo Zelo
 placi-

placiturum, quod ex tanto Vocalium,
 (qui prope ad manum erant, quiq; sibi
 jura per expressum reservaverant) nu-
 mero soli quatuordecim fratres præter-
 eundo nos reliquos rem totius Ordinis
 gravissimam attentaverint, & si verum
 est quod fama tulit quinque ex ipsismet
 illis huic depositioni constantissimè re-
 clamasse, restat, quod soli novem eò
 processerint, quò crederent re sufficere
 ut tanto tamque vasto Ordini suum Ca-
 put eriperent; ô nos infelices, si diffusa
 toto orbe Dominicana Religio, & tan-
 to quidem freta Protectore, adhuc ta-
 men per istos compingi potuit in tam
 arctas angustias, ut in Conspectu gene-
 ralis Capituli tota esset in manu & arbi-
 trio novem Capitulariû, & talium qui-
 dem quorû nonnulli dubiam autorita-
 tem habuerunt; si talia, & tali quidem
 modo actitanda erant, ut quid nos ab
 extremis terrarum partibus acciti, & ad
 quid conscripti fuimus, non audiendi,
 sed excludendi à præcipuis Ordinis tra-
 ctatibus, adeo ut & Procuratori nostro.

loquendi, nostraq; proponendi aditus fuerit interclusus? Hic, hic evigilet tuus Eminentissime Protector pro justitia Zelus, neque enim sine tuæ Clementissime protectionis incuria, ac læsione fieri potest, ut hujusmodi nobis, ac Provinciarum nostrarum juribus violentia inferatur. Quin magis exurge Phinee gloriose, exere purpureum Justitiæ Zelum, & leges Patrum nostrorū, pro quibus afflictim gemimus jura Patriarum nostrarum pro quibus periclitamur, ordinem deniq; nostrum saluberrimis statutis affabrè ordinatum, & in sua defensione respirantem in rituum, & Constitutionum suarum proculcatione suspirantem potenter protege.

Ad Capitulum generale convocati intentione simplici rectaque venimus, facturi quæ pro Ordine secundum Ordinis leges à nobis legitime fieri possent. Venimus inquam, sed invenimus nos circumventos, ut potè qui conscripti ad Capitulum Diffinitionis, mox primo in limine experimur mutari illud in Capitu-

pitulum electionis. Atque utinam ab his
 (qui talia moliuntur) Conprovincialib.
 nostris vel unicum istud scire licuisset,
 in qua potestate hæc faciant: verum ipsi
 exclusis, neglectisque nobis rem suam
 fecerunt secretissime, siquidem manè
 illo sub Excommunicationis pœna in-
 junctum ipsi fuit rigidissimum de futu-
 ra electione silentium. Exinde res tota
 nos latuit, qui eramus foris, sed prope
 ad manum. Eodem vespere post horam
 noctis tertiam indicta fuit solis, qui do-
 mi tunc aderant, electio in diem se-
 quentem, quàm maturrimè celebra-
 da, eodem postero die celerrimè pri-
 mulis à Crepusculo horis in effectum
 deducta: An ut hoc modo fraudarent
 nos Votis nostris, quibus nunquam ces-
 simus? an ut isthoc artificio commodius
 excluderentur admittendi, admitten-
 tur excludendi, uti re ipsa contigit? an
 ut hoc industria, & acceleratione præ-
 venirent nostras contra iniquissima at-
 tentata, protestationes, quas tamen non
 omnes prævenerunt? an ut schisma? ac

L 5 di-

divisionem ultrò inferrent Ordini suum
 sibi seorsim eligendo Generalem, qui
 exclusis, vel non auditis quatuor, & vi-
 ginti Provinciarum votis à minori Or-
 dinis portione acceptaretur, imò de
 quo jam constabat, quod Principum
 auctoritate ultrò intercurrente, in 22.
 ad minimum Provincijs nunquam ac-
 ceptari permetteretur? ô infaustam af-
 flictæ Dominic. Religionis tempesta-
 tem, quando 25. suffragia moliantur
 eligere Generalem in cujus electione
 126. Vocales indubitabile suffragandi
 Jus habent. Quando ad eandem ele-
 ctionem introducuntur Provincialium
 eligentium socij, qui secundû Constitut.
 Ordinis Provinciarum bina prævertan-
 tur vota, quæ huc mittere poterunt illæ
 (videlicet cum Provincialibus Diffinito-
 rem, & Electorem) dummodo in Capi-
 tuli conscriptione, vel postea indica-
 tum fuisset Ordini instare Capitulum
 electionis. Et putandum est tacituras ad
 hoc Ordinis Provincias, quod singulæ
 duobus his fraudatæ sint votis?

Hæc

Hæc si justa sunt, si ex æquitatis lance approbari possunt, omnia convictus humani Jura corruant necessum est. Et quid dicet Terrarum Orbis cum audierit in Generali Fratrum Prædicatorum Capitulo Sanctissimas Patrum nostrorum legestot modis fuisse convulsas à paucis, quæ præfuerunt, ac reliquis prævaluerunt? cum intellexerit Jus Vocalium, qui ad manum erant, tam projectè pessum datum Provinciarum omnium suffragia præversa, justitiam tot validis ictibus confessam, ac vulneratam. Et crederet Mundus, hæc durante tua protectione potuisse accidere Ordini undequaue indefenso.

Absit igitur à te, Protector Eminentiissime, talia dissimulando approbes, connivendo confirmes, tacendo patiaris, quin potius age apud Sanctissimum ut hæc nostra gravamina ad Apostolicum tribunal adducta remedium obtineant, quantum ea Justitia petere fas est. Nos quidem ex omni fermè terrarum ambitu hæc collecti, dum rursus in omnem

omnem terram distrahemur, vel hinc
 potissimum sumemus argumentum
 laudis tuæ apud Curias Principum, no-
 strosque Patriotas ubertim deprædi-
 candæ, quando re ipsa experiemur (ut
 & securissimi confidimus) Jura nostra
 & legum nostrarum Inviolabilem San-
 ctitatem sub tua justissimæ protectionis
 potenti, ac medica manu feliciter con-
 valuisse. Ita porro valeas Protector Emi-
 nentissime, Dabantur Januæ in conven-
 tu nostro S. Mariæ de Castello die 26.
 Octobris. 1642.

*Tua Eminentissima humiliter adgeniculati suppli-
 ces, &c. qui supra litt. B.*

I.

Copia Protestationis P. P. Pro-
 vincialium Lombardiæ, & Terræ
 sanctæ super exclusione à Con-
 clavi electorum.

NOs Infrascripti Fratres ad Capitu-
 lum generale, & ad electionem
 Magistri Generalis Ordinis Prædicato-
 rum

rum, tanquam legitimi Vocales pertinentes fidem facimus, & protestamur in Capitulo Generali Genuæ habito hac die 26. Octobris anni 1642. cum vellemus ad Electionem, seu Electionem electionis accedere, violenter fuisse detentos, & impeditos à Conversis, magno in Numero Januam, quæ accessum ad diffinitorium præcludebat custodientibus, & sic in electione admissos eam ratione non fuisse, idque tribus vicibus quibus tentavimus accedere.

Ego Fr. Prosper de Flörentiola Magister, ac Provincialis utriusque Lombardia, ideo de nullitate electionis protestatus sum ac protestor.

Ego Fr. Dominicus Marinus Magister & Provincialis Terra sanctæ de nullitate electionis protestatus sum & protestor.

Ego Fr. Paulus Hieronymus à Garexio Magister ac Socius Provinciae utriusque Lombardia non admissus fui ad locum Electionis, ideo de nullitate electionis factæ protestor.

Fr. Sigismundus Ferrarius Magister Commissa-

missa-

missarius Vngariae, & Vicarius Generalis Styriae & Carinthiae, interfui cum praedicti PP. fuerunt exclusi.

Fr. Paulus Merenda Lector, ac Prior Noviclaustrensis interfui cum praedicti Patres fuerunt exclusi.

Fr. Ioannes Maria de Genua Diaconus fui praesens, quando supradicti fuerunt exclusi.

F. Thomas Maria de Finario subdiaconus fui praesens, quando supradicti fuerunt exclusi.

L.

Copia Protestationis Diffinitoris Poloniae super violentia, qua compulsus fuit ad unam eligendum.

In nomine sanctissimae Trinitatis.

EGO Frater Matthaeus Bozovicus S. Theologiae Praesentatus Ordinis Praedicatorum, Socius Provinciae Poloniae ad Capitulum generale pro 26. men-

men sis Octobris in Conventu Januensi celebrandum destinatus, veniens ad locum Capituli præfata die 26. unà cum alijs Vocalibus, post absolutionem Reverendissimi Generalis Magistri ab officio Generalatus, animadvertens quod aliqui A.R.PP. Vocales, præcipuè A.R.P. Provincialis Lombardiæ cum socio suo, & alij non fuerint ad locum Capituli obferatis foribus admissi, ac multis Custodibus conversis ad easdem fores adhibitis, de quo cum oretenus coram Reverendissimis PP. Provincialibus, ac Diffinitoribus protestatus essem, neque me velle illi Electioni interesse, uti illegitimæ, clamoribus obrutus fui, ac violenter ibidem detentus, ut ad essem præfata Electioni, in qua dedi schedulam renunciando pro tunc voci propter rationes in scriptis proponendas. Quare ego F. Matthæus Bac. præfatus omni meliori modo, & forma protestor de invaliditate præfati Capituli, quia in eo ad Voces non erant admissi admittendi. Item de violentia mihi in eodem loco

Ca-

Capituli adhibita, nam cum vellem ex eo loco egredi & hujusmodi Electioni non interesse, obseratis portis ibidem detentus fui, & ab aliquibus inhonestis ob hoc verbis tractatus saluo Jure Provinciae meae Poloniae, cui per hanc protestationem meam in nullo derogare intendo. Actum in Conventu Januensi S. Dominici, die 25. Octobris, 1642.

Fr. Matthaeus Bozovicus, qui supra, Manu propria.

M.

IN Civitate Januensi die 29. mensis Octobris 1642. Admodum R. P. Fr. Joannes Philippus Fridt Inquis. ad tractum Rheni, partesque annexas & Provincialis Teutoniae, Ordinis Praedicatorum, vocavit ad Consilium Admodum RR. PP. Fratrem Dominicum Lallum S. T. M. Provinciale Boemiae, F. Thoma de Roccamora S. Th. M. Diffinitorem Aragoniae, F. Joannem de Cozar S. T. M. Diffinitorem Bethicae F. Jo. del Ca-
stil-

stillo S. T. M. Diffinitorem Mexicanū,
 F. Cyprian. de Medina S. T. M. Diffini-
 torem Peruanū, F. Pet. de Velasco Præd.
 gen. Diffinitorē de Guatimala, Fr. Hie-
 ronymum Vincentium Maymo S. Theo-
 log. Lectorem, Diffinitorem de novo
 Regno, Fr. Vincentium Saborit Præsen-
 tatum , Fr. Ludovicum de Ordunna
 Præsentatum & Præd. Generalem , Fr.
 Hieronymum de Vera Præsent. & Præd.
 generalem, Fr. Franciscum Morzillo
 Præd. General. & Fr. Joannem de San-
 tiago Præd. Gen. corā Reverendo P. Ma-
 gistro Fr. Leonardo Hansen, Secretario
 nominato, & deputato, & ipsis præsetib.

Primo proposuit, ut consultaretur,
 quisnam deberet esse Præses, & Capitu-
 li Generalis Vicari^o, supposito, quòd PP.
 Congregati (ut dicunt) ad celebratio-
 nem Capituli in Conventu S. Dominici
 de Janua sub Præfide Admodum Reve-
 rendo P. Fr. Michaeli Mazzarino, San-
 ctæ Theolog. Magistro, Provinciali Ro-
 mano, die 25. currentis Mensis deposue-
 runt Reverendissimū P. F. Nicolaum Ro-
 M dul-

dulfum à Generalatu Ordinis nostri. Vnanimiter responderunt, quod quidquid sit de depositione præfata Magistri Ordinis, contra quam est protestatum, & salvo semper Jure Reverendissimi P. Fr. Nicolai Rodulfij insuper quidquid sit de legitimitate litterarum, quibus instituebatur Præses Capituli P. Provincialis Roman. tamen certissimū esse, quòd eò ipso quo declaratus fuit Reverendissimus P. F. Nicolaus Rodulfus amotus à suo officio, perdidit præd. Provincialis Romanus totum jus quod prætere poterat ad præsidentiam. Ratio est, quia hoc fundabatur in auctoritate quam S. D. N. concessit Eminentissimo Cardinali Protectori, ut haberet regimen, & administrationem nostri Ordinis durante dumtaxat (sunt verba Brevis) suspensione præfata, nempe Magistri Ordinis & ut durante illa posset instituere Vicarium, seu Vicarios, qui durante suspensione præfata exercerent omnia munera Magistri Ordinis, ex quo liquet, quod violata tali

si-

suspensione per amotionem factam Reverendissimi P. Rodulphi perdidit totum jus ad præsentiam, quod prætere poterat, quolibet prætextu. Cumque secundum nostras Constitutiones dist. . cap. 5. mortuo vel amoto Magistro Ordinis Prior Provincialis, in cujus Provincia Capitulum Generale celebratur, sit Vicarius Ordinis, clarè patet quod ad A. R. P. Provinciam utriusque Lombardiæ pertinet hoc munus, ad quem pro tali functione facienda debet accedi.

2. Proposuit quod jam accessum fuerat ad A. R. P. Provinciam utriusque Lombardiæ verbo & scripto, ad quod respondit se excusando ab his, inò consulendo, ut ad alium Provinciam recurreretur, quod constitit omnibus per Epistolam manu ipsius Provincialis scriptam, quæ lecta fuit coram omnibus, propter quod petijt quid faciendum in tali Casu.

Responsum fuit unanimiter, quòd debebat recurri ad remedium Consti-

M 2 tu-

tutionum retrocedendo ad Provinciales, in quorum Provincijs sunt celebrata Capitula. Cumque Provincialis Roman. Tholosanus, Franciæ, S. Petri Martyris, Regni, & Venetiarum, qui adfunt in Civitate Januensi ex his ad quos datur recursus (facto suo nempe assistendo prædicatæ Electioni vitiosæ) se impederint, recurrendum esse ad aliquem præsentem, non impeditum, qui est A. R. P. Provincialis Teutoniæ, in cujus Provincia, scilicet in Concilio Basilæensi celebratum fuit Capitulum, & omnes præsentis PP. in hoc Concilio enixè rogarunt ipsum, ut tale munus susciperet, quod rogatus, imò invitatus fecit, propter bonum commune, & omnium suffragio admissus, & declaratus est Vicarius General. Ordinis & Præses Capituli.

3. Proposuit an supposito quod die 26. præfati Mensis, prædicti PP. nō vocatis ijs, qui de jure debebāt imò exclusis & violenter ejectis ab electione aliquibus, qui secundum Jus spectabant ad illam, & ad-

& admiffis alijs non admittendis, elegerunt Generalem P. Provinciam Romanam, fi expedit procedere ad ulteriorem electionem, ne præjudicium fiat juri Provinciarum, & totius Ordinis.

Ad quod unanimiter responderunt, quòd expedit procedere ad electionem ulteriorem, ut subveniatur tanto discrimini Ordinis fi gubernetur à Capite non legitimo. Et fupposito quòd fecundum Jura, fi major pars electorum contradicente minore, committit vitium in electione, perdit Jus, & devoluitur ad minorem, & fupradicta electio habet tot, & tam notorias nullitates.

4 Propofuit fi fupposito quòd alij PP. funt in Conventu S. Dominici, qui eft locus Capituli, & ex accessu ad ipsum poffunt fequi aliqua scandala, & quòd Constitutio difponit quòd Vic. Capituli potefit mutare locum, fi illi videbitur expedire: fi poterit mutare locum Capituli, & quisnam erit ifte locus.

Responderunt propter rationem dictam, & quia Conventus S. Dominici non est locus tutus, liber, & securus, pro supradictis PP. quod prædict. Vic. potest mittere Capitulum ad alium Conventum, & quòd iste sit Conventus S. Jacobi de Corneliano in suburbio Januensi, ut evitentur scandala, quæ oriri possent.

5. Et ultimò consuluit de die & hora electionis, & responderunt, quod ne transeant dies designati, pro celebrando Capitulo, & ut provideatur Ordini de Capite, & non detur locus, ut gubernetur ab illegitimo superiore, celebretur electio sequenti die 30. Octobris, & ad hoc fiant litteræ Convocatoriæ, & designentur Judices Vocum, & fiant cætera, quæ de jure & constitutione debent fieri, & suprad. A. R. P.^o Provincialis Teutoniæ præcepit expediri litteras convocatorias, & designavit Judices Vocum Admodum RR. PP. Magistros, Provinciam Boemiæ, Magistrum Diffinitorem Aragoniæ, & Ma-

gistrum Diffinitorem Bethicæ , & hic finem imposuerunt Concilio. In quorum fidem omnes subscripserunt in præfata Civitate Januensi , die, mense & anno ut supra.

Fr. Ioan. Philippus Fridt, Sac. Theol. Magister, totius Germaniæ Provincialis Ordinis Præd. manu propria.

Fr. Dominicus Laurus Magister Provincialis Bohemiæ m.p.

Fr. Thomas de Roccamora, Magister, Diffinitor Aragoniæ. m.p.

Fr. Franciscus de Cocar , Magister & Provincialis, Diffinitor Bethicæ. m.p.

Fr. Cyprianus de Medina, Magister, Diffinitor Peruanus. m.p.

Fr. Hieronymus Vincentius Maymo Lector, Diffinitor de novo regno.

F. Franciscus Marzillo Prædicator Generalis.

Fr. Ioan. de Castillo Magister Diffinitor Mexicanus.

Fr. Ludovicus de Ordunna , Magister & elector Mexicanus.

Fr. Vincentius Saborit Præsentatus.

M 4 Fr. Hie-

*Fr. Hieronymus de Vera Presentatus Pro-
curator Generalis & Socius Peruanus.
Fr. Ioan. de Santiago Prædicator Generalis.*

*Præsens scriptura concordat cum suo Originali
de verbo ad verbum, in cuius fidem ego Fr. Lu-
dovicus de Nigris à novis, Manu propria.*

N.

S. D. N.

URBANO VIII.

Beatissime Pater.

NE cuncta quæ in hoc Capitulo Ge-
nerali Ordinis Prædicatorum Ja-
nuæ celebrato V. Beatitudinis aures ef-
fugiant, Nos omnes Priores Provincia-
les, & Diffinitores Capituli in unum
congregati humiliter exponimus San-
ctitati vestræ, quatenus die 7. Mensis Oc-
tobris præsentis anni 1642. P. F. Mi-
chael Mazzarinus S. Th. Magister, ac
Provincialis Provinciæ Romanæ, ad
Civitatem Januensem se contulit cum
litteris patentibus Eminentissimi, ac
Re-

Reverēdiffimi Cardinalis Antonii Bar-
 barini, quibus authoritate Apostolica
 fuit institutus Vicar. & Præfes Capituli
 Generalis, quas cum ipse palam legi fe-
 cisset, fuerunt ab omnibus unanimiter
 acceptatæ, ipsiq; debita fuit præstita O-
 bedientia, ne dū à præsentib⁹, verū & ab
 omnib⁹ aliis, qui postea ad Capitulū ac-
 cesserunt; uti fecerūt quinq; P.P. Hispa-
 ni Socii Provincialiū illius Nationis, qui-
 bus ad Capitulū accedere nō valentib⁹,
 in eorū locum à suarū Provincialiū fra-
 tribus suffecti fuerunt. Quinimo, & au-
 thoritati ejusdem, P.M. Fr. Michaelis
 Mazzarini se submiserunt, cum unum
 illorum elegerit præfatus P. F. Michael
 Mazzarinus ad scrutanda vota, ut moris
 est apud nos, illorū qui debebant Capi-
 tulo interesse, & ferè omnes illos decla-
 raverit esse in Capitulo admittēdos, jux-
 ta eorū petitiones ad ipsum porrectas.
 Quibus omnibus stabilitis, duobus tan-
 tum diebus Capitulum præcedentibus
 à Fr. Michaeli Mazzarino coram no-
 bis omnibus congregatis veniam petie-
 runt,

M 5

runt , & expostularunt sibi licentiam
 concedi, uti discederent à Capitulo
 Conventu & Civitate Januensi, publicè
 testantes coactos esse à Regiis Ministris
 ad hanc discessionem , habereque in
 Mandatis per expressas litteras D. Gu-
 bernatoris Mediolanensis à Capitulo
 discedendi , licet summo cum eorum
 mœrore, & tristitia, & rogati ne discede-
 rent , nulla tamen obtenta licentia ab
 eodem P. Præside Capituli discesserunt.
 Quos ob eandem causam sequuti sunt
 P. Provincialis Bohemiæ, & P. Provin-
 cialis Teutoniæ. Cumque dies statuta
 primæ Sessionis Capituli advenisset, om-
 nes illud ingressi fuimus, & P. F. Nico-
 laum Rodulfum Magistrum Ordinis
 consulentes bono, & paci totius Ordi-
 nis ab offic. deposuimus, per vota se-
 creta autoritate nobis supra hoc à no-
 stris Constitutionibus tradita. Cui de-
 positioni cum obstare non potuissent
 P. F. Dominicus Marinus Provincialis
 Terræ sanctæ, & Socius ipsius P. Rodul-
 fi, & P. Magister Fr. Prosper de Floren-
 tiola

tiola Provincialis Lombardiæ illi inter-
 esse noluerunt, sed à loco, quem pro
 diffinitorio elegimus discessere. Qua
 actione peracta, cum nulla alia ante ele-
 ctionem ex vigore nostrarum Consti-
 tutionum fieri posset, fuit à Præside Ca-
 pituli intimata electio novi Magistri
 Ordinis pro sequenti die hora 16. quæ
 dies & hora cum advenissent, ad sonum
 Campanulæ, (ut apud nos moris est)
 Diffinitorium ingressi sumus P. F. Do-
 minico Marino Provinciali terræ San-
 ctæ & Socio P. M. Rodulphi, & P. M. Fr.
 Prospero de Florentiola Provinciali
 Lombardiæ tantum exceptis, quibus fere
 per mediâ horam ipsa Campanula pul-
 sante expectatis advenit tandem præfa-
 tus P. Magister F. Prosper de Florentio-
 la Provincialis Lombardiæ Sacramento
 Eucharistiæ non relictus, quod neces-
 sarium à nostris Constitutionibus ha-
 bemus, cuicumq; Electori ante electio-
 nem, & petiit sibi ostium Diffinitorii
 aperiri, quod fuit factum, cum ab omni-
 bus putaretur dict. P. Sacramento Eucha-
 ristia

ristia refectus. Sed P. M. Fr. Adriano
 Cardinali de Genua socio jam P. M. Ro-
 dulfii ibi per vim contendente ingres-
 sum, cum ad illum nullo modo electio
 pertineret, neque ipsum ad nos admi-
 ttere voluerimus, utpote, qui præceden-
 ti die per vim se in Diffinitorium intro-
 duxerat, multis sæcularibus, ut multi di-
 cunt, armatis, stipatum, noique coege-
 rat, ad retardandas nostras actiones. I-
 pse P. M. F. Prosper de Florentiola Pro-
 vincialis Lombardiæ præfatus Ostiariis,
 ut ipsi fatentur, est protestat⁹ se nolle in-
 gredi, nisi ipsum præcedente P. M. Fr.
 Adriano, quod cum permittere noluis-
 sent Ostiarii, abiit ipse P. M. Fr. Prosper
 de Florentiola in Sacristia ad faciendū
 sacrum, cumq; eidem per nostrum Se-
 cretarium, & duos alios testes fuisset de-
 nuo intimata electio, missa completa
 nobis omnibus adhuc expectantibus
 accesserunt ad Ostium Diffinitorii ipse
 & P. Provincialis Terræ sanctæ præfatus
 Socius jam P. M. Rodulfii, cumq; eun-
 dem P. Magistrum Adrianum invenit-
 set.

set ingressum contendente ipsi favendo se ante illum portare noluerunt, ut solis ipsis aditus concederetur, sed abierunt indignati protestando sibi deberi ostium totaliter apertum, quod tamen nostris Constitutionibus prohibetur, ut patet titulo de forma electionis M. Ordinis, quibus denuo misimus eundem Secretarium, & duos testes, qui nomine nostro ipsis intimarunt electionem, non tantum semel, sed pluries, ut omnes testari possunt, & ultimo ad S. Inquisitionis domum, ad quam pro certo habebatur illos se contulisse eundem Secretarium cum testibus remisimus, qui ipsis offerrent, ut venirent, & quod pro ipsis aliud ostium ex alia parte aperiretur, sed nedum hoc acceptarunt, verum etiam fuit ipsi Secretario responsum illos ibi non esse. Vnde omnibus istis adhibitis diligentis, ad quas nullo jure tenebamur, ad electionem procedere duximus, & elegimus unanimiter in novum Generalem totius Ordinis nostri P. M. Fr. Michaellem Mazzarinum,

cui

cui & nos omnes obedientiam dedimus,
 & dedere fratres omnes in publico Ca-
 pitulo Conventus, ad quod processio-
 naliter convenimus. Quibus omnibus
 peractis quinque jam diebus post hanc
 electionem elapsis, quinque P. P. Hispa-
 ni præfati cum Provinciali Bohemiam,
 qui omnes in Domibus sæcularium fur-
 tivè manserunt ab illa die, qua se disce-
 dere velle à Civitate dixerunt ad fugge-
 stionem sociorum P. Magistri Rodulphi,
 videlicet P. M. F. Dominici Marini & P.
 Fr. Adriani Cardinali de Genua ad Con-
 ventum quendam modicissimum nos-
 tri Ordinis sub nomine S. Jacobi de
 Corneliano per tria milliaria distantem
 se contulerunt, ibique conciliabulum
 quoddam fecerunt, divisionem nostri Or-
 dinis intentantes, contendentes se nol-
 le subjici Generali Magistro à nobis le-
 gitimè, & secundum jura electo. Ad cui-
 dam P. M. F. Thomæ Roccamora His-
 spano, quem sibi in superiorem elegerunt,
 contra quem & omnes ipsum
 Consentientes à nobis unanimiter fuit
 factum

factum decretū, ipsos incurrisse pœnas
 excōmunicationis, omnesq; alias à no-
 stris Cōstitutionibus taxatas. Quæ cum
 ita sint manu propria nos omnes capi-
 tulariter congregati, firmare volumus
 humiliter exposcendo à S. Vestra, ut PP.
 istos digna pœnâ plectere dignetur, ne
 cuiusq; detur locus in Consimilibus
 Capitulis quatuor, vel quinque Fratres
 congregandi, & divisionem, ac schisma
 in nostro Ordine procurare, & pedes
 Sanct. V. osculamur, pro cuius salute, &
 cōservatione Deum enixè rogamus,
 sanctamque benedictionem à beatitu-
 dine vestra humiliter petimus. Datum
 Januæ in Conventu S. Dominici loco
 destinato pro Diffinitorio die 3. Octo-
 bris 1642.

Fr. Ioan. Labardac, Magister & Provin-
cialis Tolosæ.

Fr. Nicolaus Legardeur, Magister & Pro-
vincialis Franciæ.

Fr. Gregorius de Tripalda, Magister Pro-
vincialis Regni.

Fr. Chry-

- Fr. Chrysoftomus Poleviz, Magister Provincialis Poloniae.
- Fr. Iacobus Robertii, Magister Provincialis Provinciae.
- Fr. Vincentius Bartolus, Magister Provincialis Siciliae.
- Fr. Gregorius Cipullus, Magister Provincialis Apuliae.
- Fr. Franciscus à Castro Vetere, Magister Provincialis Calabriae.
- Fr. Ludovicus Messlede, Magister Provincialis Ostaniae.
- Fr. Antonius Basilius, Magister Provincialis S. Dominici Venetiarum.
- Fr. Ambrosius Petrinus, Magister Provincialis Aprutinus.
- Fr. Stephanus Smeler, Magister Provincialis Rusciae.
- Fr. Maturinus Rampanche, Magister Diffinitor Tolosae.
- Fr. Iacobus Desplenz, Magister Diffinitor Franciae.
- Fr. Ioan. Baptista, de Sanctis, Magister Diffinitor Provinciae Romanae.

Fr. P. di-

Fr. Paulus Caracciolus, Magister Diffinitor Regni.

Fr. Matthæus Borovicius, Magister Diffinitor Polonia.

Fr. Claudius Cortes, Magister, Diffinitor Provincia Provincia.

Fr. Antonius Cicala, Magister Diffinitor Sicilia.

Fr. Ioannes M. Leoni, Magister Diffinitor Apulia.

Fr. Bernardus Cantalupa Prædicator Generalis, Diffinitor Ocitania.

Fr. Hippolytus Ianitz, Baccalaureus, Diffinitor Ruscia.

O.

Eminentissime Princeps, Clementissime Patrone.

NEquid omittatur eorum, quæ ad nostram spectant obligationem, imò ne quid negligatur eorum quæ ad nostram spectant consolationem, hisce deuoè interpellamus Clementiam tuâ,

N

fed

sed strictim, ut factorum duntaxat nostrorum reddamus rationem.

Providerat S. D. N. Ordinis Prædicatorum constituendo, ut Eminentissimus Cardinalis Protector D. Antonius Barbarinus tamdiu, cum auctoritate immediata eundem Ordinem regeret, quamdiu domesticum ejus Caput, nempe Reverendissimus P. N. Nicolaus Rodulfus suspensionis vinculo præpeditus à sui Generalis Magisterii functionibus Ordinisque administratione detineretur.

Hac igitur auctoritate Eminentissimus Protector (ut fertur) Præsidentem instanti nostro Generali Capitulo imposuit P. F. Michaellem Mazzarinum, qui præfati Eminentissimi D. Protectoris, vices ageret, ac totius Capituli tractationes eadem auctoritate sibi communicata gubernaret. Hic vero Præsides tandem eò devectus est, ut præfatum Reverendissimum P. N. à Generalatus officio omnino absoluerit, dictamque suspensionem omnimoda depositione ab-

abruperit, quo facto simul expirare fecit immediatam illā inspectionem, seu Gubernationem Ordinis eidē Eminentiſſimo Protectori noſtro commiſſam, utpote, quæ ad ſolum tempus durantis præmemoratae ſuſpenſionis per S. D. N. expreſſe, & pluries reſtriſta fuerat. Conſequenter, & ſuammet præſidendi auctoritatem præfatae Potēſtati innixā. (Deo ſic providente) extinxit. Vnde factum eſt, quod reliquum juſ præſidendi huic Capitulo primum leges noſtrorum ſtatutorum revolveretur ad P. Provincialeſ utriuſque Lombardiæ, in cujuſ Provincia Comitia iſta celebrantur, quem tamen prænominatuſ Præſes, nec ad præſidendi Munuſ, nec ad novam Magiſtri Generaliſ electionem poſtera die inſtitutam admiſit, eaque ratioſe effecit, ut electio illa acephala fuerit, legitimoq; capite deſtituta, quāquam & ob alioſ quamplurimoſ reſpectuſ eadem multiplici vitio laboret. Namirum, quia ab una tantum Capituli parte inſtituta fuit contra interpoſitas

gravissimas reliquorū Capitulariū Appellationes, ac Protestationes ipsis, nec citatis, nec admissis. Item quia peracta à pluribus minimè vocalib⁹ contra tenorem nostrarum Constitutionū, praxim Ordinis ipsaq; Provinciarum jura, & prout in alia ad Eminentissimā Celsitudinē tuam data epistola humillimè nuper exposuimus?

Cum igitur secundum Canones certum sit, quòd si major Capituli pars cōtradicante minori instituerit electionem morbidā, ac vitiosam, jus electionis deinceps totum recidat in partem minorem tanquam saniolem, idcirco nos juri nostro insistentes, Ordinē nostrum à Capitis illegitimè nuper electi injusto Imperio efficaciter eximere cupientes, ne Generali nostro qualitercunque absoluto remaneremus, ceptali, præmissis præmittendis p̄bcessimus ad Canonicam novi Magistr̄ Generalis electionem sub præsidio P. Provincialis Teutonix, cui isthæc præsentia debebatur, posteaquam Provincialis

L. 3m.

Lombardiæ suo in hoc Juri sponte cesserat, alijque in ejus vicem ex ritu Constitutionum nostrarum subrogandi, vel aberant, vel contradictionis spiritu adversæque partis studio præoccupati impediebantur. Et ne occasione novæ Electionis nostræ publicum alicubi scandalum exurgeret, utque personis nostris de imperturbabili securitate provideremus, locum Capituli transtulimus ad Conventum nostrum S. Jacobi de Corneliano in suburbanis Genuensium, ubi servatis omnibus, quæ secundum ritum electionis, servari debuerunt, quæque secundum rei, & circumstantiarum exigentiam servari potuerunt communi omnium electorum suffragio, unanimiter in Generalem Ordinis nostri Magistrum electus fuit Reverendissimus P. noster Fr. Thomas de Roccamora Hispanus, vir talium qualitatum ut merito Cunctis visus fuerit major omni exceptione.

Porro ad capescendum hoc extremum nostræ periclitantis Dominicanæ

N 3 Re-

Religionis nostrorumque Jurium remedium ad egit nos, non ambitio, aut rixarum amor rerumve novandarum Cupiditas, aut dulcedo (quod sanè coram æterno Deo liberrimè constanterque testari possumus quoties opus fuerit) sed pura filialis Compassio erga Matrem nostram Religionem S. P. Domini, studium pacis in ea postliminiò restituendæ & inculpabilis in Zelus tuendi patrias leges, & illibata hactenus Jurationum, ac Provinciarum, quam etiam intentionem nostram omni candore, ac religiosa sinceritate intimè fultam, non exiguus præclarissimorum virorum applausus, & approbavit modò, & in dies, ut securi confidimus, majori numero plausuque plurium adprobabit.

Certè pro Casu in Religione nostra tam extraordinario, extraordinaria quoque arripienda videbantur remedia, salvo semper inculpatae tutelæ moderamine, præsertim cum suprema periclitantis jam Ordinis necessitas morum

ram ulteriorem minimè pateretur, nec novum sit Cuneum, Cuneo pellerè, ut Justitiæ locus aperiatur.

Ergo Eminentissime Patrone, ad tuam iterum, iterumque confugimus suavem, ac Justitiæ amantissimam Clementiam, suppliciter; & per ipsas universæ nostræ afflictæ religionis mœstissimas lacrymas obsecrantes, faveat radium unicum magnæ Pietatis suæ laboranti Juri, & Causæ nostræ summopere, Orbes Pastore repræsentare dignetur necessitatem nostram Pacem Ordinis (sed talem quæ Justitiam collateralem admittat) quærimus, etsi omnino cendum est illo Capite, quod hætenus Ordini nostro præfuit, saltim ad hoc conandum nobis esse censuimus, ne per privatam aliquorum ambitionem vijs non rectis subderemur capite contra omnia Jura obtruso, quin potius modo legitimo talem obtineremus Patrem, ac Pastorem, qui citra Injuriam tantis gubernaculis possit proficue assistere.

Va-

Valeat Eminentissima Dominatio
tua, & in hac tam urgenti fluctuantis Ju-
stitiæ tempestate opportunitatem acci-
pias ostitendi nobis tui potentissimi Pa-
trocinij Justam, ac placidissimam sere-
nitatem. Datae januae, in Conventu
S. Iacobi de Corneliano, die 30.
Octobris, 1642.

F I N I S.

Dilucidatio.

Libelli supplicis typis uulgari

Pro

Defensione aperi Capituli gnalis

Ordinis Prædicatorum

Januæ in Conuentu

Sti Dominici Celebati

Anno 1642.

Dilucidatio

1. de ...

Pro

2. de ...

3. de ...

4. de ...

5. de ...

6. de ...

Cum P^r. Fr. Michael Mazanov, et ei adhe-
rentes suppositivum libellum supplicem ex
multis falsitatibus confarinatum, quae ut
fama fert, furtive impressum, veluti oblatum
S^ms. D^{no} H^{no} Urbano VIII. subdote per orbem
terram disseminatis, ad sedandum Christi
Fideles ex Zelo Domus Dei excitatos, et conei-
tatos adversus se ipsos tanquam perturbato-
res, et veluti desolutores Ordinis Praedicatorum;
nobis vitum esse debere veritati satisfacere
praecipuas eius falsitates exponendo.

Non enim S^{ms} D^{no} H^{no} oblatum credimus libel-
lum hunc, eo quia existimare non possumus,
illius Authores tanto autem Spiritui Sancto, et
Urbano Deo regi Dⁿⁱ Hⁿⁱ in S^ms. Vicario
mentiri voluisse, licet Janua propriis im-
dulgentis passionibus humana fragilitate
deliquerint. Quae passiones ad quot, quan-
tas impulerint contra Jus, fusa, divinum
et humanum, videre plene poteris Lector in
Historijs asserti Capituli generalis Januen-
tis quae Deo favente bene lucet. Appiciens
et inveniri ex Jurdicij Appellationum, et

Protestationibus à Latibus Germanis, Hispanis,
Indiis, et alijs interpositis, et ex epistolis
ab ipsidem S^ms D^{no} H^{ro} et C^mis, et S^ms D^o.
Cardinalibus Franciscus Barberinus, Antonio
Barberinus Probetori Ordinis Prædicatorum,
Jacobus Viacensis Maculans Siculi Sancti
Clementis ex eodem Ordine attemples datus.
Et scripturis in factis, et iure cum Ordinis
tum ex iure communi exhibitis C^mis, et
S^ms D^o. Car^obus, et J^mis, et S^ms D^o. Prae-
latis sacra Congregationis super controversiis
Ordinis Prædicatorum à S^ms D^{no} H^{ro} speciatim
deputata ad referendam sanctitati suae, col-
ligere utriusque poteris
suppositivis itaque libellus est, qui sequitur

S D. N.

Vrbano VIII.

Beatissime Pater.

Ne cuncta, quae in hoc Capitulo generali Ordinis
Prædicatorum à Janua celebrato Vestra Beati-
tudinis aures effugiant, nos omnes, S^ms
Procuratores, et Diffinitores Capiculi in unum

Congregu-

congregari, humiliter exponimus. ^{16. Vna.}
Vide quomodo Auctores in istis uerbis
egregie mentiantur; siquidem ad istas
fabulas condecorandas, speciosa diffinitoris
tibi adornas illos Patres, qui tantummodum
socij Provincialium erant, et non diffinitores.
Cum potius etiam Provincialis titulum
relicere debuissent in illis, qui erant Provin-
ciales, ne in Ordine Praedicatorum ad primarias
dignitates homines tam indigna patentes
assumpti fuisse uiderentur.

Quatenus die 7. Mensis Octobris praesentis
Anni 1642. P. f. Michael Mazaninus
Sacrae Theologiae Magister, ac Provincialis
Provinciae Romanae ad Sinitas Ianuensis
se contulit cum litteris patentibus Em.^{mi} et
Rom. D. Pauli Antonij Barberoni, quibus aucto-
ritate Apostolica fuit institutus Vicarius,
et Praeses Capituli generalis etc.

Ita callidum istorum artificium? Dum enim
attenderent P. f. Michaellem Mazaninum Ianuam
se contulisse die 7. mensis Octobris, eum litteris
praesentibus, et illos pala legi fecisse, et uenerunt

ab omnibus fuisse acceptatas: confundendo tem-
pora, veritatem abscondunt. Sive enim se-
nolumus S. Marcinum rebortis subreptitiae,
et obreptitiae ab Eminentiis. Card. Antonio
Inveitore Ordinis, inter armorum strepitum
in Civitate Castellana implicitis, libertis,
Janua appulsa die 5. non die 7. mensis
Octobris, nemini tamen praedictas litteras
manifestasse. Verebatur enim, et vix me-
rito, non solum ne totum Capitulum, sed et
ne S. Provincialis Lombardia (ad quem,
quia erat in Provincia sua, pertinebat
Iurisdiclio ante, et post celebrationem Capituli
generalis) illius obviare praesentioni: ideo
festinavit ingredi Januam cum duobus
tantum Provincialibus sibi adherentibus,
antequam eo accederent alij concapitula-
res, volens ventum Provincialem Lombar-
diae aggredi strato gemase. Quod si primis
cessisset cohereri, qui illum venerant (ut
proce Provincialem illius Provinciae, ut
dictum est, tanquam Superiorem recognoscerent
et provisioni obtemperarent S. Marcinum

qui semel in omni sperare poterat, neminem
deinde autum fore in Capitulo suspecto
illius obviare prudentia, speciosa et
summe colenda authoritate Apostolica
titulo cohonestate, licet equivoce.

Cum igitur Januam advenisset die 7. 8bris
P. M. f. Prosper a' florentina Provincialis
Lombardia, P. Malaninus ad quem diu pra-
meditatus se accingens, illi significavit,
se Vicarius Capitulo authoritate Apostolica
institutum ab omni Prohibere, cum expressis
mandatis capiendi prohibitionem sua Prohi-
dentia statim ac Januam appulisset, cui
tamen obtemperare distulerat, volens honoris
causa illi prius iniunctam potestatem
communicare.

Provincialis vero Lombardia, licet dubia
satis haberet praedictam authoritatem,
non cessit, cupiens omni, et Deu. D. Cant.
f. Clementis Avunculo suo obtemperare
a' qui habuerat in mandatis, ut si forte
inquam corrigisset quempiam ad Capitulo
generale, cui aliqua authoritate omni.

Card. Antonij Inceborij nomine indignitas
accedere, indulgeret tanti Principis reue-
rentia (cuius etiam Em.^{mi} Inceborij nomen
ut coleret S. M. f. Dominicus Marinus
Provincialis Vera Sanctae an ipsomet
primo huius accessu die 22. Mensis Octobris
S. Marinus sponte praestitit obedientiam
licet homo immerito auctoritate elatus
tanta cum arrogantia responderis obte-
quijs voluntarie praestitit a Viris gravissimis
eode Religionis optimis meritis ac cunctis
Schomaei muneris).

Secundo vero die cum Strabagema apud
Provincialem Lombardiae Marianus
feliciter cessasset, dum praefatus Provin-
cialis sacrum Nitra persolveret parentis
litteras S. Marinus publicari mandavit
coram Patribus Coenobij S. Domini-
ci illis duobus Provincialibus tantum,
quos secum duxerat, ut diebus etc, sua
factionem subtraherentibus. Nec amplius
perlecta, aut visa sunt, licet de hoc
sepius enixe fuerit equitibus, imo contra-

illaf

illam propositam iuridice, ut exhiberentur. Quomodo ergo dicunt, fuerunt ab omnibus unanimiter accepta, si nunquam coram omnibus lecta, ut erat de iure?

Hinc colligere potes, lector, quod quidam dicunt, S. Marianum die 7. Ianuam appulisse, et praedicta gessisse, quati haec omnia statim peracta fuerint in executione mandati Em. Prætoris, vel executandis esse, quia non aderant, vel (quod uerius est) Auctores libelli in hęcnam personas inducere.

Affirmans autem S. Marianus Aplica auctoritate Vicarius, et Præsidem Capituli generalis attributum fuisse, cum tamen non haberent, nisi litteras patentes ab Em. Prætoris, qui ordinaria auctoritate Magistri Ordinis a sanctitate sua delegato, durante suspensione eiusdem Ordinis Magistri gaudet. Et licet in litteris patentibus Eminencia sua dicat, Auctoritate Apostolica nobis concessa,

Hoc non indicat speciali aliqua aucto-
ritate Apostolica nobis Contributionibus
superiore, qua potest illis derogare, sufful-
tum Eminentiam suam litteras dedisse.
Siquidem illa particula in omnibus alijs
exemptionibus, qua ordinaria facultates
Magistri Ordinis non excedunt, potest,
et prudenter time. cum enim Ordinaria
facultates Magistri Ordinis ex officio
comprehens Eminentia sua, non aut
siquidem delegato, sit concessa, ubi
alias in litteris Magister Ordinis appo-
nit, Tenore preteritum, nobis officij,
ipse tenet, Tenore preteritum, au-
thoritate Apostolica nobis concessa
L. Unde ex nulla particula prefata
litterarum constat, Eminentiam Dilectorem
speciali auctoritate Apostolica suf-
fulum nobis Contributionibus super-
iore, qua potest illis derogare, eas
concessisse.
Cum igitur Magister Ordinis in absentia
a Capitulo generali nequeat Vicarius,

et

et Praesidem ipsius nominare, sed Im-
minenciales, vel diffinitores aliquem ex
praesentibus sibi eligere iuxta nostras
leges, debeant. evidenter colligitur,
D. Mozarinus, nulla auctoritate in
Vicarius institutum, ad Captum accessisse.
Imo manifeste habuimus, contra mentem
Simplicitatis suae (ex omniuersa infor-
matione) litteras emanasse, tum ob
defectum auctoritatis, tum ex narratione
ipsarum, in quibus Simpliciter suo id eas
concedere dicit, ne ipsa grauioribus
debetis negotijs, et Capitulis inserere
non ualente, illud Capite destitutum
remaneret, quod Contributionis nostrae
in hoc casu non prouiderint de Vicario
et Praeside, ut dictum est

Accedebant huic euidenciae, tam ualidae
coniecturae, ac toti Ordini nobilissima
semper fuerat sancti Lubecensis benigni-
tas, quae neubi quoad tot grauissimas San-
ctibus Provincialibus ex ultimis terrarum

finibus ad providendum Ordini affluen-
tibus, ut eligendi auferre, et praeiudicium
inferre sibi sua noluisse hadebant.
Aerab intus per alios Substantialis defectus,
et modico, vel omnia aduersentia fug-
gentis illoptus, qui manifeste indi-
cabat, eas contra mentem concedentis
emanasse. Subebatur. n. ut quamprimum
inhibitor Vicarius, et Praetor Ja-
neam appulisset, munus sibi deman-
datum, exercere inciperet, quod impli-
catorium erat: siquidem hoc munus
non mihi incipientis Capituli, inci-
pere debebat: Non enim erat munus
Vicarij Ordinis, sed Capituli. Saebem
D. M. Larines ita confundens (et
hominibus D. f. Jacobus Veri vicarius ipsi,
qui erat Provincialis Provinciae S.
Leoni Martini, h. mane ipsius erat
scripta praedicta libera patentes
sibi Praetoris subfama ferebatur
non solum te Vicarij Ordinis
decem, et octo diebus ante Capitulum

gestit

gestis. Sed ea attentare auctus est, qua
nee etiam Magister Ordinis iurisdictionem
nostram contributiones conceduntur, ita ut
eorsusque procelleris, no de abluendis
aliquibus Provincialis alibus tractatum
habuerit, non alia de causa, nisi quia
de eius auctoritate dum litteras sua
institutionis in Vicariis, et Prohibem
occultaret iurisdictione dubitabant cum
tamen tunc (etiam hypotheca validitate
litterarum) nullam iurisdictionem exer-
cere possent

Et illis decem et octo diebus ante Capitulum
quibus S. Martinus pro Vicario Ordinis
se gestis, iurisdictionem usurpavit, cum
S. M. Prohibem, vigore facultatum
ei a Sancto concessam pro regimine
Ordinis durante S. M. Magistri
Rouphij suspensione, unum tantum
modo deponere possent, cum facultatibus
Vicarij Generalis, et illis quoties sibi
placuerit deservit, alium cum iisdem

meo facultatibus intibueris, non tamen
duos eodem tempore.

Toto autem tempore praedicti S. M. f. Fran-
ciscus Gallianus Procurator Ordinij ab
eod^{em} ab initio sua administrationis
deputatus cum facultatibus Vicarij Ge-
neralis, ordinem agebat, sed S. Mala-
rinus tibi meberis de Capitulo, nil aliud
cogitabat, nisi quomodo iustas se
inruere, et toto id conatu procuratus
Cathedram nimirum tempestive invaderis.
Satis de auctoritate Apostolica, qua
munus S. Malarinum ad Capitulo
accessit libellus caebat.

Quas cum ipse palam legisset, fuerat
ab omnibus unanimiter acceptata,
ipsoq; debita fuit praeterea obedientia
nemini a presentibus, nemini et ab
omnibus alijs, qui postea ad Capitulo
accesserunt, ubi fuerunt quinque
Sabres Hispani Socij Provincialis
illius Habionis, quibus ad Capitulo

Proceedere

accedere non valentibus, in eorum locum
a huiusmodi Provinciae annuofratribus suf-
feci. fuere; Quinimodò, et auctore eundem
P. M. f. Michaelis Malanini se submi-
tunt, cum unum illorum elegeris
profatorum P. f. Michael ad remota nota,
ut mori est apud nos, illorum, qui
debeant Capitulis inserere, et fere
omnes illos declaraveris esse in Capitulis
admittendos iuxta eorum petitiones ad
ipsum portatas.

Hic enormiter a veritate defecerunt.
Iam enim litera Sabenz profatorum
fuerunt perlecta, non aderat, nisi duo
Provinciales, quos secus adduxerat
profatorum P. Malanini, ut dictum est:
nam enim refert ibi, inseruisse,
dum legerentur, reliquos fratres illius
Conventus, quibus non incumbere,
ne acceptare, nec contradicere, cum
non essent de corpore Capituli, sed de

notificari debuissent, ne duobus Con-
sularibus presentibus in his celebra-
tionis Capituli generalis eo vel mag^e
quod multoties, et à pluribus simul de
hoc instantissime requisitus, imò contra
illos multipliciter de subreptionis,
et obreptionis actis processurus fuerat.
verum etiam eas legere debuisset. Invin-
cialibus, et alijs Vocalibus quotidiè adven-
tantibus, et tamen nil minus præbitum
est, quin potius in ingressu callide
ipfis annunciatur, habere quidem
Magistrum Ordinis, Sed adesse Ordinis,
et Capituli Vicarium auctoritate Ap-
ostolica interdictum, ut bona fide ipsum
agroscerent.

Imò contigit Labris Germanis, secularibus
sibi obedientiam præbare J. Ma-
laris, ab ipsomet, fingente se
Innoentium Conventus, accipere benedi-
ctionem in primo eorum ingressu.

Ades artificijs, et simulationibus omnia
habebant.

Caesarem P. Diffinitores Hispaniarum
et Indiarum simul accedentes, Magis-
trum. Ordinis ab eorum scientia, alium
Insulam agrosere noluerunt, sed
expetebant duci ad S. Provinciales
Lombardia, vel ad Sinem Conuentus
pro benedictione, et in hoc contantes
pstitissent, reuolentes, prout par
erat, aliquorum minus prudentium
Comprovinciales audacia, qui ipsos
pro tali contantia oburgare auti
fuerant, contemptus, prater
Insulidij instantia, responderunt se
considerabunt mature, quid in hoc
negotio facere deberent, et ab illa
hora usq. ad discessum a Conuentu
S. Domini post aliquos dies subter
fugis, nunquam a propria sententia
dimoueri poterunt.

quod autem litteras patentes diffinitoriale
ostenderint, hoc de innotitia fecerint
ut constaret eos de corpore Capituli esse.
ne inveniatis deinde Investigationibus
obiceret praesumptis Insuper eorum
litteras non fuisse veritas, nec discussas,
nec declaratum eos ad Capitulum per-
tinere

Et ex istis illi, qui munus examinandi
litteras Patentes Vocales acceptaverint,
ad eum probatione prohibita, se hoc
non exequutum, ut munus a tali
Societate datus, sed ne cederetur sui
sua Nationi quolibet ex more an-
tiquo Ordinis habendi unius ex iudi-
cibus examinationibus legitimarum
qualitatum Vocales, et quod rogatus
tanquam Senatus in arce sua senten-
tiam diceret
Hec praeterendum est, quomodo Sines
Germani, Hispani, Indi, et alij

simul congregati; bono Ordinis con-
sultantes, cuius futuram sub tali
Praeside (litteras huc Praesidentiae
occultante, eisque offendere recitante)
praesidebant, Patrem Vicarium Sijnae
et Canonicum ad ipsum destinantes,
qui nomine omnium exproberet ut
vel desisteret a praetensione Prae-
sidentii, vel saltem tempus ipsi conce-
deret, quo Nunciium ad S. Sedem
Apostolicam, et Sanctiss. D. N. ad ipsius
in tanto discrimine voluntatum
indagandam velociter euntem,
et redeuntem expectaret, frondentes
se novis contributionibus indemnem
Conventum S. Domini redderent.

At Lacer Malaninus in tempestiva,
et in religioso indignatione percipiens,
Legatum (nimum alios o. reuerentia,
et honore dignum) inhumaniter excepit,
ac durissimis verbis ei ablutioem

ab officio minatur etc
videntur igitur, quod cum hoc homine
oleum, et operam perderent, proleg.
agnoscentes, quod sub tali capite
nullius, vel nimium suspecta aucto-
ritatis, et negotiorum Ordinis nil
prohibitis intromittit, sed solius am-
bitiois spiritus estuante, non
nisi ipsius minam expectare po-
terant: accedente insuper certa
notitia, quod ad depositionem
Magistri Ordinis mentis aciem
conuerteret, ne tam immani
facinore praecipue Religionis
parcem, et qua Virgini deas,
in Ordine notis (sicut omnia
aliam iniuriam) grauestima
Provincias representabat, impli-
carent, a locis Capituli receden-
tum iudicarent. Coerentem quia
id non nisi humaniter, ac religiose

probandum duxerant ipsum P. Ma-
zarinum, coebersque Comprovinciales
nos ante discessum salutarunt. reli-
ctisq. iuridicis Incessationibus de
nullitate Capituli abiierunt.
At P. Mazarinus eorum humanitate
abuteri, benevolas salutationes in
argumenta exhibita sibi subiectionis,
et reverentiae convertere conatur.
Quibus omnibus stabilitis duobusq.
diebus Capitulum praecedentibus
a P. fr. Michaeli Mazarino
coram nobis omnibus congregatis,
veniam petierunt, et exoptabant
sibi licentiam concedi, ut discede-
rent a Capitulo, Conventu, et
Civitate Januenti, publice tes-
tantes, coactos esse a Regis
Ministris ad hanc discessionem,
habereq. in mandatis per exoptatos

litteras D. Sub. Mediolanensis a
Capitulo discedendi, licet sumo cum
eorum merore, et tristitia, et rogati,
ne discederent, nulla tamen ob-
tenta licentia ab eodem S. Praeside
Capituli discesserunt. Quos ob eam
causam sequuti sunt S. Provincia-
lis Bohemiae, et S. Provincialis
Theutoniae

Mendacem oportet esse memores. Hic
affirmant, quod Praefatus
rogati ne discederent, nulla
tamen obtenta licentia ab eodem
S. Praeside Capituli discesserunt.
In scriptura vero sac. Congreg.
Scribita, cui titulus defunctis Cap.
generalis Ordinis Praedicatorum
Janua in Conventu S. Domini cele-
brati die 26. Octobris 1642. dicitur:
Et rogati ab omnibus, ut manerent

obtinati in proposito cum bona veritate
atque benedictione Reuerendiss.

P. Gradientij fecerunt. Et Dⁿⁱ S^{rs}
illi modo affirmant, modo negant,
prout magis ad illorum iudicium
deseruit.

Neque hoc locus omittimus aliquid
scitu necessarium ad liberandum
a calumnia Religiosissimos Sabres
in hoc, quod in his Probationibus
inter coetera interuenit se non
potte ex mandato Ministrorum sui
Legis talem pro Gradate agnoscere.
Huius enim rei tota origo, et summa
in ipsum P. Malaninum refundenda
est, qui ambiens Magisterium
Dⁿⁱni, aliquot ante Capitulum
mensibus Literas a Rege Christianis-
simo dari curabat ad omnes
Provinciales, et Vicarios generales
Congregationum Galliarum, quibus

monebantur, ut in futurum Capitulum
Janua celebrando essent cum Re
Malarino, a quo Maiestatis huc
mentem retinebant. Quos artificios
aliqui illorum persequuti adeo
ipso S. Malarino adhererunt, ut
proprium Iudicium relinquentes
in crimen transierint alienum. In
quibus favorabilibus Regis Christianissimi
licentiis ipse concessis, ut honorificen-
tius ad Captum generale accederet,
tanquam a Maiestate sua commen-
datis, abusenda in maximam Re-
ligionis perniciem, effectum est,
scandalum graue, vitium, et in ordine
notoris nunquam vitium, ut profecto
Habitiones (quibus, ut diximus, dene-
gatum fuit per S. Malarino) typis
spatium ad S. Sedem Apostolicam
recurrendi) ad credendum Ordine

hinc ab eodem L. Malanino Regis
nomine illam violentiam, seu
nimis duo necessitatibus seorsum,
ad manutentionem Iurium suorum,
coacti fuerint, invocare auxilium
brachij secularis.

Hec verum est, quod L. Malaninus
suadere solebat Ministris Regis
Christianissimi (ut illorum favore
manuteneretur in his auctoribus) sibi
a predictis Nationibus denegabam
ubi Vicario Capibuli, et subsequenter
ubi Magistrorum Ordines reverentiam,
et obedientiam, ideo quia devotissimus
Christianissimo Regi: Nam ex hoc
certe capite (nisi fuisset ob proprias
personales exceptiones habitus tali
gradu indignus) eodem Patribus His-
panis fuisset in obsequium eisdem
Christianissimo Regis, cui tota nostra
Religio ob ingentia beneficia, se devotissima

proficebatur, ultra acceptus pro Vicario,
et de factis, si, ut de iure fontanum
erat Capitulo debitum, deventum esset
ad electionem Vicarij Capituli, elegis-
sent quemlibet ex gravissimis, doctis-
simis, religiosissimisq. Gallica Nationis
Sacerdotibus, cum apud Hos, qui sub
una Regula et unius Professionis
Voto vivimus, sit anima una, et
cor unum, in Deo et non distinctio
Iudei, aut Greci.

Trigonalijs actibus negotia Ordinis S.
Malanensis ad Politicam trahere, et
saecularibus favoribus supremam
Ordinis dignitatem aucepsare, ipsa
propria Religionis matre per
supremam ignominiam decapitabatur
molebatur. Haec embuit praedicti
Christianissimi Regis favore abici
quis enim de Ludovico per antonem
matiam Iulio, talem Injustitiam

propinquo, ut uoluerit, Nicolaum
Rodolphum nullo Incessu, nullo Ac-
cusatore, absente, et inauditum a
Generalibus munere deponi. Hoc
tamen flagitium, tanquam Christianis-
simum Regis intentione Provincialibus
Gallijs S. Malaninus praestitit. Crimen
certe tanta lata maiestatis, a quo
omnes Religiones, et praecipue nostra
in Gallijs reformationis incrementa
semper accepit, et apud quosdam
maiestatem Christi bonus odor fuit
Nicolaus Rodolphus nomen, qui in
Vikatore Galliarum, et deinceps
(Citra mendacium dictum sit) pro refor-
mandis illis Provincijs plus omnibus
a seculo Praedecessoribus laborauit. Haec
quod recognitionem et obedientiam
quam fingunt Malaninus praestitit

ab Hispanis, alijsq. omnibus Nationibus.
mg. diei Kalenda prima sessionis Capituli
Benedicti, omnes illud ingressi fui =
meus, et S. f. Nicolaus Rodolphus
Magister Ord. consulentis bono
et paci totius Ord. ab officio deponi =
meus, uobis secreta auctoritate
nobis super hoc a nostris Constitutio =
nibus tradita. Cui deponitioni
cum obviare non poterit S. f.
Dom. cus Mannus Provincialis Terra
Saneba, et totius ap. S. Rodolphus,
et S. M. f. Propper de florentia
Provincialis Lombardia illi inbe =
rette uoluerunt, sed a uobis, quere
pro diffinitionis elegimus discessere
uobis uerba, tot absurda, qua enim
commoda, et quam pacem de hoc
factis Religio nostra reportauerit,

non concordatis Vni^{us} tm, sed toti Orbi
iudicandum relinquimus, et quare
legu^m auctoritate similia perpetrari
potuerint, non in nobis sacris
Constitutionibus vestris, sed Scythis, et
Barbaris discutendum remittimus,
apud quos sine dubio tale iudicium
erit deestabile: Vbi diligenter
adverte, quod qui Magistrus Ord.
deponerunt, ut Religiosis, et Secu-
laribus oburgationibus, et expre-
sionibus satisfecerint, ad auctori-
tatem Apostolicam accurrebant. Imo
Dns Hic omnia adhibentes. Vbi
venit in scriptis, ex quibus facile
aliquis redargui potest, si sua
facta exponunt, vel se exponere
siquis aliam auctoritatem adducere
temp^{er} cont^{ra}. Ord. sic lauari conari,
et lauari non possunt.

Hic etiam consules multa omittunt,
quae nulla multipliciter reddunt
ab istis attentatam Magni Ordinis
depositione, et ideo non prebermit-
timus reliqua eiusdem libelli verba
perpendere.

unq. dies statuta prima sessionis
Advenisset, falsum dicunt. Nam
quando depositione hanc Magni
Ord. attentarunt, erat dies Sabbati
25. mensis Octobris, pro qua non
erat indictum Captum, sed erat
Vigilia Capti, in qua nondum habe-
bat initium diffinitionis auctoritas,
qua incipiebat die Dom. sequenti
26. eiusdem mensis, pro qua erat
Captum indictum. Sic temeritate
maxima, auctoritate nulla pro-
ferunt.

Subditi omnes illud (id est Capitulum)
ingressi fuimus, et S. Nicolai Rodul-
phius Magistorum Ordinis ab officio
deposuimus. Qui hoc attulerunt, et
subscribunt, sunt viginti duo in eis
Provinciales, et diffinitores, qui omnes
se congregatos fuisse in Capitulis dicunt,
et Magistorum Ord. a his officio
deposuisse affirmant, cum tamen
epi viginti duobus, duodecim
tantum, nempe Provinciales huic
sessori interfuissent: Non enim
erat Captum diffinitorum, sed Pro-
vinciales eius alternatim
praesens a Contonibus nostris.
Quomodo ergo decem isti sumpti
diffinitores potuerunt affirmare et
subscribere se interfuisse huic sessio-
ni, et Magistorum Ordinis deposuisse

deponit: Sed S. Marini, et alij
huius fibelli. Authores eorum nomina,
satis etiam titulis diffinitionum inti-
gnita, apponere, ut iustitiam
Orbi suaderent hanc depositionem,
quam a pluribus factam ostenderent.
Quod h. addideris volumi novem, imo pro-
prietate septem ex vere presentibus illi
lectioni in Magistri Ordinis formales
depositionem conspirasse, magis dolen-
dum iudicabis, quod paucorum, vel
timor, vel livor, vel ignavia, vel am-
bitio tantum facinorosi univ. Ordini
adhibere praesumpserit.
Pro cuius evidentia scias, illa die 29.
octobris convenisse septuaginta
civales in locis electis pro diffinitione
convocatos a S. Marini, et loca
a S. M. f. Antoniano Card. Prorectore
legimus

legitime instituta a' Labibus Voca-
libus Germania, Hispania, et Indiarum
prostitutionibus iuridicis de nullitate
agendum & illisq. consignatis &
Provinciali francica de ordine p[ro]v[inc]
L. Mazanini, et a' Secretario Capituli
registratis; propositis ex abrupto idem
L. Mazaninus, An' Magr Ordinis
esse deponendus, nec ne Provinciales
Lombardia, Terra Sanctae, et alij
intereverunt, ut denuo' legerentur
Institutiones paulo ante interpretatae
per Procuratorem praedictum, quia
L. Mazaninus, et tibi adherentes
noluerunt magno ex parte illas
audire, et ne perciperentur ab alijs
Incapitularibus turbaerunt legem
tam strepitu Vocu, maneuq. pedune
tam gravissimam Ordinis verberes
in vulgarem, et popularem tumul-
tum.

Dicit Provincialibus respondit S.
Malaninus, quod Investigationes
continebant nequa, cui Provincia =
lis Lombardis, hinc nequa, hinc
Senia, de iure tenemus videre,
et considerare, quae Procurator
prohiberet nisi tot Vocales,
et proprio.

Deinde Idem Provincialis Lombardia
subiungit (quod alij plures dice-
runt) non habere ipsos auctem
deponendi ab officio Magistri
Ord. tum quia inquisitionibus contra
ipsos, et cauta pendebant coram
Sede Apostolica, tum quia non
erat locus dispositioni Contrarius
Religionis circa Magistrum Ord.
depositiones. Et tandem conclu-
dit, quod est, quod contra omnes
his vellet deponere Magistrum.

Ord. absentem, non accusatum, non
citatum, non auditum (cum eo
sit audiendus, ut Provincialis Se-
gni diebus) non confectum, non
conuictum, saltem dicerent, quid
haberent contra illum, ut ex ipse
una cum alijs epequi potest, quod
aeque legitime.

Respondit Provincialis Sicilia, non
debere uerenda Magistri Ordinis
publicari, sed quicq. secreto age-
ret, quod sibi placuerit. Nec esse
necesse adducere aliquam causam,
cum Diffinitores habeant omnimodam
potestatem deponendi Magistrum
Ordinis. Et sic, nulla, uel mini-
ma causa mentione facta deuen-
tum est S. Mariani urgente ad
deponendum Magistrum Ord. Quoribus

Inuinciales Lombardia et Terra
Sancta sub omni oculis notum
negativum consignarunt sed^{is}
Capituli, qui illa auctoritate rece-
pit, et registravit. Insuper
Inuincialis Lombardia et Terra
Sancta sub omni oculis notum
negativum consignarunt esse
protestatus est, velle se omnibus
alijs actionibus Capitularibus inser-
vare.

Et Inuincialis Terra Sancta gravem
de solidam Protestationem de nullitate
et appellacione ad omnes Pro-
secutionem Ord. et Sanct. D. N. de
S. Sedem Apostolicam, tam voce
quam scriptis iuridice interpro-
hibet, quae etiam ab omnibus iuris
proferentibus acceptato, auctoritate.

ab illorum Secretario registrato fuit.
De de his omnibus parum curans
L. Malaninus cum suis die' praecedenti-
tatem Magistri Ord. depositionem
feliciter attendavit.

Remanserunt itaq. quatuordecim
Inuinciales in Diffinitorio, com-
putatis inter illos etiam L. Mala-
nino. Ex quibus quinque fuerunt
in Voto ad fauorem Magistri Ord.
quod deponi non poterat. Duo sic
Votum dederunt, Magr Ord. debet
deponi. Septem vero. Ego depono
L. Nicolaum Rodolphum ab officio
Magistri Ord.

Quos manifeste apparet, presentam
hanc Magistri Ord. depositionem,
ex hoc eo capite esse nullam, quia
numerando cum illis quinque negantibus

tandem D. M. fr. Jacobum Veni socium
suum, et hominum conditionum participem;
et Provinciam Soloniam et antebur-
semiticam litterarum patentes, dadas a
superiore ordine auctoritate ^{Summi} Proce-
ssus Provinciam S. Thomae Apuliae.
Reclamante ob id iurisdictione et appel-
latione ad S. Sedem Apolicam, illa Pro-
vincia, quae canonice et pacifice
Provinciam elegerat, Vinum reli-
giosissimum, et doctissimum.

Hi coniuncti et Provinciales Siciliae.
qui quinque erant a longo tempore
D. D. Rodolpho infanti, no-
tum est, et cum illis conventiones
habuerant.

Et simul conspirasse illos, inde etiam
evidenter habetur, quod quatuor,
vel quinque ex illis septem Sacerdotibus,
in quibus, ut dicitur est, formaliter

deponeretur Magr Ord. ab officio
scripta erant propria manu p[ro]p[ri]i.
Inuincialis Apulia.

Hic accesserunt Inuinciales tres Sal-
lianum, qui de Magistro Ord. multas
habebant querimonias, et ad illos
concedebant, propter Conuentus
ab eorum auctoritate subtrahere
et subiectos Congreg^{oni} Occitania
S. Ludouici pro reuoluatione,
et incrementis obseruantia
Regularis. Quos Conuentus S^{us}
Mallanensis, maximo cum Reli-
gionis debilitate, illis retribuere
nos decreuerat, quando inuicatis
Magisterium Ord. in gratiam
actionem, quod pro tali ac tanto
facinore manus ipsi adhibere
possent.

Inuincialis etiam per eodem fuit
quod

quod Capitulum generale convocaretur
ad diem 26. mensis octobris, non ex-
pectato, nisi praescriptis Contributioni-
num Ord., fessis Senecotes, ut qui
ex Provinciis longinquis accedere
tenebant, deberent, quod deberent
reverti in Labria, intante hieme,
et inter tot armorum strepitus, et
pericula inde itinerantibus emer-
gentibus, non audent accedere, nisi
de factis ex hoc multi non acce-
derent. Haec omnia manifestant
conspirationem illorum eod. S. S.
Magnum Ord.

Ab officio deponimus S. auctoritate
nobis super hoc a nostris Contribu-
tionibus tradita.

utinam uti fuissent auctoritate
tradita illis a Contributionibus

secundum quas vivere se ^{volunt}
in professione emittunt, obstringe-
runt, quia certe ^{per} ordinem
totum tam ingens malum non
induxissent, et negotia, tum con-
munia tum ^{Ami Magni} praebata
fuerunt sub legitimis Vicariis
Capli. cum legitimis sententibus
Provincialibus in Religionem
professione antiquioribus, atque
ab hoc munere S. Provinciam
Inventiam non excludissent,
cui de iure obstringebat, non autem
Provinciam Polosans. Vocales
admittendi excludi non fuissent,
et excludendi admitti non fuissent.
Ante tempus praefinitum
in litteris Convocatorijs Capli gene-
ralis, et quando nullas haberent

authoritatem, non convenientes.
Lendense insuper ad S. Sedem Ap-
tolicam Appellatione; Nulla etiam
fuit, et nulliter facta, ob defectum
materiam, et formam ab iisdem Conti-
butionibus Ord. praescripta, nec
emendatio depositis. Tandem Ma-
gistrum Ordinis deposuerunt non
auctoritate illius a nostris Conti-
butionibus tradita, nec de confecta
ab iisdem plenitudine possessionis,
Sed imò et auctoritate plenitudine
temporalis.

Qua actione peracta cum nulla
alia ante electionem ex vigore
nostram Contributionum fieri
cogeret, fuit a Praeside Capituli
inimato electio novi Magni
Gen. pro sequenti die hora 16.

Hic malitiose magnum Chaos rerum
congeritur, et se ignorare simulat,
qua nunc Constitutiones disponunt
circa Capitulum electionis novi
Magistri Ord. sequuta procedentis
morbo, vel amotione. Silens est,
quod propria auctoritate Captum
Definitionis in Captum electionis
S. Malaninus convertit, dum pro
prima sessione Capli habuerit
Depositionem Magistri Ord.,
et pro secunda (quae eiusdem
Capituli) ipsius electionis: de-
bitum saltem pro tertia ses-
sione cognoscere ordinis destru-
ctionem.

Hec etiam aliquis dicunt, quod ad
ipsum Malaninum nec pertinet
electiones intimare, nec ipse
proesse.

praesente. Sed omnis praesidentia
depositionem Magni Ord. (crasam
ab ipsis habitam) devoluta erat
ad S. Provincialem Lombardiae,
qui vigore Const. ^{aut} (cum Captum
generale in eius Provincia celebra-
retur) Vicarius Ordinis erat, et ad
eum pertinebat ipsi praesidere.
fallere eorum volens, dum attemno,
quod depositione peracta indicio
fuit electio pro sequenti die, quati-
nuentes hoc immediate fuisse
factum, cum tamen nil minus
prohibere sibi, quin potius Praecepto,
et censura per Marianus Laba-
datus sibi, ne aliquid de tali
depositione coeferat fabricis
Comprovincialibus, qui non
conveniant, innovetereb usq.
ad serbiam nobis horum potest

directum Curator ordinarij in
Romana Curiam, ne aliorum
querela ad eam tempestive
peruenirent. Janusq. clausis,
ne huius rei fama ad Patres
Germanos, Hispanos, et Indos
extra Conuentum commorantes
penetrare possent. S. Malanney
coram cenantibus fabricis fuisse
depositum Magistrum Ord. si-
gnificare non erubuit, electio-
nemq. noui Magistri Ord. pro
sequenti diebus indicere
celus est.

saltem etiam est, quod pro elect.
habenda indicere hora est,
et S. Provincialis Regni, qui
prope assidebas, illi suggesti-
us indicere hora, cui respondit
S. Malanney: non est necesse
indicare

inducere Horam, sed Horam appu-
nans hic, ut occultent festinationem
quod in hoc negotio adhibebant
ad opponendum Juratos Vocalem
ne possent convenire ad electionem
ad quam commode accedere poterit
sent, si pro Hora 16. intimata fuis-
set.

Quae dies et hora cum advenissent
Cathorum Campanulae (sub quod
nos mox est) diffinitionem ingressi
sumus, D. M. f. Dom. Martinus In-
vincialis Penae Sanctae et Socius
D. M. Rodolphus, et D. M. f. Dross-
per de florentiolo Invincialis
Lombardia tantum excepit, qui bey
fere 1/2 media horam ipsa Campo-
ula pulsante expectare advenis-
tand praefatus D. M. f. Drossper
de florentiolo Inva. Lombardia

Sacra S^{ma} S^{ch}erarchia non
refectus, quod necessarium a nobis
Constitutionibus habemus cuiusq.
electioni ante electionem, et petijt
sibi officij diffinitory aperire,
quod quib^{us} factus, et ab omnibus
putaretur diebus S. Sacra S^{ch}.
refectus. Sed S. M. f. Aniano
Cardinalis de Genoa socio iam
S. M. Rodulphy ibi per vim
concedente ingressum eum
tamen ad illud nullis modis ele-
ctio pertineret, neque ipsum
ad nos admittere voluimus
nos probe qui precedenti die
per vim te in diffinitorem
introduxerat multis secula-
ribus, ut multi dicunt, arma
stipatus, nosq. coegerat ad reser-
vandas nostras actiones. Ipse

S. M. f. Sutter de florentiolo
Inuincialis Lombardia praefatus
obitarius, ut ipse faceret, esse
probatum se nolle ingredi, nisi
ipse procedente S. M. f. Ad-
mano, quod cum promittere no-
luerit, obitarius, abiit ipse S.
M. f. Sutter de florentiolo in
saenitia ad faciendum sacrum
cumq. eidem per notum Secretarium
et duos alios testes quibus denuo
inimata electio, mita, mita
completa, nobis omnibus adhuc
expectantibus, accesserunt ad of-
fium diffinitory ipse, et S. In-
uincialis Senae sane praefatus
socius ad S. M. Rodolphus, eug.
eum, S. M. Florianus inuenis-
sent ingressum contendere

ipſi fauendo, ſe ante illud portare
uoluerunt, ne hiſi ipſiſ adibus
concederetur, ſed abierunt indi-
gnati, probatando ſibi deberi
officium totaliter aperiatur, quod
tamen a noſtris contributionibus
exparte prohibetur, ut patet
ſubſ de forma electionis Ma-
giſtri Ord. quibus deuenſ mi-
ſimus eundem Secretarius, et
duos leſſes, qui nomine noſtro
ipſiſ inuimant electionem,
non tantum ſemel, ſed plures,
ut omnes ſolari poſſunt, et
ultrimo ad S. Inquiſitionis domum
ad quaſ pro certo habebatur
illos ſe contuliſſe, eundem Se-
cretarius cum ſcribis remi-
ſimus, qui ipſiſ offerret, ut

venirent, et quod pro' istis aliud
ostium ex alia parte aperiretur,
sed ne dum hoc acceptarent, ve-
rum etiam fuis istis Secretario
repportum, illos ibi non esse.

Unde omnibus istis adhibitis
diligentijs, ad quas nullo iure
tenebamur, ad electionem proce-
dere cupimus, et elegimus una-
nimiter an novum Generalem
totius nostri Ordinis S. M. fr.
Michaelis Malaninum, cui, et
nos omnes obedientiam dedimus
et dedere facere omnes in pub.
Epislo Conventus, ad quod processio-
naliter convenimus.

restermittis hic omnibus nullita-
tibus, de quibus in processationibus

contra hanc electionem facit fir-
mentis. Notandum est, quod
in ipso artificioso modo exequan-
di, et reddendi ratione exclusio-
nis duorum Provincialium Lom-
bardiae, et Ferrae sanctorum non
solum in pluribus a veritate
deficiunt, sed hoc facientur, quod
ne admitterent S. M. Antonius
Procuratores Provincialium
absentium, et nomine illorum
ad processandum de nullitate
electionis & ingredi conven-
dentes, non tantum praedictos
Vocales recedere compulerint,
sed adeo temerarie procefferint,
ut praefatum legitimum
Procuratorem a tot Vocalibus

ad illud

ad illud Capitulum electionis de
Jure pertinentibus destinatum
violenta laicorum manu fir-
miter obstrato orbe, foris stare
et coram pluribus fabris Res-
tibus, alijsq. honestis viris Pro-
testationes suas legere compe-
lunt. Et satis ridicule hoc
factus excusant, dum afferunt,
ei aditum reclusisse, ne ingre-
deretur Capitulum, ad quod
non pervinebat, quasi p[ro]fatus
Procurator contendisset ingres-
sum, tanquam Vocalis illius
Capituli.

omnino se parum sapere ostendunt
dum ingressum profati S[er]v[us]

Procuratoris, precedenti die
habitus cum primas Inves-
titiones contra primas Capitulum
in vericis, violentiam nomi-
nant: et intollerabiliter a
veritate deficiunt, dum ipsi
tunc armatis viribus Captum
ingressum dicunt cum blas-
phemiis, huiusmodi probo-
nes
flegentis: quod adeo verum
est, ut aliqui ex aptis nesci-
ent quid Invesitationibus oby-
cerent, dixerint eas nullas,
ut probe sine presentia
testium factas, quamvis coram
omnibus perlectas fuissent.
Verum quidem est, quod ab

obis

otio Capituli distantes adhibebat
Hocanum publicum, ut auctores
instrumentis fides faceret de
ingressu Inveniarum ad protes-
tandum de nullitate, et Lucey
quinque sine armis.

Interpreta ridiculus est, et falsus, quod
ex notis Contributionibus adducunt
ex titulis de electione Magistri
Ordinis, quod Inveniaribus seu
accidentibus non debeat obitum
totaliter aperiri, quameis dicat,
quod in uno Conclavi Invenia-
les firmiter includantur ita
quod inde egredi nullatenus
valeant, nec eis ullo modo
aliquo alimento ministrantur
quousque Magister Ordinis huius
formam canonicam his elec-
tionibus.

Et nova, quod non erat obitum diffi-
nitioni illud, ubi erat consentio
sed aliud extrinsecum. Et mirum
est, quod citi, ad eam contributio-
nibus vestiti, non legimus prae-
cedentia verba, quae habentur
§. 4. eiusdem Cap. vel Tit. de
elect. Magistri Ord. scilicet, quod
Sacerdotes capitulares congregati a
Prioribus conventibus illius
Provinciae, et a fratribus presentibus
in loco, ubi fiendo est electio in
uno Conclavi firmiter includan-
tur. Vbi contributio provide
dispositio, ut graviores Sacer-
dotes Conclavi custodiant, qui
norint, quando claudere, et
quando debeant obitum aperire.
Quod si ab eis gestum fuisset, pacifice
eam Provinciales, quae Procurator

profatur fuisse admitti. Coeuerunt
ipſi more ſalutis multiplicato Laico
orbem Duſſibia clauserunt. Vinas
et ſpiritu ſancto non ceſſit ſententia
cuius ſacriſummo diluculo quati
pro forma praemitterunt et electione
deinde Magistri Ordinis in omni
Contributionibus adeo ſacraſummi aul:
gare tumultus conuerſerunt.

Sacrum nondum perſoluerant Pro-
uinciales Lombardia et Terra ſan-
cta quia ante diluculum Miſſa
de ſpiritu ſancto celebrabatur
pro habendo electione et duobus
illis Provincialibus de hoc non
monitis. Reliqui tamen moniti
fuerant de eodem hora celebrande,
quia electio ſummo onane fieri
debebat, volebant enim expedire licet
dum male agerent.

Solum pariter est, quod Provinciales
Lombardiae, et Terrae Sanctae volebant
ingredi, nisi eum illi admitteretur
P. M. f. Adrianus Incurator Voca-
lium absentium, quibus electio in-
mata non fuerat, nisi esset con-
trarius tunc publice testati sunt.

Solum dicunt, quod Sacerdotes Provin-
cialibus Lombardiae, et Terrae Sanctae
oblati sit, quod ipsis aliud officium
ad inveniendum in diffinitione et alia
parte aperiretur.

Et a falso pariter non recedunt dicentes,
quod unanimiter elegerint P.
Malanum: nam ex 25. Vocalibus
non Vocalibus, habuit 22. suffra-
gia.

In quibus omnibus peractis, quinque ad
diebus post hanc electionem elapsis,
quinque Sacerdotes Hispani fab-

cum Provinciali Theutonia, et Provinciali Bohemia, qui omnes in
domibus secularibus furtive manebant
ab illa die, qua se discedere velle
a Civitate dixerunt, ad suggestionem
sociorum L. M. Rodulphi, videlicet
L. M. f. Domitii Marini, et L. f.
Aroniani de Genova ad conventus que-
dam modicissimi nostri Ordinis sub
nomine S. Jacobi de Cornelianis per
tria miliaria a Civitate Januensi
distantem se contulerunt.

Hic Evangelica veritati contradicunt.
Vbi, quod qui non intrat per ostium
in vile, sed ascendit aliunde,
fur est, et labor, qui autem intrat
per ostium, labor est vilis. Male
ergo Patres Provinciales, et diffini-
tores Germani, Hispani, et alij, qui
videbant Invidios non per ostium
intrasse, sed per fenestras aggerentur.

et macerandum, potius quam patendum,
et propterea à Capitulo diffinitionis
recesserant, quasi fures, et furbius
Sabitanos torantur, cum potius
veri Sabites omnium dicendi sint,
qui proprijs potestabilibus commodis
in tam aperto Ordinis discrimine,
pro omnibus sibi committis, et ad
Sabrem, patriamq. leges tuendas,
vitam ipsam effundere parati
erant.

Præterea dicitur quinq. iam
diebus elapsis, abutuntur vocibus,
non enim elapsi erant. Liquidus
fens quinto sic elegerunt, et
illi die dominicus elegerant. De-
ficiunt etiã à veritate, propria
enim aeternis magnificare consen-
dentes, septem tantum dicunt In-
vinciales fuisse, seu diffinitores, qui
ab illorum sensu recesserunt;

cum tamen fuerint tresdecim: rursus
numerando ueros, et legitimos Vocales
non fuerint totidem, qui ipsum P.
Malarinum elegerunt: illi enim
erant solum tresdecim Provinciales,
quod si contideres contra aliquos
ex illis protestabatur fuisse; tum ad
vibe' fuisse inhibitos, vel mani=
feste contra ipsum Magistrum
Ord. conspirasse, uidebis pauciores
fuisse, qui ipsum elegerunt.

Callide etiam interuenitur predicta uer=
ba. Qui omnes in domibus secula=
rium furbiue' manferunt, ut sic S.

Malarinus ostenderet, se ignorasse,
quod adhuc Ianua commorarentur,
nihilque' contra sacros Canones admi=
itte, dum illis ad Capitulum electio=
nis non uocauit. Ades' autem con=
trariatur ueritati hec assertio igno=
rancia, ut S. Malarinus formaret
Formaret Dianus ad modum Sweetus, ...

in quo describebas quotidianos con-
gressus, quos praefati Sacerdotes aduersus
se ipsos, et suum athenium Capitulum
generale habebant in Conuentu S.
Mariae de Sabello eiusdem Ordinis
consultantes, dies transigebant, et ad
secularem domum aliqui pro no-
curno quiete simul declinabant
(ob multitudinem, et redundancia
Hospitum) grauissimisq. & ordine
Cursu occupati, noctes transigentes
in omnes domos in Conobia con-
uertebant, dum alij Conobia in
Theatrum ambitionis (ubiina) toti
ordini non adeo tragiceum) me-
tate festinabant. Ceberum cur
labitantes uocabat eos, qui accepto
sequenti diluculo de Nicolai
Rodulphi depositione in fauore
iuratis, et quot de eligendis
cithore furiose accubatur, ad Conuen-
-tum S. Dominici festini properarunt.

ubi vis' semper huc formare, et si-
gnare potuerunt. Incessatione q'
Incuratorem Malarum, suisque
Atteclis notificandose. Quos ergo
presentes in conventu habebat, la-
bitare attentis, nisi forteban spiritus
tualiter hoc melius intelligi, piosq'
filijs labitare deat, qui pro tanta
Religionis ignominia rubore per-
futi hominum conspectus fugere
et longe abesse potius quam preses
esse maluerunt.

Ad Suggestionem Sociorum S. M. Rodul-
phi videlicet S. M. f. Domitici
Manerini, et S. f. Fiorani de Senus.

Saluum dicunt, et licet negandum non
est, summe nos colere membra sancto-
rum Patrum; tamen ad notandam
Provinciam, imo totius Religionis
iura violente Malarum Coniuratione
se oppressa querunt, alieno neque
consilio, neq. auxilio indigemus.

Fig. Conciliabulis quoddam fecerunt,
Divisiones nostri Ordinis, inebantem.
se nolle subyeri Generali Magistro
a nobis legitime, et secundum
iura electi, sed eundem S. M. f.
Thoma Roccamoro Hispano, que
sibi in Superiores elegerunt, contra
quem, et omnes ipsos contentientes
a nobis unanimiter fuit factum
decretum ipsos incurrere poena ex
communicationis, omnesq. alias in
nostris Constitutionibus statutas.
Hic abusuntur nomine Conciliabuli,
debuissent enim scire, quod non a
malivoluntate, sed a spiritu, que con-
gregantur fideles venantur nomen
Concilij, vel Conciliabuli, ubi enim
solum fuerint duo, vel tres in nomi-
ne Christi congregati, ibi erit effectus
Concilij, ubi vero plures maligni
vel spiritus aduuantur, ad hoc ibi
Conciliabulum

Constitabulum). Cur ergo non ambitionis
fomite, sed ad sedimendū nequationes
adversus Sarensem, imo totumq. ordi-
nem suscitatum præfati Sabres conue-
nerint, et ad eos attentis nullitabibus
in præcedenti electione admittis, tam-
quam ad saniorē partem omne-
rius eligendi esset devolutum (præsen-
tis de Jure committendis, et quæ in casu
tam extraordinario, et extrema vio-
lentiæ adhiberi poterant, remedijs
adhibitis) Magistrum Ord. elegerunt
qui Sarensis potius munera illata
feruaret, quam eniperet (ut videre
licet in Preambulis ab ipsijs committis
Actibus Capitularibus) filios pietatis
dignoscere poterit unusquisque.

aliquid de persona electa dicere
indebita patitur, sed ex ungue
Leone agnosces Virus, qui resistit
vigentibus, ne attumeretur, quam
Malaninus insteterit, ut se inbruderet

et dum hic indicibili cemeritate
etiam Aplica Sedis Decretis videatur
obscure, ut praesumptum sibi me-
nus dubium ferret, ille totus in
hoc est, ut dilectum nobis parentum
quantocius reddant.

Nec audent dicere, consententes se
velle subire Generali Magistro
a nobis legitime, et secundum Jura
electo.

Abi secundum quod dicitur. Quod Capulum ele-
ctionis indigent a legitimo Ord. Vie.
seu superiore intimatum: Hec sub
legitimo capite congregatum: Nec
prohibito a Contributionibus sponte
pro electione Magistri Ordinis ha-
benda: cum non fuerit denuncia-
to Amobis Magistri Ordinis, et
electio novi Magistri omnibus Pr.
vincijs: Cum non fuerit intimatum
~~praefatum~~ Capitulo multoq. Ord.
Libus Janua publice, et palam

communitatibus, qui per Investigationes
legum interpretatas procedenti die,
et eodem mane, iura sua sibi inben-
gra reservarant: Cum exclusi
fuerint legitimi Vocales accedere
volentes ad Captum: Admitti non
Vocales in quibus ad medicabatur
fere omnes exigentibus: Cum quibus
deinvenit in Captu unus Vocales
qui inerte recusabat, ideoq. de
nullitate protestante: Cum in
spere, et contemptu tot Vocalium
has, et alias nullitates commite-
rent, ex sacris Canonibus, notisq.
Canonibus clarissimis, ut in predictis
Protestationibus, et scripturis plenius
combinebatur.

Cum deficiebat illis, qui iura sua
nullaverant, Divino Decreto con-
radicere, qui Cham maleficum
annunciatur, dum pro periodo omni

actionum Capitularium filijs Sacer-
tem in honore habentibus se maledi-
xiste, eosq. extra communione
Fidelium declarasse affirmans, au-
thoritate nulla, temeritate pro-
pria. Ceberum iste intrusus Ju-
des, in hoc solum iustus, quod
magis pauebat, quam deus, oia
inuerber, post labam ex comuni-
catione, nullo monitione conu-
lta, ceum eis ad comparandum
infra spatium duodecim horarum,
et post una, et prima horam
ipse nemine persequente fugit,
et bene quia mercennarius erat,
et non perseuebat ad eum de
quibus: sic remanente ordine
in maiore confusione, et deteri-
mine, quam unquam a sui
fundatione hie experitus, alterum
Captum generale, canuente fine
habuit

habuit, et Montey Liguria partem
venit, ut nateretur ridiculus
mas.

Concludunt. quae cum ita hinc
manu proprio Nos omnes capi-
tulariter congregati firmare vo-
luimus humiliter, exoptando a
sanctitate Vestra, ut saltem istos
digno poena plebese dignetur,
ne cuiusq. debeat vix in con-
sistibus Capitulis, quatuor, vel
quinque fratres congregandi, et
divisiones et schisma in motu
Ord. procurare, et pedes S. V. os-
culamus, pro cuius salute, et con-
servatione Deum enixe erogamus,
sanctaeq. Benedictione a Beati-
tudine Vra humiliter petimus. Datus
Janua in Conventu S. Dominici
in loco destinato pro diffinitione
no die 3. novembri 1642.

Quae cum ita non sint, ut libellus
hominum pluri, sed spiritibus s. men-
tibus, hoc tibi Ord. s. J. H. sup-
plicandus, cessat, ut tantam te-
meritatem iustis vigore complectat,
sentiat! S. Malaninus te non im-
pune attentante toti Dominicanæ
Religionis illudere, et in Sacerdos
insurgere: et dicant S. S. Provin-
ciales, et diffinitores, qui impotens
Comitijs generalibus anteverunt
viri animo Ordinis incrementa
procurare, eiusq. Jura defendere
et honoris ignominiam debellari, qui
larnalis signis terribi reliquerunt
iud. propriis, et in crimen tran-
sierunt alienis.

Nomine eorum, qui libello
scriptere.

J. Joannes Lambardae Magr, et
Provincialis Electa.

Jr. Nicolaus le Gardeur Magr

Inuincialis francia.

Jr. Regorius de Tripato Magr
Inuincialis Regni.

Jr. Joannes Aristoteles Solleus
Magr Inuinc. Colonia.

Jr. Jacobus Roberti Magr Inuincialis
Inuincialis.

Jr. Vincentius Barolus Magr. Inuinc.
Sicilia.

Jr. Cipullus Magr. Inuinc. Apulia

Jr. Franciscus à Catonebere Magr. Inuinc.
Calabria.

Jr. Ludovicus Mespelle Inuinc. Oc-
citanias.

Contra hunc Inuinciales Occita-

nia (ignoratur an' sempiterna)
probatum fuit, non esse Inuinc-

an ordine fuitq' hoc obse-
rum satis manifeste, habebatur

enim publico instrumentum, quo
ipse ab eo actis annis coram Provinciali
comparerebat, et inuentionibus
suae professionis ostendebat, quas
renouante non contabat.

Fr. Antonius Batilius Mag^r Provincialis
S. Dominici Venetiarum

Fr. Ambrosius Sebastianus Mag^r Provincialis
Auruburg.

Fr. Stephanus Chmelzer Mag^r Provincialis
Ruthiae.

Recentiori Provincialis sunt, qui
uere interuenere depositioni
Magni Ordinis, quamuis non omnes
suffragium contra Magistrum Ordinis,
et iustitiam dederunt. Unde ab
mendacis potuerunt huic
libello subscribere.

Sequuntur nomina aliorum, qui
scripterunt huic libello supplicem
inducere.

inducti ad hoc a S. Malanionis
Cniti eorum singrapha sine dubi-
tatione et falso, affirmant se
interfuisse Caplo, in quo attentabo
fuit Magis² on. de prohibis. Cum
tamen hoc non magis prohibe-
rent, quam fies apud Antipodas
tunc existerent

Fr. Maturnus Dampianche Mag²
diffinitor Polona.

Fr. Jacobus de Bleyon Mag² diffor
Francis

Fr. Joannes Baptista de Saneis
Mag² diffinitor Pru² Romane

Fr. Paulus Caracciolus Mag² et
diffinitor Regni.

Fr. Mattheus Bonvicinus Mag²
et diffor Polonia.

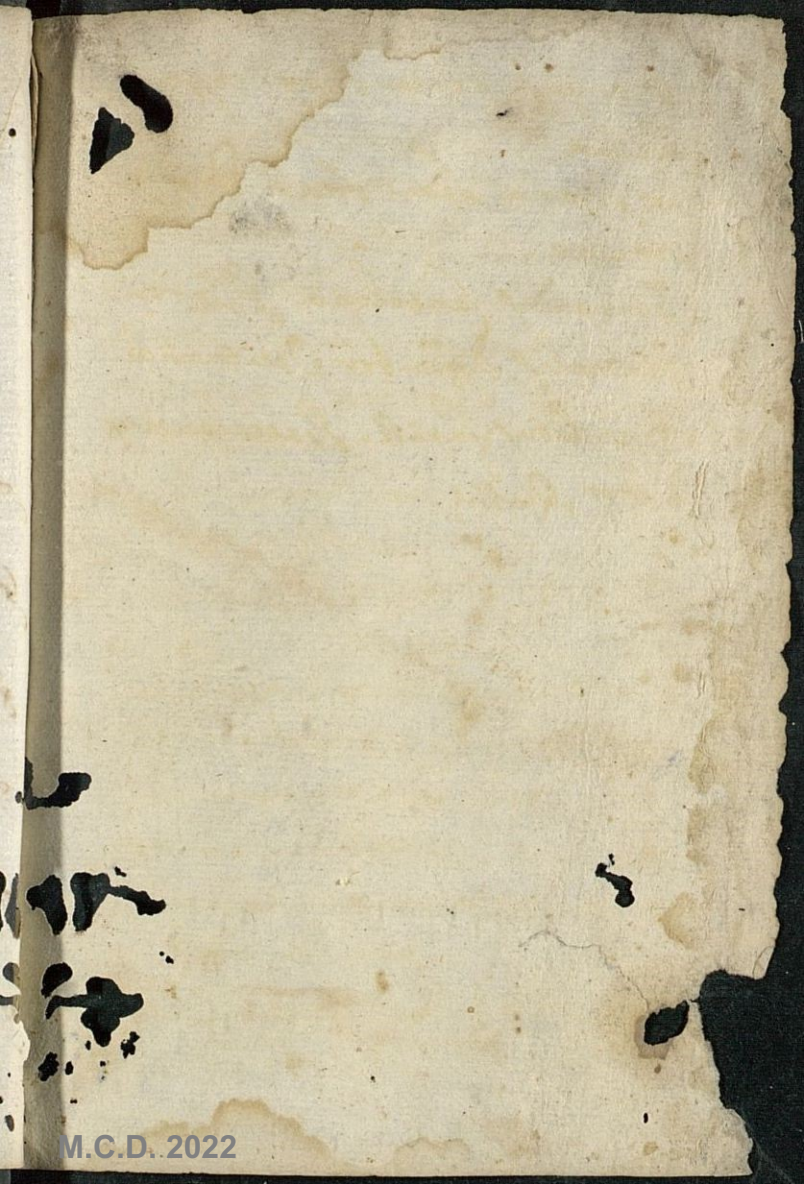
Fr. Paulus Coves Mag² diffor Pru²
Pruineis.

Jr. Anonius Ceala Mag^r. Diffin^r.
Sicilia.

Jr. Jo: Maria Leoni Mag^r. Diffin^r.
Apulia.

Jr. Bernardus Canabuga Sacer^d.
generalis Diffin^r. Occitaniae.

Jr. Hippolitus fanelli Baccalaureus
Diffin^r. Ruthie

M.C.D. 2022

M.C.D. 2022

+

M.C.D. 2022